

בעניין:

דויד ליבר ת.ז. 1644321
ע"י ב"כ עפר פירט ואו לירון ליברמן
ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין,
מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101
טל: 03-6070800; פקס: 03-6097797

המבקש

- נגד -

1. ארנון מוזס ת.ז. 51659159
2. מרים נופך מוזס ת.ז. 69703874
שניהם מרחוב נח מוזס 1, ראשון לציון 7565236
3. עו"ד אבי פילוסוף, ת.ז. 07274574
ממשרד גורניצקי ושות', משרד עו"ד
שדרות רוטשילד 45, תל אביב, 6578403

המשיבים

החברה
(המשיבה הפורמאלית)

ידיעות אחרונות בע"מ ח.פ. 510103922

בעניין:

בקשה למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לעשות שימוש בסמכותו מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות") ולהורות, כדלקמן:

- א. ליתן צו הצהרתי הקובע, כי ההחלטה שהתקבלה בישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 27.5.20 (להלן: "ישיבת הדירקטוריון"), בדבר תיקון נוסח כתב השיפוי שנמסר למשיב 1 - מר ארנון מוזס (להלן: "מר מוזס") מהחברה, כך שהחברה תישא בהוצאות המשפטיות של מר מוזס, בקשר לייצוגו בהליך הפלילי המתנהל נגדו בפרשה הידועה כ"תיק 2000", הינה החלטה בלתי חוקית שנועדה לעקוף את ההוראות הקוגנטיות הקבועות בסעיף 260(א) לחוק החברות (ביחס ליכולתה של החברה להעמיד שיפוי לנושא משרה בה, בשלב ההליך הפלילי), כך שבהתאם להוראות סעיף 264(א) לחוק החברות, היא חסרת תוקף.
- בנוסף ובהשלמה, ליתן צו הצהרתי, כי ההחלטה האמורה התקבלה בניגוד לכללי ההגיונות הפרוצדוראלית והמהותית, ביחס לאופן שבו יש לאשר עסקאות בעלי עניין, ובהתאם לסעיף 280(א) לחוק החברות, דינה בטלות.
- ב. ליתן צו הצהרתי הקובע, כי ההחלטה שהתקבלה בישיבת הדירקטוריון בדבר הארכת כהונתו של מר מוזס כמנהל העסקים הראשי של החברה לתקופה של חמש שנים נוספות(!), הינה החלטה אשר התקבלה בניגוד לכללי ההגיונות הפרוצדוראלית והמהותית ביחס לאופן שבו יש לאשר עסקאות בעלי עניין, ובהתאם לסעיף 280(א) לחוק החברות, היא חסרת תוקף. בהקשר זה, וכלל שתשקל החלטה על מינוי כאמור, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים (דירקטורים בחברה), לברר עד תום את הטענה לפיה מר מוזס הינו פושט רגל וכן לברר את זהות נושיו של מר מוזס וכן את קשרי החברה עם מי מנושיו, עובר לאישור הארכת כהונתו.
- ג. ליתן צו הצהרתי הקובע, כי המשיבים הפרו את חובות האמונים והזהירות המוטלות עליהם כלפי החברה, וביחס למר מוזס - גם את חובת ההגיונות כלפי החברה, בכך שקידמו והתיימרו לאשר את אותן החלטות בדירקטוריון החברה, בחוסר תום לב, בניגוד עניינים ותוך שהם מפריים את חובות הגילוי המוטלות עליהם על פי דין.

ד. ליתן צו הצהרתי הקובע, כי מר מוזס הפר את חובת האמונים שלו כלפי החברה גם בכך שכפה על החברה להעמיד לו שיפוי בפועל ולשאת בהוצאותיו המשפטיות האישיות בקשר עם מימון הגנתו בשלב החקירה הפלילית בפרשת "תיק 2000" (הוצאות משפטיות בסך כולל של כ- 1,350,000 ש"ח!), בניגוד לדין. זאת, הן מאחר שלא נקבעה בתקנון החברה הוראה המתירה העמדת שיפוי בשלב החקירה הפלילית, הן מאחר שזו הסתיימה בהגשת כתב אישום חמור נגד מר מוזס (לצד אחרים), באופן השולל את זכאותו של מר מוזס לקבלת השיפוי וההשתתפות בהוצאות כאמור והן מאחר שמר מוזס לא הביא את אישור הוצאת הכספים בפועל לאישור האורגנים הרלוונטיים בחברה בהתאם להוראות חוק החברות.

ה. בהתאם להוראות סעיף 265(א) לחוק החברות, ליתן צו המורה למשיבים למסור למבקש את כל המידע והמסמכים ביחס לחברה, הנדרשים לשם מילוי תפקידו כדירקטור, ובכלל זה, את המידע והמסמכים הבאים:

ה.1. מידע מלא בכתב (כולל אסמכתאות) בדבר היקף הסכומים שבהם נשאה החברה עד למועד פתיחת הליך זה, לשם מימון הגנתו של מוזס בקשר עם החקירה הפלילית וההליך הפלילי אשר התנהלו ועודם מתנהלים נגד מר מוזס, בכל הנוגע לפרשת "תיק 2000".

ה.2. העתק הסדר שכ"ט בו נושאת החברה, בגין הייצוג שמקבל מר מוזס בהליך הפלילי.

ה.3. העתקי פרוטוקולי ישיבות דירקטוריון החברה שהתקיימו בשנים 2018-2020 שלא נמסרו למבקש.

ה.4. מלוא המידע, הנתונים והמסמכים הרלוונטיים מהחברה ביחס למסחר בחוזים עתידיים ו/או מטבעות שביצע מר מוזס באמצעות החברה וכספיה, ואשר הוביל להיווצרותו של נזק אדיר לחברה, המוערך בקרוב למיליארד ש"ח. להורות למר מוזס ליתן פירוט זהה לגבי המסחר בחוזים עתידיים ו/או מטבעות שביצע מר מוזס בעצמו ומכספים שלוהו ככל הנראה מבנק הפועלים, במקביל למסחר שניהל מכספי החברה.

ה.5. מלוא המידע והמסמכים הקשורים לעסקה שקידמו מר מוזס והגברת נופך מוזס במסגרתה אמורה הייתה החברה לרכוש **בעבורם** את החזקות יתר בעלי המניות בחברה (לרבות הערכות שווי שהתבצעו לחברה או לנכסיה לטובת העסקה והסכמי המימון לעסקה).

ו. בהתאם להוראות סעי' 266 לחוק החברות, להתיר למבקש לשכור שירותיו של ד"ר טל מופקדי (או כל ממוחה אחר עליו יורה בית המשפט הנכבד) כמומחה כלכלי חוקר, על חשבון החברה, וזאת לצורך בחינת המידע הנתונים והמסמכים אשר ימסרו כאמור ביחס למסחר בחוזים עתידיים ו/או במטבעות שביצע מר מוזס בכספי החברה, בד בבד עם מסחר מקביל שביצע מכספים שקיבל כהלוואה מבנק הפועלים, והצגת תוצאות הבחינה בפני דירקטוריון החברה. בנוסף לעניין זה מבוקש ליתן צו המורה למשיבים ו/או למי הקשור אליהם לשתף פעולה עם המומחה הכלכלי האמור במהלך הבדיקה כאמור ולמסור לו כל מידע הדרוש לו, על פי שיקול דעתו, לשם השלמת הבדיקה.

העתק כתב הסכמה מצד ד"ר טל מופקדי למינוי, הצעת שכ"ט, וכן קורות חיים, מצ"ב כנספח 1 לבקשה זו.

ז. ליתן צו הצהרתי הקובע, כי מר מוזס הפר את חובת האמונים שלו כלפי החברה, בכך שלא גילה, או סירב להשיב לשאלות המבקש ואף הסתיר מפני המבקש ויתר חברי הדירקטוריון מידע ביחס לתלות ומערכת היחסים הקיימת בין מר מוזס לבין בנק הפועלים בע"מ (להלן: "**בנק הפועלים**"). זאת, לאור שורה של פעולות תמוהות שבוצעו על ידי נציגי בנק הפועלים, לטובתו של מר מוזס, כמפורט להלן.

בנוסף, להורות למר מוזס להבהיר בתצהיר ערוך כדן, האם הוא נגוע בעניין אישי ביחס לעסקאות שבין החברה ו/או מי מטעמה ו/או קשור אליה, לבין בנק הפועלים בע"מ, וכן לגלות את מלוא המידע והמסמכים הרלוונטיים

לקשרים שבין מר מוזס לבין בנק הפועלים בע"מ, העלולים להעיד על קיומו של עניין אישי ביחס לעסקאות המבוצעות בין החברה לבין בנק הפועלים בע"מ ובכלל זה, מידע בנוגע לחובותיו האישיים של מר מוזס ו/או כל גוף הקשור אליו לבנק הפועלים בע"מ וכן כל מידע אחר שיכול להעיד על קיומו של עניין אישי של מר מוזס בהחלטות כאמור.

בנוסף להצהיר, כי העובדה שהמשיבים 2 ו-3 מצטרפים להגנה על מר מוזס, ומונעים בהצבעותיהם כל אפשרות לחייב את מר מוזס להבהיר את מצבו הכלכלי ואת טיב מערכת היחסים שלו מול בנק הפועלים, הינה בגדר הפרת אמונים כנגד החברה לבין השאר, בשים לב לכך, שבהתאם לתקנון, אדם במצב של יתרת נכסים גרעונית (פשיטת רגל), כלל לא יכול להמשיך ולכהן כמנהל בחברה).

ח. בהתאם להוראות סעי' 267(ב) לחוק החברות לקבוע, כי על החברה לשאת בכל הוצאות המבקש מושא הליך זה, לרבות אגרות בית משפט ושכר טרחת עורך דין.

ט. ליתן כל צו או סעד אחר, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

כנספחים לבקשה זו ולתצהיר התומך בה, מצורפים בין היתר, פרוטוקולי ישיבות דירקטוריון של החברה ופרוטוקולים של אסיפות בעלי מניות של החברה. מאחר ובפרוטוקולים אלו מצוי מידע סודי ביחס לחברה, הרי שאלו מוגשים בנפרד, במעטפה סגורה לעיני בית המשפט הנכבד (והמשיבים), ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות למזכירות שלא לסרוק אותם לתיק הדיגיטלי.

ואלה נימוקי הבקשה:

תוכן עניינים

- א. פתח דבר ועיקרו.....5
- ב. הצדדים.....10
- ג. העובדות הרלוונטיות הדרושות לעניין.....13
 1. רקע (1) - פרשת הקיפוח הקודמת, שינוי תקנון החברה בפסק הדין, תוך הבטחת חופש המידע וזכות ההשתתפות נציגי כלל בתי האב בניחול החברה.....13
 2. רקע (2) - דוגמאות לניסיונות קודמים של מר מוזס להעביר החלטות שונות בדירקטוריון החברה לטובתו האישי וביניגוד לטובת החברה, ותוך הפרת חובות הגילוי ומניעת מידע מהמבקש.....16
 3. מר מוזס מנסה לאשר בסיועם של המשיבים הוצאת מיליוני שקלים מהחברה לצורך הגנתו המשפטיות וכן להאריך את כהונתו בחברה לשנים קדימה.....18
 - 3.א. הוראות התקנון ונוסח כתב השיפוי עובר לתיקון.....18
 - 3.ב. מר מוזס מבקש לשנות את הוראות כתב השיפוי, על מנת שיוכל להוציא מהחברה כספים גם לצורך מימון הגנתו בהליך הפלילי לגופו.....20
 - 3.ג. ישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר תיקון כתב השיפוי.....25
 - 3.ד. ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר הארכת תוקף ההתקשרות של החברה עם מר מוזס בשמונה שנים נוספות שהתקבלה במחטף.....26
 - 3.ה. המאורעות לאחר ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20.....27
 - 3.ו. ישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 - וההחלטות הפסולות הנוספות שהמשיבים התיימרו לקבל במסגרתה.....30

- ג.4. סירובם של המשיבים לדון בנוק האדיר שמר מוזס הסב לחברה במסחר בחוזים עתידיים/מטבעות..... 31
- ג.5. המשיבים מסרבים לחשוף בפני המבקש מידע ומסמכים ביחס לחברה..... 35
- ד. המסגרת המשפטית..... 36
- ד.1. בקשה למתן הוראות מכוח סעי' 267(א) לחוק החברות..... 36
- ד.2. התיקון שמר מוזס מבקש לאשר בכתב השיפוי מנסה לעקוף את האיסורים הקוגנטיים שבחוק החברות והחלטת הדירקטוריון המאשרת את התיקון הינה חסרת כל תוקף..... 38
- ד.3. החברה כלל אינה רשאית להעמיד למר מוזס שיפוי בקשר הפעולות הפסולות שביצע - ניסיון לסחור בקו העיתונאי של העיתון..... 44
- ד.4. קבלת החלטה בדבר העמדת "הלוואה" (חלף שיפוי) דורשת בדיקת התקיימותם של תנאי היסוד להעמדת הלוואה..... 45
- ד.5. מר מוזס אינו יכול לאשר לעצמו נטילת כספים מהחברה, רק מכוח כתב השיפוי, וזאת מבלי לאשר את הוצאת הכספים בפועל באורגנים המוסמכים של החברה (ובעצם מר מוזס הפר את חובת האמונים כלפי החברה, בכך שהוציא מהחברה כספים ללא אישור כדין)..... 46
- ד.6. ההחלטות הדירקטוריון מיום 11.5.20 ומיום 27.5.20 התקבלו בניגוד לכללי המשטר התאגידי התקין והן חסרות כל תוקף..... 48
- ד.6.א. הפרת חובת הגילוי..... 48
- ד.6.ב. המשיבים הפרו את החובה לשקול את טובת החברה..... 50
- ד.7. המשיבים הפרו את החובות המוטלות עליהם כלפי החברה..... 53
- ד.8. ההחלטות התקבלו מבלי שנערך בהן דיון "מיודע" ותוך שהמשיבים מפריס את חובת הזהירות המוטלת עליהם כלפי החברה..... 54
- ד.9. המשיבים הפרו את החובה להפעיל שיקול דעת עצמאי כדירקטורים..... 58
- ד.10. למבקש - דירקטור בחברה - זכות לקבלת כל המידע הנדרש לשם מילוי תפקידו..... 60
- ד.11. מינוי מומחה כלכלי שיחקור את נסיבות גרימת הנזק האדיר שמר מוזס הסב לחברה במסחר בחוזים עתידיים..... 62
- ד.12. מר מוזס (או כל דירקטור אחר בחברה) מנוע מלהצביע ביחס לכל עסקה בה יש לו עניין אישי, והוראות סעי' 278(ב) לחוק החברות אינן חלות בענייננו..... 64
- ה. סוף דבר..... 68

א. פתח דבר ועיקרו

1. בקשה זו מוגשת בעקבות שורה של פעולות חוקיות שבוצעו על ידי מר ארנון מוזס - בעל השליטה ודירקטור בחבי' ידיעות אחרונות בע"מ, בשיתוף פעולה ובתמיכת המשיבים 2-3 (שהינם שני הדירקטורים הנוספים בחברה), תוך הפרה בוטה של החובות המוטלות על המשיבים כלפי החברה ותוך פגיעה בזכויותיו של המבקש כדירקטור בחברה.
2. לצער המבקש, למר מוזס ולמשיבה 2 - גברת נופך מוזס (להלן: "גב' נופך מוזס") יש "היסטוריה" של שיתוף פעולה מזיק, על חשבון החברה וכלל בעלי מניותיה (ובית המשפט הנכבד כבר התערב בניהול החברה, לאחר שקבע בעבר שהשניים משתפים פעולה על מנת לקפח את יתר בעלי המניות).
3. לצער המבקש, אל המשיבים חבר בעת האחרונה גם המשיב 3, דירקטור מטעם בנק הפועלים בע"מ (המחזיק בדרך של כינוס, במניות החברה המקנות לו כ-14 אחוז בזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה, וכ-34 אחוז מהזכויות לקבלת דיבידנדים מהחברה).
4. למיטב הבנת המבקש, מר מוזס חייב לבנק הפועלים באופן אישי, מאות מיליוני שקלים, כאשר הכנסותיו של מוזס מהחברה, הינן ככל הנראה מקור הפירעון היחידי לחוב. סביב החוב העצום, היקפו ומשמעותו, קיים קשר שתיקה מוחלט (מר מוזס עצמו, המשיבה 2, בנק הפועלים וכל נציגיו, פשוט מסרבים לגלות פרטים בנושא).
5. לאור ריבוי המעשים הפסולים (אשר המשותף לכולם הוא הקרבת אינטרס החברה לטובת מר מוזס), בקשה זו לא תהיה קצרה.
6. המבקש יעשה כל שביכולתו להקל על בית המשפט ללכת בסבך המעשים וההחלטות הבאים:
7. אישור מימון הגנתו המשפטית של מר מוזס על חשבון החברה:
8. כידוע, משך תקופה ארוכה נוהלה חקירה פלילית מקיפה נגד מר מוזס, בכל הקשור לפרשה הידועה כ"תיק 2000". בסופה של החקירה האמורה, הוגש נגד מר מוזס כתב אישום חמור במסגרתו מואשם מר מוזס בעבירות הצעת השוחד והבטחת השוחד לפי סעי' 291 ו-294(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
9. בלב כתב האישום עומדת החלטתו המודעת של מר מוזס "למכור" (לעוות ולשנות) את תוכן עיתון "ידיעות אחרונות" כך שיתמוך בראש הממשלה המכהן (בתמורה לחקיקה שתפגע במתחרה).
10. המבקש סבר שיש להשעות את מר מוזס מתפקידו כמנהל העסקים הראשי בחברה והעורך האחראי מיד עם חשיפת הפרשה. שכן, לטעמו, אדם החשוד בכך שרצה לשחד ראש ממשלה בשינוי תוכן העיתון, אינו יכול לכהן בתפקידיו ולשלוט בעיתון ובתוכנו. הוא סבר (ועדין סבור) שהותרתו של מר מוזס בתפקיד תפגע קשות באמינות ובמוניטין של ידיעות אחרונות. בעמדתו זו, הצטרף המבקש לדברים ברורים של מועצת העיתונות (שראו בחומרה הפקרת ניהול עיתון בידי חשוד) ולבכירי העיתונאים (לרבות בידיעות אחרונות).
11. אלא שלצערו של המבקש, הגברת נופך מוזס ונציגי הבנק הפועלים מנעו השעיה זו (בהצבעות בדירקטוריון ובאסיפת בעלי המניות).
12. ניסיון נוסף להביא להשעייתו של מר מוזס התבצע על ידי המבקש עת הוחלט להגיש נגדו את כתב האישום החמור. גם ניסיון זה נתקל בחומת ההתנגדות של המשיבה 2 ונציגי הבנק הפועלים.
13. במקום להשעות את מר מוזס, קופת ידיעות אחרונות מממנת את הגנתו!

14. לאורך תקופת החקירה, בניגוד לדין (לתקנון החברה או לכתב השיפוי) וללא אישור דירקטוריון החברה, לקח מר מוזס מקופת החברה עד היום לפחות 1.35 מיליון ש"ח לטובת עורכות דינו בגין ניהול שלבי החקירה הפלילית בלבד.
15. כעת, משהועמד לדין והוא יושב על ספסל הנאשמים, חברו המשיבים כדי לשנות את מסמכי החברה כדי להבטיח המשך מימון הגנתו המשפטית (ככל הנראה במיליוני שקלים נוספים, ובכל מקרה – ללא הגבלת סכום וללא בטחונות, הכל כראות עיניו של מר מוזס).
16. המשיבים עשו כל תרגיל שבספר כדי לאפשר מימון זה, אך כפי שיוכח לבית המשפט, אין למימון זה של הגנתו הפלילית של מר מוזס דבר עם טובת החברה, והוא מנוגד לדין באופן מוחלט. עוד יוכח, שהמשיבים סרבו ומסרבים לבדוק עם מר מוזס (שחינו, ככל הנראה, חדל יכולת פירעון) יהיה מסוגל בכלל להשיב לחברה את הכסף במקרה ויורשע.
17. השאלה מדוע זה "דחוף" לבנק הפועלים לתמוך בכך שהחברה תממן הגנתו המשפטית של מר מוזס, אולי תזכה לתשובה בבית המשפט הנכבד.
18. **הארכת משך כהונתו של מר מוזס ב-5 שנים (!!) מהיום, ועד הגיעו לגיל 72:**
19. כאמור, מר מוזס נושא בתפקיד של מנהל העסקים הראשי בחברה והעורך האחראי של העיתון. מכוח תפקידיו אלו, חולש מר מוזס על כל המתרחש בחברה, ברצותו מגלה לדירקטוריון, ברצותו מסתיר (בעיקר מהמבקש), אבל כך או אחרת הוא מכותיב כל מהלך וכל תוכן לעיתון ולפעילותו.
20. תוקף הסכם העסקתו של מר מוזס הסתיים ביום 31.3.20, עת הגיע מר מוזס לגיל 67.
21. כשלוש שנים קודם לכן, בדצמבר 2016, ביקש מר מוזס "להאריך" כהונתו ב... 12 שנים!
22. המבקש לא הבין מדוע מישהו אמור לקבל הסכם העסקה ל-12 שנים ומדוע בכלל הנושא על הפרק, 3 שנים מראש - טרם סיום תקופת ההתקשרות.
23. המשיבה 2 נרתמה כמובן לאישור ההסכם, וכך - לטענתה ולטענת מר מוזס - גם נציג הבנק. סוכם שלמבקש תיקבע פגישה יחד עם המשיבה 2 אצל נציג הבנק (המשמש גם כ"כ הבנק, גם ככונס הנכסים מטעמו וגם כב"כ דירקטוריון הבנק), כדי שהאחרון ישכנעו "להצביע בעד".
24. בעודו ממתין לפגישה, "התפוצצה" בתחילת 2017, "פרשת 2000". באחת הובן למה היה חשוב למר מוזס לקבע שליטתו 3 שנים מראש, ול-12 שנים (יודגש, כי המבקש לא טוען, שנציג בנק הפועלים ידע על החקירה בטרם פרסומה).
25. התפוצצות הפרשה הורידה מסדר היום את הארכת ההסכם. אך לא הפסיקה את ההתנהלות החריגה.
26. כך לדוגמא, פעמיים, ניסה מר מוזס לסדר לעצמו בבחילות הלוואה מהחברה בעשרות מיליוני שקלים, מבלי להבהיר למה נדרשים הכספים, מבלי להציג יכולת פירעון או בטחונות, ובריבית אפסית. כפושט רגל לכאורה, או לפחות כחייב במצוקה קשה, הניסיונות למשוך כסף מהחברה נעשו בלחץ עצום.
27. המשיבה 2 ונציג הבנק (שלא נכח בישיבה, אבל לדברי מר מוזס והמשיבה 2 בהחלט היה בסוד העניינים), תמכו במהלך שיאפשר הלוואות חריגות אלו מהחברה למר מוזס, לתקופה ארוכה בת 7 שנים, ללא לוח סילוקין, ללא בטחונות, ובריבית זניחה.

28. על השאלה מדוע היה "דחוף" לבנק הפועלים לתמוך במתן הלוואה מהחברה (ובכך לפגוע לכאורה בנכס שלו), או על האפשרות שהלחץ להלוואה קשור לחובה לפרוע חוב אישי של מר מוזס לבנק הפועלים עצמו, אולי נקבל תשובה בבית המשפט הנכבד.
29. כאמור, בתחילת אפריל השנה פקע הסכם העסקתו של מר מוזס בחברה.
30. המבקש פנה לחבריו בדירקטוריון והציע לקיים דיון באופן שבו על דירקטוריון החברה לאתר מנהל במקום מר מוזס או לפחות לבחון חלופות.
31. אך לשווא. יתר הדירקטורים סרבו בכלל לשקול תהליך של איתור מנהל חלופי. חלף זאת, נשלפה במקום טיוטת הסכם (שלא הוצגה למבקש קודם) המאריכה את תקופת ההתקשרות של החברה עם מר מוזס **בלא פחות מ- 8 שנים נוספות, עד מלאת לו 75 שנים**. הטיוטה אושרה על ידי המשיבים בו במקום, בלי לקיים כל דיון מהותי במשמעויות הדבר.
32. מכתב המבקש לבנק הפועלים (המזוהיר כי הבנק נותן יד למעשה נוראי ולפגיעה בידיעות אחרונות), הביא להתערבות שלוחיו של הבנק, ול"קיצור" תקופת המינוי שעל הפרק, לתקופה חריגה ביותר **של "רק" 5 שנים** ("תקופה חריגה" נאמר, שכן המבקש והח"מ לא מכירים מנהל בישראל, מוכשר ככל שיהיה, הממונה מראש לתקופה של 5 שנים, ודאי כאשר הוא יושב על ספסל הנאשמים).
33. המבקש התנגד בכל דרך. הוא ניסה להציע לבחון חלופות אחרות, הוא סבר שחשוב להבין האם מר מוזס הוא אכן פושט רגל (או לפחות חייב בסכומים עצומים), הוא סבר שיש להבין האם בנק הפועלים עומד ליהנות מעשרות מיליוני השקלים המובטחים במסגרת העסקה למר מוזס, הוא אמר שתחת ניהולו של מר מוזס החברה והעיתון התדרדרו מאוד בשנים האחרונות (וזו עובדה שאינה שנויה במחלוקת), והוא אמר שיש לבחון כל זאת לפני שמתחייבים לשלם למישהו עשרות מיליוני שקלים על פני 5 השנים. כאן המקום לציין שגם הצעתו בעבר של המבקש, כאשר נדונה השעייתו של מר מוזס מתפקידו בחברה, לבצע סקר שבו תבחן השפעת הותרת מר מוזס בתפקידו הרם על המוניטין של "ידיעות אחרונות" נתקלה בסירוב גורף של יתר הדירקטורים.
34. לשווא ניסה המבקש להסביר את הפגיעה. הוא אמר (וכתב) שהעובדה שמר מוזס ניסה "לסחור" בקו של העיתון, ו"להפוך" את הקו מהתנגדות לראש הממשלה לתמיכה שתבטיח לו את השלטון, אינה שנויה במחלוקת (שכן, כולנו שמענו את ההקלטות), ודי בה כדי לחסב נזק עצום לחברה ולקבוצת "ידיעות אחרונות".
35. יתירה מכך. הדירקטורים הופנו לפסיקה זה מקרוב של בית משפט נכבד זה, הקובעת שעבירה פלילית של מנהל מהווה כשלעצמה הפרת חובת האמונים כלפי החברה, ולכך ש"הפרת אמונים" כמוה כהפרת הסכם (אשר תאפשר ביטול ההסכם מול מר מוזס ודרישת השבה של כלל הכספים שהועמדו לו מטעם החברה עד היום, דרישה שלא תוכל להתבצע כנראה בשל מצבו הכלכלי של מר מוזס).
36. אך הכל לשווא. יתר הדירקטורים פשוט סרבו לקיים דיון.
37. המבקש יטען, כי החלטה חריגה כזו, של מינוי נאשם בפלילים לתפקיד המכריע בידיעות אחרונות, ושל אדם שככל הנראה הינו פושט רגל (ולכן פסול מלכהן כמנהל בהתאם לתקנון החברה) למשך 5 שנים, חייבת להתבצע בצורה מיוחדת לחלוטין, וכי לא ניתן בכלל לקבלה, אלא רק כשכל העובדות פרוסות בפני מקבלי ההחלטות. המבקש יטען שמר מוזס חייב היה לגלות את הפרטים הרלוונטיים ליתר הדירקטורים (וכך גם

הדירקטור מטעם בנק הפועלים), כי היה על כולם לחפש חלופות ולפחות לבחון את הנוק לעיתון, וכל החלטה שמתקבלת ללא המידע הבסיסי הזה פשוט אינה חוקית או מחייבת כלפי החברה.

38. מר מוזס מוחק לחברה כמעט מיליארד שקל בהימורים – הצורך במינוי מומחה כלכלי:

39. מאחורי גבו של הדירקטוריון, מר מוזס סחר במטבעות ו/או חוזים עתידיים. יום אחד פנה המשנה למנכ"ל החברה, מר ינון אנגל, למבקש וביקש פגישה דחופה. בפגישה הודיע מר אנגל למבקש שהתקיימה פעילות כזו, ושנגרמו לקבוצה הפסדי עתק בסכומים של מאות מיליוני שקלים רבים, בחברה ובחברה אחות שהחברה הייתה ערבה לה. בסופו של דבר, הסתבר שההפסד הכולל שהסב מר מוזס לקבוצה ולבעלי מניותיה הגיע לכמעט מיליארד שקל.

40. למיטב ידיעת המבקש, המסחר נעשה בחלקו הגדול דרך בנק הפועלים, אשר ידע ככל הנראה מה מתרחש.

41. כדי לתבין מה קרה. צריך לחזור ליום 3.7.18, אז חשף העיתונאי מר רביב דרוקר, מסמך על פיו בשנת 2013 היה חייב מר מוזס לבנק הפועלים סכום פנטסטי של כ-56.7 מיליוני דולרים (שהם נכון לאותה העת כ-205 מיליוני ש"ח).

42. הגילוי הזהים את המבקש, אשר הבין באחת שמר מוזס לא רק גרם נזק לחברה במיליארד שקל, אלא גם סחר ככל הנראה בשביל עצמו ממש במקביל, ומבלי שנתן על כך גילוי לדירקטוריון.

43. החל מאותו השלב, ולצורך בירור הנושא, פנה המבקש אל מר מוזס, אל המשיבה 2, אל בנק הפועלים ואל נציגי הבנק (לרבות המשיב 3), אך קיים קשר שתיקה מוחלט. המשיבה 2 ציינה שהיא הופתעה ולא ידעה דבר על המסחר שביצע מר מוזס, אך איש מהדירקטורים לא היה מוכן לתמוך בדרישת המבקש לקבל תשובות ברורות ממר מוזס. (לא על קיום החוב האישי, לא על פעולות המסחר, ולא על הקשר בין פעולות אישיות אלו לבין כמיליארד שקל נזקים לחברה).

44. המבקש (דירקטור!) ביקש את מסמכי החברה הקשורים לאותם ההימורים בחוזים עתידיים ובמטבעות, ביקש ממר מוזס להבהיר האם סחר במקביל, ביקש פרטים מהדירקטור מטעם בנק הפועלים, ואף ביקש מהמשיבה 2 להצטרף לבקשותיו. אך הכל לשווא. קשר השתיקה נמשך.

45. בצר לו, ביקש המבקש להביא לדירקטוריון החברה הצעה על פיה ימונה חוקר אובייקטיבי אשר יבחן את פעולות המסחר, יבחן האם מר מוזס סחר במקביל, ויאפשר לחברה לבחון את האפשרות לפעול להטבת נזקיה.

46. שלא במפתיע גם הצעה זו נדחתה על הסף, תוך שגם ניסיונותיו של המבקש לקיים ולו דיון בהצעת הנושא, נדחו כולם. איש לא הסכים למסור פרטים, איש לא הסכים לומר הכיצד מניעת הבדיקה תטיב עם החברה. פשוט דחייה על הסף ללא כל הסבר סביר.

47. המבקש סבור, כי בהתאם לדין מסורה לו הזכות למנות חוקר כאמור, על חשבון החברה, כאשר על כלל עובדיה ומנהליה לשתף פעולה עם החוקר. המבקש ביקש וקיבל את הסכמתו של ד"ר טל מופקדי להתמנות כחוקר כאמור. המדובר במומחה בעל שם שהינו ראוי לכל הדעות, אך המבקש יסכים כמובן לכל גורם אובייקטיבי אחר.

48. אי מסירת מסמכי החברה לעיון המבקש חרף הוראות הדין וההחלטה הברורה בתיק הקיפוח הראשון:

49. בשנת 1997 קבע בית משפט נכבד זה (מפי כבוד השופטת רובינשטיין), כי מר מוזס והגברת נופך מוזס מקפחים את זכויות יתר בעלי המניות ב"ידיעות אחרונות", עושים בחברה כבשלהם, ומונעים מידע מהותי

מיתר שותפיהם והדירקטורים מטעמם (ה"פ (ת"א) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ, [פורסם בנבו] 25.6.1997) (להלן: "פרשת הקיפוח הקודמת").

50. אחת הקביעות הפוזיטיביות שנקבעו בפסק הדין האמור הייתה הוראה חדה וחלקה המחייבת את החברה, להציג לכל דירקטור כל מסמך של החברה, אשר יבקש.

51. בכך קבע בית המשפט פוזיטיבית וספציפית את הברור מאליו בדין הישראלי (ולא היה ברור כנראה למר מוזס והגברת נופך מוזס), כי גם לדירקטורים אחרים, מותר לבחון את כל מסמכי החברה, ולחברה יש חובה בהתאם למוסרם.

52. אלא שבחברה כאן, דין - בכלל, והחלטות שיפוטיות - בפרט, הינן בגדר "המלצה". לפיכך, בית המשפט מתבקש ליתן (שוב) סעד שיורה למשיבים לדאוג לכך שהמבקש יקבל כל מסמך הקשור בחברה והמצוי בידיהם או בידי החברה.

53. להלן בתמצית סדרה של מסמכים הנמנעים מהמבקש ובית המשפט הנכבד מתבקש ספציפית להורות על מסירתם. את כל המסמכים ביקש המבקש מהחברה, אך נדחה בבוז:

53.1 **הסכם שכר הטרחה בין מר מוזס לפרקליטותיו והאסמכתאות על התשלומים שבוצעו בפועל עד היום - ברגיל, לא היה זה מעניינו של המבקש, אבל משעה שהכסף עד כה נלקח מקופת החברה ובדעת המשיבים לאפשר המשך נטילת הכספים למימון ייצוגו של מר מוזס בהליך הפלילי (בניגוד לדין), הרי שהמבקש מעוניין לדעת במה המדובר.**

53.2 **כל המסמכים הקשורים להימוריו של מר מוזס בכספי החברה, וכל המסמכים הקשורים להימוריו המקבילים בכספו הפרטי (ומהכספים שלוהו מבנק הפועלים) -**

מסמכים אלו חשובים כדי לבדוק את הנזקים שהסב מר מוזס לחברה, ובעיקר כדי לבחון האם שימשו כספי החברה גם לטובת שיפור שווי הפוזיציות בהן החזיק מר מוזס באופן פרטי או כדי לחלצו ממש מפוזיציות לא טובות (היינו - החברה ומר מוזס היו שני צדדים לאותה העסקה, במטרה לשפר את מצבו של מר מוזס).

53.3 **כל המסמכים הקשורים לעסקה שנרקמה בין בנק הפועלים (באמצעות שליחיו) לבין מר מוזס והגברת נופך מוזס - המדובר בעסקה מהשנה האחרונה, במסגרתה החברה הייתה אמורה לרכוש את מניות ידיעות אחרונות (מבנק הפועלים, בנק דיסקונט, משפחתו של המבקש ואולי אף חלק ממניות הגב' נופך מוזס) בעבור מר מוזס והגברת נופך מוזס.**

במסגרת עסקה זו, נערכו עשרות מסמכים, לרבות הערכות שווי לחברה ולנכסיה, והסכמי הלוואה עם צדדים שלישיים. למרות שהמבקש ומשפחתו היו אמורים אולי להיות צד להסכמים, מר מוזס והגברת נופך מוזס סרבו למסור את המסמכים למבקש.

גם לאחר כשלון העסקה, סרבו יתר הדירקטורים למסור את המסמכים למבקש (הפעם בטענה שהמסמכים כבר אינם רלוונטיים יותר, מכיוון שהעסקה נפלה....).

כל הדירקטורים ראו ומכירים את מסמכי העסקה, בנק הפועלים (שהיה חלק מהותי מהמו"מ באמצעות שלוחיו) מכיר את העסקה ומסמכיה, בית משפט של פירוק (לו הוגש ההסכם) מכיר - אבל למבקש (דירקטור בחברה) אסור לראות. ולמה אסור למבקש - כי כך "פסק" מר מוזס ולכך התיישרו כתמיד הגברת נופך מוזס והדירקטור מטעם בנק הפועלים.

- לא מן הנמנע, שהמשיבים ובנק הפועלים מבינים שחשיפת הערכות השווי (וכנגזרת מהן שווי חלקו של מר מוזס בחברה), לצד היקף חובו של מר מוזס, יחשפו באחת, כי מר מוזס אכן הינו פושט רגל.
54. להלן תוצגנה העובדות הנדרשות (המבקש יעשה מאמץ להבחין בין העובדות הרלוונטיות לכל אירוע וסעד נדרש, אך לעיתים הדברים כרוכים האחד בשני).
55. לאחר החלק העובדתי יובא החלק המשפטי, ובו הסבר מדוע זה זכאי המבקש לכל אחד מהסעדים המבוקשים (או לסעדים אחרים וחלופיים עליהם יורה בית המשפט) הכל כדי לגרום לחברה לפעול על פי חוק ולמנוע מיתר הדירקטורים לרמוס את הדין (ויחד עם רמיסת הדין – גם רמיסת החברה ורמיסת זכויות המבקש כדירקטור בה).
56. בית המשפט גם יתבקש להורות (בהתאם לדין), כי החברה היא שתישא בעלות החתומים מטה, הפועלים בשם המבקש (ממש כפי שהחברה נושאת ותישא בעלות של עורכי הדין הפועלים בהוראת הדירקטורים האחרים ומקבלים שכרם מהחברה).
57. ואחרון לפתח הדברים יאמרו שניים אלו:
58. **האחד** - בין כלל הצדדים התנהל במשך התקופה האחרונה מו"מ להפרדה (הרעיון של מר מוזס היה שהוא יעשה שימוש בנכסי החברה כדי לרכוש את זכויות יתר בעלי המניות, לרבות - בנק הפועלים, בנק דיסקונט, ומשפחת יודקובסקי המיוצגת בדירקטוריון על ידי המבקש). בתקופה זו התבקש המבקש שלא לפעול חרף טענותיו, בעוד מר מוזס התחייב שלא להעביר החלטות חד צדדיות בחברה. המבקש הבהיר, כי הוא מתנגד לכל פעולה שתזיק לחברה ועומד על טענותיו כולן, אך ימתין עם העתירה כדי לראות האם הוא "משוחרר" מהחברה (שאו אין הדברים מעניינו) או שמא לא תהיה עסקה. משירדה העסקה מן הפרק, משהחל מר מוזס לפעול שוב באגרסיביות לשיפור מצבו שלו על חשבון החברה, ומשכלו כל הקיצין, פונה המבקש בבקשה זו.
59. **השני** – בית המשפט מתבקש ליתן אמירה ערכית ומהותית, אשר תעצור את הגל השני בחברה של התעמרותו של מר מוזס בשותפיו (אלו שלא "קנה" ואלו שלא נהנים מעשרות מיליוני השקלים הנוספים שבדעתו לקחת מקופת החברה). רק אמירה מהותית, אשר תעצור את הסחף ותאפשר למבקש לתפקד כדירקטור בחברה, תמנע (אולי) את הדורסנות.
60. לצורך אלו - ולצורך שמירת טובת החברה והתנהלות תקינה של דירקטוריון החברה, מוגשת בקשה זו.
61. יובהר, כי המבקש בחר ללכת בדרך של בקשה למתן הוראות המוגשת על ידי דירקטור (מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות), מאחר שהח"מ סבורים, כי זו הדרך הנכונה והיעילה, המקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב ויכולת ליתן את הסעדים המבוקשים לעיל, אשר יאפשרו למבקש לבצע תפקידו כדירקטור, ויגרמו לחברה ולמשיבים - יתר חברי הדירקטוריון לפעול על פי דין, ולחדול מהפרת החובות המוטלות עליהם כלפי החברה. דרך חלופית הינה דרך התביעה הנגזרת. מאחר שבקשה זו מלווה בכל מקרה בתצהיר המבקש, הרי שאם בית המשפט הנכבד יסבור, כי יש לפעול בדרך החלופית (או אף בשתייהן) הרי שכך ינהג המבקש.

ב. הצדדים

62. חברת ידיעות אחרונות בע"מ הינה חברה פרטית המאוגדת בישראל.
- העתק דוח רשם החברות של החברה, מצ"ב **כנספת 2 לבקשה זו**.

63. החברה עומדת בראש קבוצת "ידיעות אחרונות", העוסקת בעיקר בעיתונות, בתקשורת ובהפצה. בין היתר, החברה/הקבוצה מפיצה את העיתון היומי הנמכר ביותר בישראל ומפעילה מספר עסקי תקשורת נוספים, לרבות רשת המקומונים ידיעות תקשורת, העיתון הכלכלי "כלכליסט", הפורטל האינטרנטי Ynet, השבועונים לאשה, פנאי פלוס, ועוד.

64. היסטורית, הבעלות בעיתון התחלקה בין מספר בתי אב, כאשר במהלך השנים ידעו ההחזקות בחברה גלגולים שונים.

65. נכון למרעד הגשת בקשה זו ההחזקות במניות החברה מתחלקות בין גורמים שונים, וביניהם שלושה בתי אב היסטוריים ושני בעלי תפקיד שמונו ככונסים על חלק ממניות החברה:

65.1 בית האב של נח מוזס ז"ל - מיוצג בדירקטוריון על ידי מר ארנון מוזס (המשיב 1, לעיל ולהלן): "מר מוזס". מר מוזס מכהן כיו"ר דירקטוריון החברה, כמנהל העסקים הכללי של החברה וכעורך האחראי של העיתון. מר ארנון מוזס שולט ומצביע מכוח מניות החברה המוחזקות בידי חב' פולן בע"מ (אשר בעלי המניות העיקריים בה הינם מר מוזס, אחותו - גב' גיודי ניר מוזס שלום בראון פישמן תקשורת בע"מ, לשעבר בשליטת אליעזר פישמן ומזה מספר שנים בכינוס נכסים עבור בנק הפועלים), וכן מכוח מניות החברה המוחזקות בידי עזבון נח מוזס ז"ל (אשר נפטר בשנת 1985) הכוללות גם את החזקותיה של אחותו, גב' גיודי ניר מוזס שלום.

מר מוזס הוא כל יכול בחברה ובעיתון. ברצונו מסלק את העורך הראשי (כפי שעשה בשנת 2018 עם מר רון ירון), ברצונו מונע מידע מיתר הדירקטורים, וברצונו מחליט כמה כסף ימשוך מקופת החברה לטובת הגנתו המשפטית. די לקרוא את תמלול שיחתו עם ראש הממשלה, כדי להבין שמר מוזס יכול לקבוע מה ייכתב בעיתון, יכול לפטר ולגייס כתבים ופרשנים, ואף יכול להפוך את הקו הבסיסי של העיתון מקו המתנגד למר נתניהו לקו הפוך – כזה האוהד את מר נתניהו באופן שיבטיח לדעת מר מוזס למר נתניהו את היותו ראש ממשלה כל זמן שירצה.

65.2 בית האב של ראובן מוזס ז"ל - מיוצג בדירקטוריון על ידי גב' מרים נופך מוזס (המשיבה 2), אשר הינה רעייתו של יצחק נופך מוזס, בנו של ראובן מוזס ז"ל. **בפרשת הקיפוח הקודמת נקבע כי גב' נופך מוזס ומר מוזס חברו יחדיו כדי לקפח את יתר בעלי המניות.** גם כיום גב' נופך מוזס היא עושת דברו של מר מוזס באופן מוחלט (וזאת, כמפורט להלן, מאחר שמר מוזס הבטיח לגב' נופך מוזס לעשות שימוש בכוחו כדי לגרום לחברה לרכוש את מניותיה ובכך לחלצה מהחזקותיה בחברה). כפי שיפורט להלן, בין מר מוזס לגברת נופך מוזס יש יחסי "תן-קח" על חשבון החברה.

65.3 בית האב של דב יודקובסקי ז"ל - מיוצג בדירקטוריון ידי חתנו של מר דב יודקובסקי ז"ל - מר דויד ליבר (הוא המבקש).

65.4 כונסי נכסים שמונו על מניות אליעזר פישמן - בהתאם להחלטת בית המשפט בתיק פר"ק 1165-09-16 **בנק הפועלים בע"מ נ' נכסי משפחת פישמן בע"מ ואח'**, [פורסם בנבו] (29.9.16), מונו עוה"ד פנחס רובין ועוה"ד ירון אלכאוי, ככונסי נכסים מטעם בנק הפועלים, על מניות החברה אשר הוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן וחברות בשליטתו (להלן ביחד: "פישמן"). המדובר במניות החברה שהוחזקו על ידי חב' בראון פישמן תקשורת בע"מ וכן במניות של החברה שמוחזקות על ידי חב' פולן בע"מ, הנשלטת בידי מר ארנון מוזס ואחותו גיודי ניר מוזס שלום, בה למר פישמן החזקות מיעוט (להלן: "מניות פישמן").

במשך כשנתיים מאז מינויים, כונסי הנכסים מטעם בנק הפועלים סירבו למנות דירקטור מטעם לדירקטוריון. בחודש אפריל 2018 המצב השתנה, עת מונה עוה"ד פילוסוף כדירקטור מטעם כונסי הנכסים בחברה.

65.5 כונס נכסים שמונה לאחרונה על חלק ממניות בית האב יודקובסקי - בהסכמת בית האב יודקובסקי, ביום 12.8.19 מונה עוה"ד אמנון לורך, ככונס נכסים מטעם בנק דיסקונט לישראל בע"מ, על 7.5% ממניות החברה, וכ- 4.5% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון (פר"ק 47320-07-19 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' כונס הנכסים רשמי, [פורסם בנבו] 12.8.19). נכון למועד הגשת בקשה זו, לכונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט אין ייצוג בדירקטוריון החברה.

66. בהתאם להוראות תקנון החברה, אשר תוקן במסגרת פסק דין שניתן בעניין החברה (לאור קיפוח משותף ומתמשך מצידו של מר ארנון מוזס וגבי מרים נופך מוזס, כפי שיפורט להלן), כל אחד מבתי האב זכאי לדירקטור בדירקטוריון. לדירקטור מטעם כל בית אב מסור כוח הצבעה הננזר מהחזקתו היחסית במניות המקנות זכות הצבעה בחברה.

העתק תקנון החברה, מצ"ב כנספת 3 לבקשה זו.

67. נכון למועד הגשת בקשה זו, חלוקת זכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה הינה, כדלקמן:

67.1 בית האב של נח מוזס ז"ל - באמצעות מר מוזס - מחזיק בכ- 59% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.

67.2 בית האב של ראובן מוזס ז"ל - באמצעות גבי נופך מוזס - מחזיק בכ- 15.1% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.

67.3 בית האב של דב יודקובסקי ז"ל - באמצעות המבקש - מחזיק בכ- 11.3% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה. יוער, כי עד לפני כחודש ימים, בית האב יודקובסקי החזיק בכ- 15.2% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון. ברם, בדירקטוריון החברה התקבל החלטה מכוחה נוטרלו והורדמו הזכויות למיניו והצבעה בדירקטוריון החברה - הקשורות למניות אשר שועבדו לבנק דיסקונט, באופן שהקטין את זכויות הצבעה של המבקש בדירקטוריון החברה, והגדיל באופן יחסי את זכויות ההצבעה של יתר המשיבים. יובהר שהמבקש לא השתתף בהצבעה בעניין זה בדירקטוריון מחמת זהירות, והוא שומר על כל זכויותיו בעניין.

67.4 בנק הפועלים - מכוח כינוס מניות פישמן המשועבדות לו - באמצעות המשיב 3 - עו"ד פילוסוף - מחזיק בכ- 14.6% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.

68. למען שלמות התמונה יסופר, כי המשיב 3 - הדירקטור מטעם כונס הנכסים ובנק הפועלים - הוא שותף במשרדם של כונסי הנכסים.

69. אחד מכונסי הנכסים - עוה"ד פנחס רובין - מי שמצביע בשם מניות פישמן באסיפות בעלי המניות של החברה, כיהן בעצמו בעבר גם כבא כוח החברה, וגם כמייצגו האישי של מר מוזס. בנוסף, ולמיטב ידיעת המבקש, בנוסף לכהונתו ככונס נכסים מטעם הבנק, עוה"ד רובין גם מכהן כבא כוח בנק הפועלים וגם כבא כוח דירקטוריון בנק הפועלים.

¹ כאמור, נכון למועד הגשת בקשה זו, כונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט טרם מינה דירקטור מכוח המניות המשועבדות לטובת בנק דיסקונט. הדירקטורים בחברה (המשיבים) סבורים שאין לכונס מטעם דיסקונט זכות למנות דירקטור מטעמו.

70. לכונס הנכסים מטעם הבנק השפעה עצומה על המתרחש בחברה. כך לדוגמא, כולם חיכו למוצא פיו עת התבקשה לראשונה השעייתו של מר מוזס לאחר פרסומה של פרשת "תיק 2000" וכונס הנכסים (עוה"ד רובין) סבר שיש להתיר למר מוזס להמשיך ולכהן. בכך חרף כונס הנכסים את דבר הישארותו של מר מוזס בתפקידו.

ג. העובדות הרלוונטיות הדרושות לעניין

1.1. רקע (1) - פרשת הקיפוח הקודמת, שינוי תקנון החברה בפסק הדין, תוך הבטחת

חופש המידע וזכות ההשתתפות נציגי כלל בתי האב בניהול החברה

71. כאמור, החברה הינה חברה פרטית העומדת בראש אחת מקבוצות התקשורת הגדולות במדינת ישראל.
72. המשיב 1, מר ארנון מוזס, מחזיק ברוב מוחלט מכוח ההצבעה בחברה, מכהן כיו"ר הדירקטוריון וכן כמנהל עסקים ועורך אחראי. ניתן לומר שעל פיו יישק דבר. ברצונו, יוביל קו עיתונאי, ברצונו יפטר או יגייס עובדים, ברצונו ידווח לדירקטוריון או לחלק מהדירקטורים וברצונו ימדר דירקטור. הוראתו למנהל בעיתון, ויהא זה בכיר ככל שיהא, תכובד לרוב כפקודה בגוף צבאי.
73. דוגמא מוחשית להתנהלות הכוחנית מצאה ביטוי משפטי, בהליך משפטי שהתנהל בין בעלי המניות בחברה, אשר החל בעקבות שורה של פעולות, עסקאות והסכמים נסתרים שביצרו את שליטתו של מר מוזס כשליט היחיד של החברה בצוותא עם מרים נופך מוזס (המשיבה 2), תוך רמיסת זכויותיהם של דירקטורים ובעלי מניות המיעוט בה.
74. ביום 25.6.1997 ניתן פסק דין בפרשת הקיפוח הקודמת. בצעד חסר תקדים בדין הישראלי התערב בית המשפט ושינה תקנון התאגדות שריר ותקף, כדי להסיר ולמנוע קיפוח.
75. בפסק הדין נידונו באריכות אותן פעולות, עסקאות והסכמים נסתרים שכרת מר מוזס וקידם בשיתוף פעולה עם גבי נופך מוזס, לשם ביצור שליטתו בחברה, לשימוש בכספיה כבשלו, ותוך פגיעה בבעלי מניות המיעוט וקיפוח זכויותיהם.
- העתק פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, מצ"ב כנספת 4 לבקשה זו.
76. בין היתר נקבע, "שתפיסת הניהול של החברה, כפי שהדבר עולה מהתנהגותו של ארנון [מר מוזס - ח.מ.] כדירקטור היא, של שליטה אישית עצמאית בלי לשתף את יתר בתי האב בפרטי הנתונים והשיקולים, וגם למעט בהצגת פרטי הנתונים בפני הדירקטור השני".
77. עוד נקבע, כי מר מוזס נהג בדרך השגרה למנוע מייתר נציגי בעלי המניות בחברה גישה למידע, וניתק אותם באופן מוחלט מכל המתרחש בחברה. ר' סע' 49 לפס"ד פרשת הקיפוח הקודמת:

"...ניטרולו של המיעוט מכל הנעשה בחברה הוא, לטעמי, בגדר יצירה של נסיבות בהן השותפים בחברה משפחתית, נמצאים במעין גישוש באפילה בכל הנוגע לענייניה הפנימיים של החברה, שהיא גם קניינם. הווה אומר, ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי מניות המיעוט לניהול משותף כלשהו של החברה, מסוכלות ונדחות, ולא רק שאין ניהול משותף, אלא אין גם מידע המועבר אליהם באופן לגיטימי, בדרך המלך, כדי שידעו אל נכון מה קורה עם קניינם, וכדי שיוכלו לפחות להשמיע ולהציע. בכך אני רואה את עיקרו של הקיפוח."

78. בנוסף, נקבע, כי מר מוזס וגב' נופך מוזס נהגו להסתיר מיתר בעלי המניות מידע בדבר הוצאות פרטיות ומשיכות שלהם מקופת החברה, לרבות בנוגע להעמסת הוצאות משפטיות שלהם, על חשבון החברה [פסי' 50, עמ' 54].

79. בסופו של פסק הדין, ולאור מעשי הקיפוח שבוצעו על ידי מר מוזס יחד עם גב' נופך מוזס מאחורי גבם של הדירקטורים מהמיעוט, **נתן בית המשפט צו המורה על תיקון תקנונה של החברה**, באופן אשר ימנע - לעתיד - את חוסר השקיפות הנובע משלטון היחיד שהשליט מר מוזס על החברה (פסי' 54-53, עמ' 55 לפסק הדין):

"...במלים אחרות, בנסיבות הנתונות, מן הראוי לשתף את בעלי מניות היסוד בידיעה על הנעשה בחברה, לאפשר להם להביע את דעתם, ליצור אפשרות להעלאת השגות ולהסקת מסקנות בתחום כלשהו, כהבנתו או כרצונו של בעל מניות יסוד זה או אחר. כל זה יפסיק את הניתוק והגיטרול ההחלטיים של בעלי מניות המיעוט המגיע למימדים של קיפוח במלוא משמעותו של מושג זה ויצור בסיס סביר לשיתוף פורה יותר בין בעלי מניות היסוד של החברה המשפחתית הנ"ל בעתיד. כדי לממש כוונה זו, יש לכונן מועצת מנהלים, קרי דירקטוריון אשר חברים בו נציג אחד מכל בית אב.

... לכן החלטתי להסתפק בשלב זה בכינון מועצת מנהלים מכוח הוראה שתיווסף למסמכי היסוד שלא ניתן יהיה לבטלה על נקלה, כפי שארע בעבר ושלא תהיה מבוססת רק על הסכמה חולפת של בעלי מניות היסוד, כפי שהיה בעבר, אלא על קביעה מחייבת, שאין לשנותה אלא ברוב מיוחס.

ההחלטה המסכמת

...

בתוקף סמכותי לפי סעיף 235 לפקודת החברות, החלטתי לקבל את ההמרצה ככל שהיא נוגעת לטענת הקיפוח, ולהורות כי לשם הסרת הקיפוח תשונה תקנה 7 לתקנון החברה כדלהלן:

הנוסח הקיים של תקנה 7 יתבטל ובמקומו יבוא:

"7. תקנות 68, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91 ו-93 של התוספת השניה לפקודת החברות (נוסח חדש), התשמ"ג-1983, לא תחולנה ובמקומן תבואנה ההוראות הבאות:

א. תיכון מועצת מנהלים של החברה (להלן: "הדירקטוריון").

ב. הדירקטוריון יהיה בן חמישה חברים (חבר דירקטוריון יכונה להלן: "דירקטור").

ג. כל אחד מחמשת בתי האב של משפחת מוזס, קרי בתי האב של נוח, מאיר, ראובן ואלכסנדר מוזס ודב יודקובסקי יבחרו מתוכם דירקטור אחד. הבוחרים בכל בית אב יהיו בעלי מניות היסוד מסוג א' או ב' ביחד ובמקרה של עזבון בלתי מחולק, היורשים בכוח. נתפנה מקומו של דירקטור שנבחר על ידי בית אב פלוני בשל אחד הטעמים המנויים בסעיף 80 לתוספת השניה, יבחר בית אב דירקטור אחר במקומו.

לענין זה - "בית אב" - בני המשפחה המחזיקים במניות יסוד וחברות משפחתיות שבשליטת בית האב.

ד. הדירקטוריון יבחר יושב ראש מבין הדירקטורים שינהל ישיבותיו; הדירקטוריון יקבע את תקופת הכהונה של יושב הראש. נבצר מיושב הראש לכנס ישיבה או לשבת בראשה מאחר והוא נעדר מן הארץ או מטעם אחר או שלא בא לישיבה תוך חצי שעה לאחר המועד שנקבע לדחייתה, יבחרו הדירקטורים ממלא מקום למשך הזמן בו נבצר מן היושב ראש למלא תפקידו.

ה. הדירקטוריון יתכנס לפחות אחת לשבועיים במועד שייקבע על ידי יושב הראש ובכל מועד נוסף, לפי בקשת דירקטור אחד שתוגש ליושב הראש. ביקש הדירקטור התכנסות המועצה, היא תכונס בהקדם האפשרי.

ו. המנין החוקי הדרוש לשם קיום ישיבת דירקטוריון כדין היא של שלושה דירקטורים לפחות.

ז. ההצבעה בדירקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מניות היסוד. ההצבעה תהיה על פי מספר מניות היסוד מסוג א' או ב' ביחד אשר בידי בית האב המיוצג על ידי הדירקטור.

ח. הדירקטוריון מוסמך לבחור מנהל עסקים ראשי ולקבוע סמכויותיו.

ט. הדירקטוריון יקבל דיווח שוטף על פעילות החברה, ויקיים דיון לפי בקשת דירקטור בכל נושא שבסמכות החברה, לפי מסמכי היסוד שלה ובכל נושא שבטיפולה של החברה או אשר מוצע שיהיה בטיפולה.

מבלי לגרוע מזכויותיו של דירקטור על פי כל דין, הדירקטוריון וכל דירקטור יהיו זכאים בכל זמן סביר לבדוק את ספריה של החברה ומסמכים מכל סוג הקשורים לניהול ענייניה, לבדוק כל נכס השייך לחברה או המוחזק בידה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה.

”...“

80. הנה כי כן, במסגרת פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, בית המשפט הנכבד נתן הוראות ברורות ביחס לשינוי תקנונה של החברה, כאשר הוראות אלו נועדו לרסן את שלטון היחיד של מר מוזס (בסיוע של הגברת נופך מוזס) בחברה, למנוע את המשך ניהולה של החברה במתשכים, להפסיק את הוצאות הכספים מהחברה לצרכים אישיים, ולהבטיח שקיפות, זרימת מידע, ויכולת פיקוח של כל הדירקטורים, על פעילות החברה.

81. יושם אל לב, כי הוראות אלו, אשר שולבו בתקנון החברה, נקבעו בסיטואציה שבה מר מוזס כבר החזיק ברוב זכויות ההצבעה בחברה (אם בפועל ואם מכוח הסכמי הצבעה).

82. משכך, ההוראות נועדו להבטיח, כי רוב זה לא יאפשר למר מוזס ליטול לעצמו סמכויות אשר מוקנות בדין לדירקטוריון החברה, וכן להבטיח כי כל ענייני מהותי ביחס לחברה יידונו ויכרעו בדירקטוריון החברה, אשר כידוע - חבריו מחויבים על פי דין להניח לנגד עיניהם רק את טובת החברה, ולא את טובת בעלי המניות בה.

83. לצערו של המבקש הוראות אלו הופרו כבר מספר רב של פעמים בעבר - והם מופרות גם כעת בבוטות, באופן אשר החזיר על כנו את אותו משטר מלוכני ופסול המנהל את ענייני החברה - אותו משטר שבית המשפט ביקש לבטלו בפסק הדין בפרשת הקיפוח הקודמת.

ג.2. רקע (2) - דוגמאות לניסיונות קודמים של מר מוזס להעביר החלטות שונות בדירקטוריון החברה לטובתו האישית ובניגוד לטובת החברה, ותוך הפרת חובות

הגילוי ומניעת מידע מהמבקש

84. לצערו של המבקש, פס"ד בפרשת הקיפוח הקודמת והקביעות הנוקבות אודות התנהלותו של מר מוזס, יחד עם גבי נופך מוזס, לא גרמו לשינוי מהותי באופן התנהלותם בחברה לאורך זמן.
85. פעם אחר פעם מוצא עצמו המבקש נאבק מול השניים בניסיון לקבל מידע על המתרחש בחברה, ומסרב לשמש כ"חותמת גומי" לגחמותיו של מר מוזס, אשר זוכות לתמיכה מלאה - תמיד ובאופן קבוע - של גבי נופך מוזס, מבלי שבכלל נשקלים שיקולים של טובת החברה.
86. להלן נפרט מספר מועט של דוגמאות אשר מעידות על אופי ההתנהלות בחברה ובדירקטוריון החברה, איתו נאלץ המבקש להתמודד, כדירקטור בחברה.
87. הדוגמאות מובאות, על מנת להבהיר את מערך האינטרסים הקיים כיום בדירקטוריון החברה - כאשר המבקש מוצא עצמו פעם אחר פעם כדירקטור היחיד אשר בוחן את טובת החברה בכל החלטה המובאת לאישור דירקטוריון החברה (בניגוד למשיבים, שבחרים שלא לעשות כן).
88. כך למשל, ועל קצה המזלג בלבד, יסופר כי בסוף שנת 2016 - כשלוש שנים לפני תום תקופת הסכם ההתקשרות של מר מוזס מול החברה - ניסה פתאום מר מוזס להאריך את תוקפו של ההסכם האמור, ואת שליטתו המוחלטת בחברה ובעיתון, לתקופה של לא פחות מ-12 שנים (עד שימלאו לו 75 שנה).
89. המבקש לא הבין את עצם הבקשה, שהועלתה בעיתוי מוזר - כשלוש שנים לפני תום ההסכם הקיים.
90. גבי נופך מוזס נרתמה כמובן לאישור ההסכם, וכך - לטענתה ולטענת מר מוזס - גם נציג הבנק. סוכם שלמבקש תיקבע פגישה יחד עם גבי נופך מוזס אצל נציג הבנק ששרדו ערך את הסכם ההעסקה החדש של מר מוזס ואשר בעבר שימש כיועץ משפטי לחברה ושל הדירקטוריון (המשמש גם כ"כ הבנק, גם ככונס הנכסים מטעמו וגם כ"כ דירקטוריון הבנק), כדי שנציג הבנק ישכנעו "להצביע בעד".
91. בעודו ממתין לפגישה, "התפוצצה" בתחילת 2017, "פרשת 2000". הפרסומים ביחס לפרשה הובילו להבנה מיידית בדבר המקור לדחיפות ניסיונו של מר מוזס לשריין את מינויו (ושליטתו בחברה ועיתון) ל-12 שנים לפחות... ואף **הובילו לירידה מיידית של ההצעה, מסדר היום של הדירקטוריון**.
92. יודגש, כי המבקש אינו טוען, כי כונס הנכסים ידע על החקירה המתנהלת כנגד מר מוזס. אולם, תמיכתו התמוהה במהלך שמר מוזס יזם באופן מפתיע ובהיסטריה ממש, לקבע שליטתו למשך 12 שנים קדימה, (למרות שמובטחות לו עוד 3 שנים בהסכם קיים) רק מלמדת על העתיד לבוא, ועל מעורבותו חסרת הפשרות בניהול החברה.
93. דוגמא נוספת ובוטה התרחשה בסוף שנת 2017. אז, מר מוזס זימן את הדירקטוריון לפגישה דחופה במהלכה ניסה להעביר בדירקטוריון החלטת בזק, על פיה החברה תעמיד לחברה שבשליטתו הלוואה אישית בעשרות מיליוני ש"ח, לתקופה של 7 שנים, בריבית זניחה וללא כל בטחונות, כאשר החזר ההלוואה (ריבית וקרן) אמור להיות מותנה ולהתבצע רק מתוך דיכידנדים שיחולקו בעתיד, **אם יחולקו**, עד להשבתה המלאה.
94. זאת, כאשר מצבה הכלכלי של אותה החברה (הלווה) לא גולה, וכאשר היה חשש של ממש שהיא בכלל הייתה חדלת פירעון ושקועה בחובות של עשרות מיליוני דולרים כתוצאה מהימוריו של מר מוזס בחוזים עתידיים

(ממש כמו מצבו של מר אליעזר פישמן, השותף והמנטור הפיננסי של מר מוזס, עד אשר שקעו עסקיו של זה בתהום נשיה).

95. מר מוזס סרב להשיב לשאלות המבקש ולהסביר מה הצורך בהלוואה העצומה, או איך מתן הלוואה זו תועיל לעיתון או לחברה. למרות זאת, מתן ההלוואה זכה לתמיכתה של גבי נופך מוזס, ולתמיכתו של כונס הנכסים, ללא סייג [באותה העת, המשיב 3 טרם כיהן כדירקטור בחברה].

העתק פרוטוקולי ישיבת דירקטוריון שנערכו ביחס להלוואה האמורה, בימים 2.11.17 ו- 5.11.17 - כולל הערות ותיקונים של המבקש שנכתבו בזמן אמת ונשלחו לחברה, ביחס לדברים שנאמרו בישיבה ונשמטו מהפרוטוקול, מצ"ב כנספח 5 לבקשה זו.

96. ההתנהלות הבהולה והחריגה, הותירה בלב המבקש חשד כבד, כי מעבר ל"פרשת 2000", מר מוזס חשופ גם לחובות כבדים, הדורשים הלוואה בהיקף כה חריג ובין לילה.

97. אי לכך, שב ודרש המבקש כדירקטור אחראי להבין את מקור הצורך, האם יש בידי מר מוזס בטוחות להבטחת פירעון ההלוואה וכיו"ב. עוד ביקש המבקש לדעת, האם למר מוזס יש אכן חובות אישיים כבדים לבנק הפועלים, באופן אשר מסביר את תמיכת הבנק במהלך.

העתק פרסומים שונים בדבר היקף חובותיו האדירים של מר מוזס לבנק הפועלים, מצ"ב כנספח 6 לבקשה זו.

98. החשד לגבי מצבו של מר מוזס התחזק שעה שדרישה טריוויאלית זו של המבקש להבין את הצורך ואת סוגיית הביטחונות, הובילה לכך שבקשת ההלוואה פשוט ירדה מהפרק – נעלמה.

99. ההלוואה נעלמה (לאור דרישת המידע) אבל לא כל הצורך של מר מוזס בכספים גדולים ובדחיפות. לכן, במקום ההלוואה, אושרה מיידית בחברה חלוקת דיבידנד לכלל בעלי המניות (וזאת לאחר שמנכ"ל החברה, מר ארנון מוזס וגבי מרים נופך מוזס הבהירו למבקש, כי החלוקה עומדת בכל כללי החלוקה הקבועים בדין).

100. זאת ועוד. דוגמא מובהקת ליד האחת' ולשיתוף הפעולה שבין המשיבים 1-3 שנועד רק כדי לשמר על מעמדו של מר מוזס בחברה, ניתן למצוא בהגנה הבלתי מתפשרת שהם מעניקים לו, כל פעם שהמבקש ביקש לקיים דיון בדירקטוריון בדבר השעייתו של מר מוזס בתקופת הביניים, ועד לבירור כלל החשדות והאישומים החמורים נגדו, במסגרת פרשת "תיק 2000".

101. לעניין זה יסופר, כי ביום 28.2.18 - עוד בטרם מונה המשיב 3 כדירקטור מטעם כונסי הנכסים ולאחר שהתבררו החשדות החמורים נגד מר מוזס - התקבלה בדירקטוריון החברה החלטה בדבר השעייתו של מר מוזס מכלל תפקידיו בחברה.

102. ההחלטה התקבלה בשעה שרק המבקש והמשיבים 1-2 כיהנו כדירקטורים ובעת שכוח ההצבעה שהיה מצוי בידו של המבקש היה גבוה מזה של גבי נופך-מוזס.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 28.2.18, מצ"ב כנספח 7 לבקשה זו.

103. מר מוזס התיימר להשתתף גם בהצבעה האמורה, וזאת על אף העניין האישי המובהק שלו בה. זאת על יסוד פרשנות משפטית פתלתלה להוראות סעי' 287 לחוק החברות לפיה, דירקטור המחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון, יכול להיחשב כ"רוב הדירקטורים" ועל כן רשאי להשתתף בהצבעה (כך שההחלטה תהיה כפופה לאישור כפול - גם של אסיפת בעלי המניות).

104. המבקש התנגד כמובן לפרשנות זו, ודרש כי ההחלטה תקום במלואה.

105. או אז, למרות שמשך כשנתיים סירבו כונסי הנכסים למנות דירקטור מטעמם בדירקטוריון, הרי שבעקבות ההחלטה האמורה - דאגו כונסי הנכסים למינויו של המשיב 3 כדירקטור מטעמם בחברה (כגיבוי והשלמה לכוח ההצבעה של גבי נופך מוזס, ומתוך מטרה לשמור על מר מוזס ועל יכולתו לקדם עסקאות בעלי עניין ולהדוף החלטות שאינן לרוחו).

106. לאחר מכן, גם כונסה אסיפת בעלי מניות - בה הבהיר כונס הנכסים כי הוא מתנגד להשעייתו של מר מוזס לעת הזו (ואף הצביע בפועל כנגד ההשעיה).

העתק פרוטוקול אסיפת בעלי המניות שנערכה ביום 15.4.18, מצ"ב כנספח 8 לבקשה זו.

107. עמדה דומה ננקטה על ידי כונסי הנכסים /או הדירקטור מטעמם, גם לאחר פרסום כתב החשדות נגד מר מוזס. גם אז ביקש המבקש להשעות את מר מוזס, אך יתר הדירקטורים וכונס הנכסים התנגדו ומנעו זאת.

108. כאמור, מדובר בדוגמאות בלבד אשר פורטו על קצה המזלג, ואשר מטרתן להציג את ניסיונותיו של מוזס להעביר החלטות בחברה, שאין בינן ובין טובת החברה כל קשר, כאשר הניסיונות האמורים זוכים לתמיכה מוחלטת וללא סייג מצד גבי נופך מוזס ומצד נציגי בנק הפועלים.

ג.3. מר מוזס מנסה לאשר בסיועם של המשיבים הוצאת מיליוני שקלים מהחברה

לצורך הגנתו המשפטיות וכן להאריך את כהונתו בחברה לשנים קדימה

[החלטות על תיקון כתב השיפוי ועל הארכת כהונתו של מר מוזס - שהמשיבים התיימרו

לקבל בישיבות הדירקטוריון מהימים 11.5.20 ו- 27.5.20]

109. כפי שיפורט להלן, המשיבים כולם נרתמו כדי להבטיח למר מוזס מימון מהחברה לטובת הגנתו המשפטית.

110. עד לרגע הזה מר מוזס כבר לקח מקופת החברה סך של 1.350 מיליוני ש"ח (למימון ייצוגי בשלב החקירות ובטרם העמדה לדין) וכעת פועלים המשיבים לאפשר למר מוזס למשוך עוד כל סכום שירצה לטובת הגנתו בהליך עצמו, והכל בניגוד לדין, בלא מגבלה, בלא מועד החזר, בלא בטחונות ותוך התעלמות גורפת ממצבו הכלכלי.

111. ממש במקביל, פועלים המשיבים להעניק למר מוזס הסכם העסקה חדש, למשך 5 שנים (ובשווי של עשרות מיליוני שקלים).

112. כדי להסביר את ההתנהלות, נתחיל במסמכי ההתאגדות הקיימים כיום בחברה, ונבהיר כיצד פועלים המשיבים.

ג.3.א. הוראות התקנון ונוסח כתב השיפוי עובר לתיקון

113. ביום 28.4.1998 אושר באסיפת בעלי המניות של החברה (במספר החלטות על פי סוגי המניות), תיקון לתקנון החברה, תוך שהוספו הוראות המתירות לחברה לשפות ולהעמיד ביטוח לנושאי משרה, במקרים מסוימים.

114. בין יתר ההוראות שהוספו - הוראה המאפשרת לחברה לשאת בהוצאות משפטיות סבירות שהוציא נושא משרה באישום פלילי ממנו **זוכה**.

העתק החלטות מיום 28.4.1998, בדבר תיקון תקנון החברה והוספת ההוראות בדבר השיפוי והביטוח לנושאי משרה, מצ"ב כנספח 9 לבקשה זו.

115. ביום 17.4.16 אושר באסיפת בעלי המניות תיקון נוסף לתקנון החברה, בו תוקנו ההוראות התקנוניות שאושרו ביום 28.4.98.

העתק ההחלטות מיום 17.4.16 בדבר תיקון ההוראות הקבועות בתקנון החברה ביחס ליכולת החברה להעמיד שיפוי לנושאי משרה, מצ"ב כנספח 10 לבקשה זו.

116. במסגרת זו, הוספה לתקנון החברה הוראה המתירה לחברה לשאת בהוצאות משפטיות סבירות שהוציא נושא משרה, בשלב חקירה פלילית, שהסתיימה ללא הגשת כתב אישום נגדו [עניין שהוסף לחוק החברות, במסגרת תיקון מס' 3 (2005), ר' סעי' 260(א)(א1) לחוק החברות].

117. במהלך שנת 2016 וחודשים ספורים בלבד לפני פרסום פרשת "תיק 2000", ביקש מר מוזס לאשר לפתע בחברה נוסח כתב שיפוי לנושאי המשרה. המבקש אשר לא היה מודע לנסיבות שבגללם מבוקש כתב השיפוי פתאום, לא התנגד לבקשה.

118. אי לכך, ביום 29.3.16 החליט דירקטוריון החברה לאשר את נוסח כתבי השיפוי לנושאי המשרה, וביום 17.4.16 אושר נוסח כתבי השיפוי באסיפת בעלי המניות של החברה.

העתק נוסח כתבי השיפוי אשר אושרו לנושאי המשרה, מצ"ב כנספח 11 לבקשה זו.

119. המבקש מניח, כי מר מוזס כבר ידע על החקירה באותה העת שביקש לפתע לאשר כתבי שיפוי (אחרת מדוע עלה הנושא 18 שנים לאחר תיקון התקנון) אך הוא אינו יכול להוכיח זאת בשלב זה.

120. כך או כך, כתב השיפוי הקיים, כפי שאושר מתיר לחברה לשפות ולהשתתף בהוצאות משפטיות של דירקטור, במספר מקרים, בכפוף להוראות הרלוונטיות בחוק החברות.

121. בהקשר לעניינינו, סעי' 3-3.1.1.2 לכתב השיפוי קובעים, כי החברה רשאית לשפות את נושא המשרה עקב **פעולה שנעשתה על ידו בתוקף היותו נושא משרה בחברה**, ובין היתר, בגין הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכ"ט עו"ד, שנושא המשרה עקב חקירה פלילית שהתנהלה נגדו, ואשר **הסתיימה ללא הגשת כתב אישום**, וכן במסגרת אישום פלילי אשר **ממנו זוכה נושא המשרה**.

122. בסעי' 3.3.3-3.3.1 לכתב השיפוי נקבע:

"העמדת כספי השיפוי

3.3.1 עם בקשתך לביצוע תשלום כלשהו בקשר לאירוע מזכה אשר בגינו הוטל עליך חיוב, תשלום או הוצאה אשר בגינם הנך זכאי לשיפוי על פי כתב זה, החברה תעמיד לרשותך את כל הסכומים המגיעים לך ממנה על פי כתב זה, ותשלם ללא כל עיכוב מצידה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן בעצמך.

3.3.2 במקרה שנפתח נגדך הליך משפטי (כהגדרתו בסעיף 4.1 להלן) או שקיים חשש או איום לפתיחתו של הליך כאמור נגדך, תעמיד החברה לרשותך, מראש, את הסכומים הדרושים לכיסוי הוצאות סבירות בקשר עם ההליך המשפטי, כולל שכר טרחת עורך דין, אשר לגביהם הינך זכאי לשיפוי.

במקרה בו העמידה החברה לרשותך עורך דין, תשלם היא, ישירות לעורך הדין, את הוצאותיו ושכר טרחתו.

3.3.3 הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויך מן האישום.

123. הווה ארמר, בסעי' 3.3.3 לכתב השיפוי נקבע במפורש, כי החברה לא תוכל לשאת בהוצאות התדיינות ושכר טרחה של נושא משרה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכוי של נושא המשרה מן האישום.
124. בסעי' 3.4 לכתב השיפוי נקבע:

"3.4 החזרת כספי השיפוי

במקרה בו החברה שילמה לך ו/או במקומך סכומים כלשהם במסגרת כתב זה, ובשלב מאוחר יותר התברר כי לא היית זכאי לשיפוי בגין הסכומים האמורים, יחשבו סכומים אלה כהלוואה שניתנה לך על ידי החברה ויהיה עליך להחזיר סכומים אלה במלואם לחברה בתנאים (לרבות ריבית) כפי שיקבע על פי דין לעניין סעיף 3(ט) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, כפי שתנאים אלו יהיו מעת לעת (או על פי כל סעיף/תקנה אחרת שיבוא/תבוא במקומו), וזאת החל ממועד תשלום הסכומים האמורים על ידי החברה ועד למועד השבתם (והשבת כל חלק מהם) בפועל לחברה.

החזרת הסכומים האמורים לחברה בתנאים כאמור, תעשה על ידך לכשתידרש בכתב על ידי החברה לשלם לה ולפי הסדר תשלומים שהחברה תקבע.

125. הינה כי כן, כתב השיפוי קובע, כי במקרה בו החברה שילמה בעבור נושא המשרה כספים מכוח כתב השיפוי, ובשלב מאוחר יותר התברר, כי הוא לא היה זכאי לשיפוי בגינם, הרי שהסכומים ייחשבו כהלוואה, ויהיה על נושא המשרה להשיבם לחברה, בתנאים, ובכפוף לדרישת החברה ולפי הסדר תשלומים שיקבע.

ג.3.3. מר מוזס מבקש לשנות את הוראות כתב השיפוי, על מנת שיוכל להוציא מהחברה כספים גם

לצורך מימון הגנתו בהליך הפלילי לגופו

126. ביום 28.1.20 הוגש כתב האישום נגד מר מוזס ונאשמים אחרים, בפרשת "תיק 2000" [מתברר בת"פ-67104-01-20, בבית המשפט המחוזי בירושלים]. דיון ההקראה בתיק התקיים ביום 27.5.20.
127. עד לאותו המועד, ובשלב החקירה הפלילית, נשאה החברה בהוצאותיו המשפטיות של מר מוזס, שהסתכמו - רק בגין שלב החקירה הפלילית בסך של כ- 1,350,000 ש"ח [לפי מידע שנמסר למבקש בעל פה].
128. **הוצאת הכספים האמורים מקופת החברה נודעה למבקש רק בדיעבד.** מר מוזס לא הביא - את ההחלטה בדבר "הפעלת" כתב השיפוי, והוצאת הכספים מכוחו לאישור האורגנים המוסמכים של החברה.
129. ביום 21.4.20 קיבל המבקש זימון לשתי ישיבות דירקטוריון: האחת ליום 23.4.20 והשנייה ליום 30.4.20. העתק הדוא"ל מיום 21.4.20 המזמין את המבקש לישיבות הדירקטוריון לימים 23.4.20 ו-30.4.20, מצ"ב כנספח 12 לבקשה זו.

130. במהלך הישיבה שנערכה ביום 21.4.20 גילה המבקש לראשונה, כי במהלך הישיבה הקבועה ליום 30.4.20 מתכוון מר מוזס להעלות להצבעה החלטה, אשר מכוחה החברה תמשיך לממן לו את העלויות המשפטיות הכרוכות בהגנתו מפני ההליך הפלילי, גם לאחר הגשת כתב האישום נגדו, ועוד טרם זיכויו.
131. זאת, על אף שנוסח כתב השיפוי שהוענק למר מוזס, אוסר על החברה להשתתף ולממן הוצאות משפט, בשלב ההליך הפלילי, ועוד טרם זיכויו של מר מוזס.
132. ביום 26.4.20 שלח המבקש דוא"ל לחברי הדירקטוריון בו ביקש, כי בטרם כל דיון בבקשתו של מר מוזס, ימסרו לחברי הדירקטוריון פרטים בנוגע לסכומים שבהם נשאה החברה עד כה בקשר להוצאות הגנתו, וכן ביחס למועדי התשלומים שבוצעו. כן ביקש המבקש, את פרטי הסכם שכר הטרחה בו נושאת החברה בגין הייצוג האמור.
- העתק הדוא"ל מיום 26.4.20 ששלח המבקש לחברי הדירקטוריון, מצ"ב כנספח 13 לבקשה זו.**
133. ביום 27.4.20 נשלח מטעמו של המבקש מכתב לכלל הדירקטורים בו הבהיר המבקש, כי ההחלטה האמורה שמר מוזס מבקש להעביר, אינה חוקית, מנוגדת להוראות חוק החברות, והיא אף מנוגדת להוראות כתב השיפוי, ואף אילו הדירקטוריון יחליט לאשר אותה, היא תהיה חסרת כל תוקף.
- העתק מכתב המבקש מיום 27.4.20, לכלל הדירקטורים, מצ"ב כנספח 14 לבקשה זו.**
134. טענות המבקש בעניין זה נסמכו בין היתר על הוראות כתב השיפוי וכן על סעי' 260(א)(2) לחוק החברות הקובע, כי חברה רשאית לשפות נושא משרה בגין "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוציא נושא המשרה או שחויב... באישום פלילי שממנו זוכה...".
135. מעבר לפן החוקי/מהותי, הזכיר המבקש במכתב האמור, את התנהויות והחששות הכבדים שעלו ביחס ליכולתו של מר מוזס לפרוע ולהשיב לחברה את חובותיו הגבוהים ממילא.
136. המבקש אף הזכיר, כי בעבר מר מוזס סירב לחשוף בפני הדירקטוריון נתונים כלשהם על חובותיו ומצבו הפיננסי, אשר היו יכולים להבהיר האם יש באפשרותו לפרוע את חובותיו האדירים לחברה - לצד חובותיו האדירים לנושים אחרים - ביניהם לבנק הפועלים, אשר על פי הפרסומים מסתכמים במיליוני שקלים נוספים.
137. ביחס לסכומי העבר ששולמו על ידי החברה בגין הגנתו של מר מוזס בשלב התקירה הפלילית, ציין המבקש במכתב האמור, כי אמנם, עד למועד הגשת כתב האישום החמור נגד מר מוזס, החברה נשאה בכל ההוצאות הכרוכות בהגנתו של מר מוזס. **אולם, העניין לא הובא בפני דירקטוריון החברה (אלא דווח בדיעבד) וממילא לא אושר על ידו בזמן אמת.**
138. בהתאם לכך, במסגרת המכתב מיום 27.4.20, דרש המבקש, כי לאור הוראות סעי' 3.4 לכתב השיפוי, ומאחר שהוגש נגד מר מוזס כתב אישום חמור, הרי שעתה על חברי הדירקטוריון לדרוש ממר מוזס את השבת הכספים, במלואם.
139. בנוסף, במכתב מיום 27.4.20 ביקש המבקש להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון, עניינו נוסף - דיון באופן איתור מנהל עסקים ראשי לחברה - עקב סיום תוקפו של הסכם ההתקשרות שבין מר מוזס לבין החברה (בחודש אפריל 2020 עם הגיעו של מר מוזס לגיל 67).
140. המבקש אף ביקש, כי הדירקטוריון יבחן מועמדים אחרים לתפקיד מנהל העסקים הראשי, ויבשורה התחתונה יקיים דיון ענייני על התהליך הראוי שיש לבצע לשם איתורו ומינויו של מנהל עסקים ראשי חדש

לחברה, על מנת שהדירקטוריון יוכל לבחור את המועמד הטוב ביותר לטובת החברה (בין אם מר מוזס ובין אם מועמד/ת אחר), בהקדם האפשרי.

141. חלף קבלת תשובה למכתב, קיבל המבקש הודעה על דחיית ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 30.4.20, ליום 11.5.20.

142. מאחר שהימים חלפו והמבקש לא קיבל את המידע והמסמכים שביקש ביחס לעניינים שעל הפרק, ביום 7.5.20 נשלח מטעמו של המבקש מכתב נוסף לחברי הדירקטוריון, בו הבהיר, בין היתר, כי בקשותיו לקבלת מידע ומסמכים מושא המכתב מיום 27.4.20 טרם נענו.

143. בנוסף, ומאחר שבעבר גילה המבקש לא פעם על מהלכים שקודמו בחברה מאחורי גבו, הרי שלצד דרישת המידע כאמור, ביקש המבקש שניים:

143.1 התחייבות בכתב ממר מוזס, בה יובהר, כי עד לקבלת אישור כדין ממוסדות החברה בכל העניינים שעל הפרק, החברה לא תישא בכל תשלום ואו הוצאה נוספת בקשר להליך הפלילי של מר מוזס; וכן לא ישולם למר מוזס כל סכום נוסף, מכוח הסכם העסקתו שהסתיים.

143.2 כי מר מוזס יציג בפני דירקטוריון החברה, את כל הפרטים בנוגע לסכומים בהן נשאה החברה בקשר עם ההליך הפלילי, וכן יציג תוכנית פירעון (המגובה בבטוחות) להשבת החוב האמור לחברה.

העתק מכתב המבקש מיום 7.5.20, לכלל הדירקטורים, מצ"ב כנספח 15 לבקשה זו.

144. גם דרישות אלו לא נענו, וזאת למעט מידע שקיבל המבקש בעל פה ממר ינון אנגל (לשעבר מנכ"ל החברה), שמסר למבקש כי החברה נשאה עד לאותו המועד בסך כולל של 1.35 מיליון ש"ח בקשר עם הגנתו של מר מוזס בהליך הפלילי.

145. חלף זאת, ביום 7.5.20 קיבל המבקש דוא"ל בו פורט סדר היום לקראת ישיבת הדירקטוריון.

146. מעיון בסדר היום והמסמך שצורף לו גילה המבקש, כי לאור טענותיו מושא המכתבים הקודמים, שונתה התצעה שמר מוזס ביקש להעביר ביום 11.5.20 ביחס לנשיאת החברה בהוצאותיו המשפטיות.

147. נושאים 2-3 על סדר היום היו:

"2. תיקון כתבי השיפוי - מצורפת הצעה לתיקון.

3. דיון בנושאים הנזכרים בפניותיו של דויד מיום 26.4.2020, 27.4.2020."

148. כצרופה לדוא"ל האמור, נשלח מסמך שהוכן על ידי עוה"ד שרון קלינמן, בו פורטו נימוקים והסברים ביחס לנושא מס' 2 שעל סדר יומה של הישיבה - תיקון כתבי השיפוי (להלן: "מסמך קלינמן").

העתק הדוא"ל מיום 7.5.20 אליו צורף המסמך שהוכן על ידי עוה"ד שרון קלינמן, מצ"ב כנספח 16 לבקשה זו.

149. במאמר מוסגר יסופר, כי עוה"ד קלינמן בעבר שימשה כיועצת משפטית לדירקטוריון. בעת האחרונה, בהתכתבות בין הצדדים, עונה עו"ד קליימן למבקש בשם יתר חברי הדירקטוריון.

150. מסמך עוה"ד קלינמן נושא את הכותרת: "הצעת החלטה לתיקון כתבי השיפוי של נושאי המשרה בחברה - החלפת סעיף 3.3.3 לכתב השיפוי".

151. בפתיח למסמך הובהר התיקון שמר מוזס ביקש לבצע בנוסח כתב השיפוי:

1. להלן נוסחו הקיים של סעיף 3.3.3 (אשר יבוטל, אם תאושר ההחלטה):

3.3.3 הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויך מן האישום."

2. להלן הנוסח המוצע לתיקון סעיף 3.3.3 (אשר יתווסף לכתבי השיפוי ויחליף את סעיף 3.3.3 הקיים, אם תאושר ההחלטה):

3.3.3 למען הסר ספק, במקרה של אישום פלילי בעבירה שדורשת הוכחת מחשבה פלילית, החברה תעמיד לרשותך מעת לעת כספי הלוואה הדרושים למימון הוצאות התדיינות סבירות בהליך (כולל הליכי ערעור), לרבות שכר טרחה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן סכומים אלה בעצמך. ככל שיתברר בסיום ההליך המשפטי בפסק דין חלוט, כי אינך זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלה, יחולו על ההלוואה האמורה ההוראות הקבועות בסעיף 3.4 לכתב שיפוי זה. למען הסר ספק, ככל שתהא זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלו על פי כתב שיפוי זה (לרבות במקרה שבו תזוכה, או תורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית), אזי לא תידרש להחזיר את ההלוואה, וכספיה יהוו שיפוי מאת החברה, וזאת עד לגובה סכום השיפוי המירבני."

3. החלפת סעיף 3.3.3 תאפשר להקדים תשלומים בגין הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (כולל הליכי ערעור), כהלוואה לנושא המשרה, בדומה להסדר החל בכתבי השיפוי ביחס להליך חקירה פלילית. אם חלילה נושא המשרה יורשע בפסק דין חלוט בעבירה הדורשת מחשבה פלילית - יהיה עליו להשיב את התשלומים לחברה בתנאים הקבועים בסעיף 3.4 לכתבי השיפוי."

152. לאחר מכן, בסעי' 9-10, הבחירה עוה"ד קלינמן כך:

"על הפרק מונחת הצעה לתקן את כתבי השיפוי כך שהחברה תתחייב להעמיד מימון מראש כהלוואה גם לשלב האישום הפלילי (כולל הליכי ערעור), כאשר אם חלילה תהיה הרשעה בפסק דין חלוט בעבירה המחייבת הוכחת מחשבה פלילית - תחול חובה להשיב את המימון כהלוואה שניתנה לנושא המשרה בתנאים הקבועים בכתבי השיפוי. הצעה זו כפופה לשני תנאים:

ראשית, מבחינה משפטית, יש לוודא שהדין מאפשר את התיקון המבוקש...

שנית, תיקון כתב השיפוי מחייב את אישור האורגנים המוסמכים של החברה, ובענייננו אישור דירקטוריון ואסיפה כללית. לא נדרש תיקון התקנון (תקנון החברה מאפשר לחברה להעניק שיפוי לנושא משרה; התיקון המוצע נוגע למתן הלוואה, באופן שאינו מצריך הסמכה בתקנון)."

153. לאחר מכן, סקרה עוה"ד קלינמן את הוראות החוק החברות, ואף ציטטה מפרוטוקול של ועדת המשנה של ועדת חוקה, בו נידון תיקון מס' 3 לחוק החברות, בו תוקנו חלק מהסעיפים שבחוק החברות, בדבר יכולת החברה להעמיד פטור, שיפוי וביטוח לנושאי משרה.

154. לבסוף, הציגה עוה"ד קלינמן את מסקנתה המשפטית בעניין, תוך שקבעה, בסעי' 20, כדלקמן:

**"בהתייחס לציטוט המובא בסעיף 5 למכתבו האמור של עו"ד פירט, אכן כאמור שם -
חברה אינה רשאית לשפות את נושא המשרה במסגרת אישום פלילי (ויש לסייג -
בעבירה הדורשת הוכחת מחשבה פלילית), אלא רק עם זיכרון. עם זאת, כעולה מן הדין,
מהדין שהתקיים בעניין הצעת חוק החברות ושוטט לעילי ומהפרקטיקה הנוהגת -
חברה רשאית להעמיד תשלומים אלה כהלוואה, ואם יתברר כי נושא המשרה אינו זכאי
לשיפוי, יהיה עליו להשיבם."**

155. וביחס לדרישת המבקש לחייב את מר מוזס להשיב לחברה את הכספים שהועמדו לו בעבור הייצוג המשפטי בשלב החקירה הפלילית, כתבה עוה"ד קלינמן:

**"בהתייחס לנטען בסעיף 15, לפיו כביכול על מר מוזס להשיב סכומים שבהם נשאה
החברה עד כה בקשר להליך הפלילי, יובהר כי בכל הקשור למימון הוצאות בשלב
החקירה הפלילית, לא חל סעיף 3.3.3 לכתבי השיפוי ולפיכך החברה רשאית להעמיד
תשלומים אלה עוד בטרם התבררה הזכאות לשיפוי. ככל שלא תתקיים זכאות לשיפוי
- יחול ההסדר הקבוע בסעיף 3.4 לכתבי השיפוי בעניין החזרת התשלומים."**

156. ביום 10.5.20 נשלח מטעמו של המבקש מכתב תשובה, בו נדחו טענותיה של עוה"ד קלינמן האמורות.
העתק מכתב המבקש מיום 10.5.20, לכלל הדירקטורים, מצ"ב כנספח 17 לבקשה זו.

157. המבקש הבהיר כי אותה "הלוואה" שמר מוזס מבקש ליטול מהחברה, אינה בגדר "הלוואה לכל מטרה" אלא
בהלוואה שמטרתה ברורה - לאפשר למר מוזס לקבל בפועל מהחברה את כספי השיפוי מראש, מקום בו
אסור לחברה לשפותו בשלב ההליך הפלילי, ותוך עקיפת האיסור הגורף הקבוע בחוק החברות.

158. אי לכך, טען המבקש, כי הניסיון לתקן את הוראות כתב השיפוי, על דרך ביטול ההוראה האוסרת העמדת
מימון להוצאותיו של מר מוזס בשלב ההליך הפלילי, וקביעת הוראה חדשה, הפוכה ומנוגדת, הוא ניסיון
פסול, בוטה וחסר תום לב לעקוף ולהתנות על הוראות הקוגנטיות שבחוק החברות, ובהתאם לסעי' 264(א) -
הוא חסר כל תוקף לחלוטין.

159. בנוסף, במסגרת המכתב מיום 10.5.20 השיב המבקש על טענות שונות שעלו במסמך קלינמן, תוך שטען, כי
נוסחו העכשווי של כתב השיפוי, אשר אושר בחברה פה אחד אך בשנת 2016 ואוסר השתתפות בהוצאות
המשפטיות בשלב ההליך הפלילי, תומך בעמדתו המשפטית האמורה ומלמד, כי גם אלו שניסחו ואישרו את
כתב השיפוי המקורי, החזיקו בעמדה משפטית דומה, במועד האישור.

160. עוד הוסיף המבקש, כי העובדה שפתאום ה"עמדה" השתנתה, ערב פתיחת משפטו הפלילי של מר מוזס, רק
מעידה על חוסר תום הלב המובהק בו נגוע המהלך כולו.

161. המבקש הוסיף ואזכר את הוראות סעי' 263(1) ו-2(2) לחוק החברות, הקובעות, כי "לא יהיה תוקף... להחלטת
דירקטוריון המתירה לשפות נושא משרה, בשל כל אחד מאלה: (1) הפרת חובת אמונים, למעט לעניין שיפוי
וביטוח בשל הפרת חובת אמונים כאמור בסעיף 261(2); (2) הפרת חובת זהירות שנעשתה בכוונה או
בפיזיות, למעט אם נעשתה ברשלנות בלבד."

² פרוטוקול מס' 10 משיבת ועדת המשנה לענין הצעות חוק החברות (תיקון), התשס"ב-2002, מיום 23.3.2004.

162. על יסוד אלו הבהיר המבקש, כי המעשים החמורים שביצע לכאורה מר מוזס, בגינם הוא מואשם בעבירות הבטחת והצעת השוחד, עולים על פני הדברים כהפרות של חובות האמונים והזהירות בהם מחויב מר מוזס. גם מטעם זה, אין ביכולתה של החברה לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כמבוקש על ידו.
163. ומעבר לכל האמור, הבהיר המבקש, כי גם אם אכן היה מדובר בהלוואה גרידא (ולא בהלוואה חלף שיפוי), הרי שבטרם אישורה - על דירקטוריון החברה לבחון האם העמדת ההלוואה משרתת את טובת החברה, וכן לבחון את יכולת החוזר של הלווה (לרבות ביחס לחובות עבר שלו כלפי החברה), ואילו בטוחות ביכולתו להעמיד להבטחת הפירעון ועוד. לאחר בחינות אלו, היה על דירקטוריון לקבוע האם הסכומים המבוקשים הם סבירים, מה סכומה הכולל של ההלוואה (ולא לתת 'שיק פתוח'), ואת תנאיה - לרבות גובה הריבית שתשולם בגינה ובטחונות להשבתה.
164. המבקש הזכיר, כי כל המידע הנדרש לבחינת העניין, טרם נמסר לכלל הדירקטורים. בהתאם, נכון למועד המכתב האמור, אין ביכולתם של הדירקטורים לקיים דיון מלא ומיודע בהצעת התיקון וההלוואה שעל הפרק.
165. עוד הבהיר המבקש, כי לאור שורת האירועים והחלטות החריגות שמר מוזס ביקש לקדם בחברה ולאור סירובו להשיב לשאלות המבקש ביחס למצבו הכלכלי, קיים חשש כבד ביחס ליכולת הפירעון של מר מוזס וקיימות תהיות בדבר יכולתו להשיב לחברה כספים שהוא חייב לה ו/או שיהיה חייב לה. משכך, מוטלת על כל הדירקטורים החובה לבחון היטב ועל בסיס מידע מלא, כל החלטה ביחס להעמדת ההלוואה ו/או מימון למר מוזס מהחברה. ברור, כי במידה שמר מוזס לא יהיה מסוגל לפרוע את כלל חובותיו לחברה בסופו של יום, הרי שהדירקטורים שנתנו יד להוצאת הכספים שלא כדין מקופת החברה, יהיו אחראים בגין כל הנזקים שיגרמו בשל כך לחברה.
166. ביחס להחזר ההוצאות מן העבר, הבהיר המבקש במכתב מיום 10.5.20, כי האירוע שקובע, כי מר מוזס לא היה זכאי לשיפוי או להשתתפות החברה בהוצאות המשפטיות בשלב החקירה הפלילית, כבר קרה - בעצם הגשת כתב האישום נגדו. לפיכך - עתה - על מר מוזס להשיב לחברה לאלתנא את הסכומים שבהם נשאה החברה עד לשלב זה, במלואם (שכן, ממילא ניתן היה לשפותו רק לאחר שיוחלט שלא להעמידו לדין, בשעה שבפועל קרה ההיפך).
167. מעל הכל, ובלי קשר לאיסוד בדיון לשפות בהליך פליל בטרם זיכוי, יוסבר בחלק המשפטי להלן, כי לעמדת המבקש, בסוג העבירות והמעשים המיוחסים למר מוזס בכתב האישום, אי אפשר בכלל לשפות (גם במקרה של זיכוי). זאת מכיוון שהעבירות המיוחסות למר מוזס כלל לא קשורות לביצוע תפקידיו בחברה ובעיתון והבטחותיו במסגרת הצעת השוחד, לא נועדו לקדם את החברה במסגרת תפקידו (אלא באו להעשיר את כיסו כבעל מניות בכך שיחסום באופן בלתי חוקי מתחרה).

ג.3.ג. ישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר תיקון כתב השיפוי

168. ביום 11.5.20 התקיימה ישיבת הדירקטוריון. המבקש לא קיבל ולו פרט מידע אחד מבין הפרטים שביקש טרם הישיבה, אליה התייצבו כלל הדירקטורים. גם במהלך הישיבה, כל טענות ודרישות המבקש לקבלת מידע נדחו כלאחר יד.
169. לאחר דיון שהתקיים בתיקון המבוקש בכתב השיפוי, ההחלטה בדבר תיקון כתב השיפוי התקבלה (3 נגד 1) - כאשר גם מר מוזס מצביע בעד התיקון המבוקש!

170. כד, אושר למר מוזס הוצאת כספים נוספת מהחברה בהיקף של מיליוני שקלים נוספים (ובעצם בלתי מוגבל), ואף מבלי שהובהר כיצד התיקון וההלוואה משרתים את טובת החברה.

171. בין יתר הדברים שנאמרו, ואשר ניתן להגדירם כ"שיקולים" בתמיכה בהצעה, היו דברי גבי נופך מוזס שטענה, כי היא מאמינה בלב שלם כי מר מוזס יזוכה; ודברי עוה"ד פילוסוף שטען, כי החברה צריכה "לממן ולומר תודה" למר מוזס ולמעשיו בחברה ולאשר לו את הסכום שנחוץ לשם הגנתו.

172. עוה"ד פילוסוף - הדירקטור מטעם הבנק - אף הוסיף כי לגישתו מר מוזס הונע מהצורך לעשות כל פעולה לשם "הגבלת או עצירת השיגעון הנקרא חינמון" [הכוונה - לעיתון המתחרה - ישראל היום].

173. מכל מקום, כאמור, במסגרת ספירת קולות המצביעים בישיבה, נספר גם קולו של מר מוזס, מבין אלו שתמכו בהצעת התיקון. זאת, תוך אימוץ חו"ד המשפטית הקודמת שניתנה על ידי עוה"ד קלינמן (וכן ע"י פרופ' עמיר ליכט), אשר גורסת, כי מר מוזס (בעל זכויות הרוב בדירקטוריון ובאסיפה הכללית) רשאי להצביע בדירקטוריון ביחס לכל עסקת בעלי עניין שהוא מנסה לקדם לטובתו (על כך בהרחבה בפרק ד.12. להלן).

ג.3.ד. ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר הארכת תוקף ההתקשרות של החברה

עם מר מוזס בשמונה שנים נוספות שהתקבלה במחטף

174. כאמור לעיל, בסדר היום שפורסם לקראת ישיבת הדירקטוריון [נספח 16 לעיל], נקבע כי במהלכה צפוי להתקיים דיון בעניינים השונים שביקש המבקש לעלות על סדר היום, במכתביו מהימים 27.4.20 ו-7.5.20 - וביניהם נושא בחינת אופן איתורו של מנהל עסקים ראשי לחברה, לאור סיומה של תקופת ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה.

175. למרות שהנושא היה על סדר היום, הרי שבמהלך הישיבה המשיבים סירבו לקיים דיון בנושא, בטענה מראש שמר מוזס הוא היחיד המסוגל והראוי להוביל את החברה גם בעתיד.

176. חלף זאת, במהלך הישיבה פתאום 'נשלף' בפני המבקש מסמך שלא הוצג קודם לכן - הסכם בן עמוד אחד, המאריך את תקופת של ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה, בשמונה שנים נוספות!

העתק טיוטת ההסכם שהוצגה בפני המבקש בישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 המאריכה את ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה בשמונה שנים נוספות, מצ"ב כנספח 18 לבקשה זו.

177. המבקש התבקש לעיין בהסכם ולאשרו במקום. הוא גילה, כי ההסכם קובע שתוקפו ימשיך להתקיים גם אם חלילה יורשע מר מוזס בדין ויושת עליו עונש מאסר בפועל. עוד ההסכם קובע, כי במקרה שבו יבצר ממר מוזס להמשיך בתפקידו בתקופה המוארכת, הרי שהצדדים ינסו להגיע להסכמות, לרבות ביחס לתגמול החוזי ("היינו - גם מהכלא ימשיך מר מוזס להכתיב לעיתון הכל, אלא אם העיתון "יגיע איתו להסכמות" לשביעות רצונו).

178. המבקש סירב לקיים את הדיון במסמך האמור, אולם נדחה.

179. בניסיון להניע את המשיבים מאישור העסקה החריגה (אשר משמעותה הינה התחייבות כספית בסך של עשרות מיליוני שקלים של החברה למר מוזס), הוא סקר בפני הדירקטוריון את הידרדרותה העקבית של קבוצת ידיעות אחרונות בהובלתו של מר מוזס בעיקר בשנים האחרונות; הוא דרש כי הדירקטוריון יבחן

חלופות אחרות, טרם אישור הארכת ההתקשרות לתקופה של שמונה שנים נוספות, הוא טען, כי מר מוזס מהווה נטל על החברה; ועוד.

180. לאחר שהמשיבים **סירבו** לדון בטענות המבקש, ועמדו על אישור ההסכם בו במקום, הציע המבקש כפשרה לאשר בשלב הראשוני את הארכת ההתקשרות בלא יותר משנה אחת בלבד, במהלכה יוכל הדירקטוריון לבחור את המשך ההתקשרות, יוכל לבחון חלופות ואולי אף עד אז יתברר 'לאן נושבות הרוחות', שכן משפטו של מר מוזס עומד להיפתח בימים הקרובים. אז הכל לשווא.

181. בסופו של דבר, למרות שהחלטה האמורה לא עמדה כלל על סדר יומה של הישיבה, למרות שלא הוצג המידע המינימלי הנדרש לשם קיום דיון בה, הדירקטוריון לא בחן חלופות, ואף לא התקיים דיון בדבר המשמעות וההשלכות הכלכליות של העניין על החברה או על טובתה, המשך ההתקשרות אושר (לכאורה), תוך שמר מוזס עצמו מצביע על האישור.

182. ונאמר שוב, הגברת נופך מוזס (שלא במפתיע) תמכה כמובן. אבל יחד איתה נציג בנק הפועלים תמך בהחלטה שמשמעה עשרות מיליוני שקלים, הנפרשות על תקופה של 8 שנים, תוך שהוא מונע כל דיון. גם העובדה שלאדם במצב של פשיטת רגל אסור בכלל לכהן כמנהל בהתאם לתקנון החברה (ור' בפרק המשפטי להלן) לא הביאה למחשבה נוספת. בהקשר ההצבעה האמורה, מעניין יהיה להבין האם בנק הפועלים הוא הנחנה העיקרי מאותם עשרות מיליוני שקלים של שכר (שאלה שעלתה כאמור, פעם אחר פעם, וזכתה לקשר שתיקה מוחלט).

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20, הכולל את הערות המבקש לפרוטוקול, מצ"ב כנספח 19 לבקשה זו.

183. מתוך ניסיון למנוע צעדים חד צדדיים מצידו של מר מוזס, ביום 18.5.20 פנה המבקש לסמנכ"ל הכספים של החברה, ודרש כי ימנע מלהעביר כספים לעורכי דינו של מר מוזס או אליו באופן אישי, מכוח ההחלטות האמורות, וזאת עד לאחר אישור ההחלטות כדין במוסדות החברה.

העתק פניית המבקש לסמנכ"ל הכספים של החברה מיום 18.5.20, מצ"ב כנספח 20 לבקשה זו.

ג.3.ה. המאורעות לאחר ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20

184. לאחר שבמסגרת ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 התיימרו המשיבים לאשר את שתי ההחלטות, ומכוון שאלו עדיין כפופות לאישור האסיפה הכללית, הרי שביום 14.5.20 פנו בעלי המניות מבית האב יודקובסקי במכתב ליו"ר הדירקטוריון ולמנכ"ל בנק הפועלים.

העתק מכתב בני משפחת יודקובסקי ליו"ר דירקטוריון ומנכ"ל בנק הפועלים, מיום 14.5.20, מצ"ב כנספח 21 לבקשה זו.

185. בעקבות המכתב החליטו כונסי הנכסים מטעם הבנק להתערב בהחלטת הדירקטוריון מיום 11.5.20.

186. ביום 18.5.20 שלחו כונסי הנכסים מכתב לכלל הדירקטורים בו התייחסו לחוסר סבירות שתי ההחלטות שהמשיבים התיימרו לאשר, באופן הבא:

"2.2 הארכת תקופת העסקתו של מר מוזס לשמונה שנים נראית בעינינו, לפחות לכאורה, בנסיבות העניין, ארוכה מאד, והיא מקבעת את החברה לתקופה ארוכה

מהסביר. אמנם איננו מודעים לשקלא ולטריא של הדירקטוריון כששקל את ששקל, אבל לנו, הח"מ, התקופה נראית ארוכה מאד (ארוכה מדי).

ומעניין לעניין באותו עניין. המשך הסכם העסקה לתקופה סבירה צריך לעניות דעתנו להתייחס גם "לפיל שבחדר", דהיינו להתייחס לכתב האישום התלוי ועומד נגד מר מוזס. לעניות דעתנו נכון לאפשר לדירקטוריון, כחלק אינטגרלי מהסכם הארכת העסקתו, להפסיק את כהונתו של מר מוזס או לשנות מתנאיו, אם וככל שיורשע ובהתחשב בפסק הדין שיפסק.

2.3. אשר לשינוי הוראת השיפוי בתקנון, לא בחנו את הסוגיה המשפטית ובמידת הצורך נבדוק אותה. אך מכל מקום, רצוי - (א) במקרה שיהיה צורך להחזיר את "ההלוואה השיפויית" שתיתן, אם יוחלט לתיתה, סכום ההחזר יוחזר לחברה בתוך זמן מוגדר, שיהיה ברור שיש מקורות לפירעונה ושניתן יהיה לקזזה גם מתנאי העסקתו; ו- (ב) סכום ההלוואה השיפויית יהיה סביר ומקובל."

העתק מכתב כונסי הנכסים לחברי דירקטוריון החברה, מיום 18.5.20, מצ"ב כנספח 22 לבקשה זו.

187. ביום 21.5.20 נשלח מכתב תשובה מטעם בעלי המניות מבית האב יודקובסקי לכונסי הנכסים, המדבר בעד עצמו, בו סקרו את האירועים האחרונים, והבהירו כי הם דורשים כי כונסי הנכסים /או בנק הפועלים לא יתנו יד לפגיעה בחברה /או בשווי מניותיה.

העתק מכתב התשובה של בעלי המניות מבית האב יודקובסקי לכונסי הנכסים מיום 21.5.20, מצ"ב כנספח 23 לבקשה זו.

188. בין לבין, לפתע פתאום, בעקבות התערבות כונסי הנכסים, קיבל המבקש זימון לישיבת דירקטוריון נוספת - בה היו אמורות להעלות שוב לדיון מחודש שתי ההחלטות שעל הפרק.

189. הווה אומר - כאשר המבקש הוא זה אשר זועק ביחס לחוסר סבירות ההחלטות שעל הפרק, זעקותיו נופלות על אוזניים ערלות, תוך שהמשיבים טוענים, כי המבקש פועל ממניעים פסולים וכי אין כל פסול בעסקאות האמורות.

אולם, כאשר כונס הנכסים מטעם בנק הפועלים מתערב בניהול החברה, הרי שדי ב'יתהיות' ביחס לסבירות העסקאות (תוך התעלמות גורפת מחוסר חוקיותן), כדי שיתר הדירקטורים יחליטו להתכנס ולנסות לרפא את הכשלים.

190. המדובר בהתנהלות אסורה, שמצביעה על קיומו של שיתוף פעולה האסור על פי חוק בין מר מוזס, גב' נופך מוזס ונציגי בנק הפועלים בחברה.

191. המדובר באותו שיתוף פעולה, השורר בין אותם הגורמים כבר שנים, ואשר מוביל אותם פעם אחר פעם לנסות ולאשר בדירקטוריון החברה שורה של עסקאות בעלי עניין בין מר מוזס לחברה, בניגוד גמור לטובת החברה, רק כדי לשרת את גחמותיו וצרכיו הפיננסיים המיידים של מר מוזס - בין היתר - לצורך פירעון חובותיו הלכאוריים לבנק הפועלים.

192. מכל מקום, ישיבת הדירקטוריון הנוספת נקבעה בתחילה ליום 21.5.20 ולאחר מכן נדחתה ליום 27.5.20.

193. ביום 23.5.20 פנה המבקש למשיבים ודרש לקבל מראש עד ליום 24.5.20 את כל הנוסחים של ההסכמים /או המסמכים שברצון המשיבים לאשר בישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 27.5.20.

העתק פניית המבקש למשיבים מיום 23.5.20, מצ"ב כנספח 24 לבקשה זו.

194. ביום 23.5.20 נפתח משפטו הפלילי של מר מוזס, בנוגע לפרשת "תיק 2000".

195. ביום 25.5.20 קיבל המבקש את סדר יומה של ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 27.5.20. נכתב כי על סדר היום שני נושאים: (1) דיון מחודש בנושא אישור הסכם ההעסקה של ארנון מוזס ותיקון כתבי השיפוי, בעקבות מכתבם של כונסי הנכסים מיום 18.5.2020; (2) שונות.

196. אל סדר היום צורף הנוסח המוצע וה"מתוקן" של הסכם חידוש ההתקשרות בין מר מוזס לחברה, שביקשו המשיבים לאשר בישיבה מיום 27.5.20.

197. עיון בהסכם האמור העלה, כי המשיבים הותירו בו תקופת ההתקשרות המוצעת כשתיא ריקה - עם רווח ריק למילוי!!

198. ר' סעי' 1 לטיוטת ההסכם שהועברה לעיונו של המבקש:

"הסכם העבודה 2005 מוארך בזה עד ליום _____ ("תקופת ההארכה"), בכפוף לתנאים המפורטים להלן."

העתק סדר היום שנשלח ביום 25.5.20, יחד עם הנוסח המוצע וה"מתוקן" של הסכם חידוש ההתקשרות בין מר מוזס לחברה, מצ"ב כנספח 25 לבקשה זו.

199. ביום 25.5.20 פנה המבקש למשיבים במכתב נוסף, בו הבהיר, כי שיתוף הפעולה בין המשיבים, בכל הקשור להחלטות המתקבלות בדירקטוריון החברה הינו אסור על פי חוק. בנוסף, המבקש שב על טענותיו בדבר אי חוקיות ההחלטת שעל הפרק, תוך שבסוף הדברים טען, כך:

"אתמול נפתח ההליך הפלילי נגד מר מוזס (ואחרים). גם העובדה שמר מוזס מואשם בחליך הפלילי בעבירות חמורות של הצעת השוחד והבטחת השוחד, תוך ניסיון לסחור בקו העיתונאי של העיתון היא מהותית ורלוונטית לשתי החלטות שעל הפרק.

החברה אינה פועלת בתחום העמדת ההלוואות. וודאי שלא לנאשמים בעבירות פליליות חמורות. וודאי וודאי שלא כחלופה לשיפוי אסור על פי דין.

בנוסף, לדעת מרשי, בעת הנוכחית ולאור האישומים החמורים בהם מואשם מר מוזס, לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי טובת החברה אינה לאשר את חידוש כהונתו של מר מוזס בתפקידו בחברה ובעיתון, לא ליום, לא לשנה ובוודאי שלא לשמונה שנים.

במצב הדברים הנוכחי החלטה היחידה שיכולה להתקבל בדירקטוריון לטובת החברה, הינה החלטה על הפסקת ההתקשרות מול מר מוזס (עד ובכפוף לניקוי שמו) ועל חיובו בהשבת מלוא הכספים שכבר נטל מהחברה בעבר, שלא כדין, לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות בשלב החקירה הפלילית [המדובר בכספים שגם הם ניטלו מהחברה שלא כדין - מבלי שהוצאתם אושרה כנדרש בדירקטוריון החברה, וכאשר היום - בעקבות הגשת כתב האישום נגדו - ברור כי מר מוזס לא היה זכאי לקבלם]."

העתק מכתב המבקש למשיבים מיום 25.5.20, מצ"ב כנספח 26 לבקשה זו.

200. ביום 26.5.20 הועברה למבקש תווית דעת נוספת התומכת כביכול בהצעת התיקון של כתב השיפוי - הפעם חווי"ד אשר הוכנה על ידי פרו' אסף חמדני. כפי שיפורט להלן, גם לפי הנטען בחווי"ד זו - ההחלטות שהתקבלו בישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 ולאחר מכן - ביום 27.5.20 הן החלטות פסולות מן היסוד.

העתק הדוא"ל מיום 26.5.20 אליו צורפה חו"ד פרופ' אסף חמדני, מצ"ב כנספח 27 לבקשה זו.

ג.3.ו. ישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 - והחלטות הפסולות הנוספות שהמשיבים התיימרו

לקבל במסגרתה

201. ביום 27.5.20 התקיימה ישיבת הדירקטוריון הנוספת בחברה.
202. במהלך הישיבה המבקש שב ודרש, כי בטרם כל החלטה, תערך בדיקה ביחס למצבו הכספי של מר מוזס, על מנת לבחון האם הוא מצוי אכן במצב של חדלות פירעון והאם הוא מסוגל לפרוע את חובותיו לחברה, תוך שהובהר כי לעניין זה רלוונטיות הן החלטה בדבר העמדת ה"הלוואה" למר מוזס חלף השיפוי, והן החלטה בדבר חידוש כהונתו בחברה.
203. בתגובה, עוה"ד פילוסוף התנגד לדרישה והבהיר, כי הוא לעולם לא היה מבקש ממר מוזס לחשוף את מצבו הכלכלי, או את יכולתו לפרוע את חובותיו לחברה, לא חשוב ביחס לאיזו החלטה שתעלה על סדר היום (מבחינת עו"ד פילוסוף, מצבו הכלכלי של מר מוזס, אינו רלוונטי כאשר מעמידים לו הלוואה בסכום בלתי מוגבל וללא בטחונות, או כאשר ממנים אותו למנהל, דבר האסור אם מר מוזס אכן פושט רגל, ובכל מקרה חייב להיות שיקול מהותי הן במישור ההלוואה והן במישור המינוי).
204. כזכור, טרם הישיבה האמורה, הועברה למבקש טיוטת הסכם מתוקנת לחידוש והארכת כהונתו של מר מוזס, כאשר משך התקופה בטיוטה היה ריק (כאשר בישיבה מיום 11.5.20 - אושרה תקופה של שמונה שנים).
205. במהלך הישיבה ביקש המבקש לדעת לאיזו תקופה מבקשים המשיבים להאריך את ההתקשרות עם מר מוזס. הדירקטור מטעם בנק הפועלים טען שהוא דבק בעמדתו – 8 שנים, אבל מוכן לקבל גם תקופה קצרה יותר אם כזו תוצע. המבקש חזר על עמדתו לפיה אסור לדירקטוריון להאריך את כהונתו של מר מוזס, אפילו ביום אחד. הגברת מרים נופך מוזס הציעה לקצר את תקופת שמונה השנים שכבר אושרה, ב"שנתיים-שלוש", דהיינו להאריך את ההסכם ב-5 או 6 שנים (!). מר מוזס הסכים "להסתפק" בחמש שנים!
206. המבקש שב וביקש מיתר המשיבים להשהות את קבלת החלטה, ולבחון חלופות אפשריות. המשיבים סירבו ובו במקום נערכה הצבעה, כאשר המשיבים כולם (כולל מר מוזס) מצביעים בעד חידוש והארכת הכהונה של מר מוזס לחמש שנים נוספות (חלף שמונה השנים שאושרו בישיבה מיום 11.5.20). המבקש התנגד בהצבעה.
207. ביחס לתיקון כתב השיפוי, עוה"ד שרון קלינמן הציגה בפני הדירקטוריון מדוע לגישה מדובר בתיקון המתיישב עם הוראות החוק.
208. עוה"ד קלינמן אף הוסיפה והסבירה - כי לגישה - בעת קרות אירוע שיפוי ולצורך הוצאת כספים בפועל מהחברה מכוח כתב השיפוי - די באישורו של כתב השיפוי. אין צורך להעלות את העניין לאישור הדירקטוריון, ואין צורך לבחון את הסכומים ו/או את סבירותם, בכל פעם שבה נושא המשרה מבקש להוציא כספים מהחברה מכוח כתב השיפוי. לגישה - בחינת סבירות הסכומים יכולה להיעשות ברמה התפעולית של החברה, ואין צורך לקבל את אישור הדירקטוריון בכך. עו"ד קלינמן אף התייחסה להערתו של המבקש לכך שאין זה הגיוני שמר מוזס מאשר לעצמו את השיפוי וסבירותו, תוך שטענה כי "זו לא הצעה גרועה כל כך".
209. המבקש ביקש לדעת, מה סך הסכומים שבהם נשאה החברה עד לאותו היום, כהשתתפות בהוצאותיו המשפטיות של מר מוזס.

210. בתגובה נמסר לו שוב בעל פה, כי מדובר בסך כולל של 1,350,000 ש"ח שיצאו מהחברה לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות של מר מוזס, רק בשלב החקירה הפלילית!!

211. המבקש שב על טענותיו בדבר חוסר חוקיות התיקון, על חובת הדירקטוריון לבחון את כל הפרמטרים הרלוונטיים טרם אישור מתן "הלוואה" נוספת בסכומי עתק מהחברה למר מוזס, על כך שאין כל מקום לשיפוי של מר מוזס על מעשיו שאינם קשורים כלל למילוי תפקידו, ועל החובה של מר מוזס להשיב את הכספים שהוציא מהחברה, בגין שלב החקירה הפלילית. כל טענותיו נדחו.

212. בסופו של דבר, הועלה העניין להצבעה.

213. המשיבים כמובן הצביעו פה אחד בעד ההצעה, תוך שמר מוזס שוב משתתף בהצבעה. המבקש התנגד ובכך נסתיימה הישיבה.

214. הינה כי כן, בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 התיימרו המשיבים לקבל את שתי ההחלטות המהותיות הבאות:

214.1 החלטה בדבר חידוש והארכת תוקף ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה לחמש שנים נוספות;

214.2 החלטה בדבר תיקון כתב השיפוי, כך שבניגוד למצב הקיים, מר מוזס יהא רשאי לכפות על החברה לשאת בהוצאותיו המשפטיות גם בשלב ההליך הפלילי ועוד טרם זיכוי, בכסות של "הלוואה" פתוחה. כבדרך אגב, אושר גם למר מוזס למשוך כספים מהחברה. מכוח כתב השיפוי, מבלי לאשר את המשיכות ו/או את סבירותו בדירקטוריון החברה.

ג.4. סירובם של המשיבים לדון בנוק האדיר שמר מוזס הסב לחברה במסחר בחוזים

עתידיים/מטבעות

215. כאמור לעיל, כחלק מהתיקונים שהוכנסו לתקנון החברה בהתאם לפסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, גם נקבעה בתקנון זכותו של כל דירקטור להעלות נושאים על סדר יומו של הדירקטוריון [סעי' 67 ט' לתקנון החברה. ר' גם סעי' 99 לחוק החברות].

216. בענייננו, מזו תקופה ארוכה מנסה המבקש להעלות על סדר יומו של דירקטוריון מספר החלטות, אשר קבלתן (או לכל הפחות - קיום הדיון בהן) תשרת את טובת החברה באופן מובהק.

217. בין יתר העניינים שהמבקש מנסה להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון, מצוי עניין מינויו של מומחה כלכלי חוקר שיבחן את הנזקים שמר מוזס גרם לחברה במסחר בחוזים עתידיים/מטבעות.

218. לעניין זה יוסבר, כי למבקש נודע שבשנים עברו, מר מוזס עשה שימוש בכספי החברה במסגרת מסחר בנגזרים ובחוזים עתידיים (בין היתר על שערי ריבית ומטבעות זרים), בסכומים אדירים, והוביל לכך שהחברה איבדה ומחקה כתוצאה מאותו מסחר, סכום אסטרונומי. משחקי ההימורים של מר מוזס עלו לקבוצת ידיעות אחרונות סכום בלתי נתפס של כמעט מיליארד ש"ח!

219. למיטב הבנתו של המבקש, העובדה שמר מוזס ביצע את המסחר האמור מאחורי גב הדירקטוריון, ואף גובה הנזק שנגרם לחברה ולקבוצה בעקבותיו, כלל אינם שנויים במחלוקת.

220. המבקש ראה בהימורים הפרועים שעשה מר מוזס בכספי החברה משום התנהלות רשלנית ונואשת ביותר מצדו של מר מוזס. המבקש זעם ממש עת התגלה הדבר, אך הבליג.
221. הדברים השתנו באחת (והפכו חמורים בסדרי גודל) עת חשף מר רביב זרוקר שלמר מוזס יש חוב עצום אישי כלפי בנק הפועלים.
222. או אז, הבין המבקש, כי באותה העת ממש (ובזמן שמר מוזס מהמר עם כספי החברה) "נוצר" למר מוזס במקביל גם חוב אישי אדיר לבנק הפועלים – המוערך במאות מיליוני שקלים. למיטב ידיעת המבקש, מר מוזס ביצע במקביל מסחר בחשבונותיו האישיים, כאשר המסחר האמור בוצע באמצעות מערכות וחשבונות שנוהלו בין השאר בבנק הפועלים. באחת, עלה החשד שמעשיו של מר מוזס אינם בהכרח "רק" רשלנות איומה.
223. יצוין, שגם כאשר מר מוזס הודה ודיווח דרך המשנה למנכ"ל דאז - מר ינון אנגל לחברי הדירקטוריון (לכל הפחות למבקש) שסחר בכספי החברה מאחורי גבם והסב את הנזק העצום, הוא הסתיר את החוב האישי שנוצר לו כלפי בנק הפועלים בסמוך לאותם המועדים ואת העובדה שככל הנראה הימר במקביל גם מכספו האישי.
224. ויובהר, עצם העובדה שמר מוזס סחר במקביל מעלה שאלה כיצד בחר לייחס כל הימור (לעצמו או לחברה). גם לא מן הנמנע שמר מוזס בחר בדיעבד או אפילו השתמש בכספי החברה כדי לחלץ את עצמו מפוזיציות מפסידות (או "לשפרן"). זה בדיוק מה שביקש המבקש שייבדק על ידי בודק אובייקטיבי, כמפורט להלן.
225. אלא שהמבקש נתקל בקשר שתיקה מוחלט. מר מוזס מסרב לענות (לפניות בעל פה ובכתב), הגברת נופך מוזס "זועמת" שהמבקש בכלל מעז לשאול על כך, וכמוה גם הדירקטור מטעם בנק הפועלים. השיא הוא בתקשורת מול הבנק (שמסרב לענות וטוען שבכלל רק כונס הנכסים עסוק בחברה), ובמקביל לתקשורת מול כונס הנכסים (שטוען, בעל פה ובכתב) שהוא כלל לא יודע האם מר מוזס הינו לקוח של בנק הפועלים והאם קיים חוב (שלא לדבר על מקורו).
226. המבקש סבור שאם לא היה חוב לבנק הפועלים או לא היה מסחר פרטי מקביל, משהו מהגורמים היה אומר לו שהוא פשוט טועה. השתיקה הרועמת מלמדת את המבקש, כי המציאות כנראה אחרת.
227. בצר לו, לאור הסירוב להשיב, מזה תקופה ארוכה ביותר שהמבקש מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון החברה החלטה בדבר מינוי מומחה כלכלי אחר אשר יבחן את נסיבות היווצרותו של הנזק האדיר האמור.
228. ברור למבקש מה שאמור להיות ברור כשמש לכולם: לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי עצם הבדיקה, משרתת את טובת החברה. אם תוצאות הבדיקה יעלו כי לחברה עומדת עילת תביעה טובה נגד מר מוזס ו/או בנק הפועלים ו/או כל גורם אחר שהיה מעורב ביצירת הנזק האסטרונומי האמור שנגרם כתוצאה מהמסחר בחוזים העתידיים, אזי החברה תוכל לפעול בעניין לשם הטבת נזקיה. אם יתגלה כי לא עומדת לחברה עילת תביעה טובה בעניין זה, אזי ניתן יהיה לנקות את שמו של מר מוזס מהפרשה.
229. למרות כן, לאחר שדנו פעם אחת ודחו את הצעת המבקש לביצוע הבדיקה, בטענה שיש להם אמון מלא במר מוזס והבדיקה עלולה להזיק לחברה, פעם אחר פעם, מר מוזס - יחד עם המשיבים 2-3 מסכלים את קיום הדיון האמור, וחוסמים יחד כל דיון על הפרשה בדירקטוריון החברה. הם טוענים כולם פה אחד, שבקשת המבקש להעלות את העניין על סדר היום כבר נדונה ונדחתה ואין נסיבות חדשות המתייבות דיון חוזר בבקשה האמורה.

230. כך למשל היה כבר בישיבת דירקטוריון שנערכה ביום 20.12.18 במסגרתה ביקש המבקש, כי הדירקטורים יקיימו הצבעה בדבר ההחלטה האמורה.

231. באותה הישיבה, גם המשיב 3 - הדירקטור מטעם בנק הפועלים - התנגד לעצם ביצועה של כל בדיקה בעניין, הטיח טענות קשות במבקש שבכלל "העז" לבקש כי מעשיו של מר מוזס יבחנו, ואף נתן ידו לפארכה שבמהלכה מר מוזס הצביע בעצמו נגד קיום הדיון על בדיקת התנהלותו שלו.

232. הדברים תועדו בזמן אמת והועלו על הכתב במסגרת מכתב התראה שנשלח מטעמו של המבקש ביום 27.12.18, אל המשיב 3, המדבר בעד עצמו.

העתק המכתב שנשלח מטעם המבקש לעוה"ד פילוסוף ביום 27.12.18, מצ"ב כנספח 28 לבקשה זו.

233. פעם נוספת בה ניסה המבקש להעלות את עניין מינויו של החוקר הייתה בישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 12.3.19 - ישיבה אשר נערכה בסמוך לאחר הפרסום בתקשורת אודות החלטת היועץ המשפטי לממשלה להגיש נגד מר מוזס כתב אישום בגין עבירת השוחד, בכפוף לשימוע.

234. קודם לישיבה האמורה, ביום 4.3.19 שלח המבקש מכתב דרישה לדירקטוריון החברה, במסגרתו ביקש לכנס ישיבת דירקטוריון דחופה אשר על סדר יומה החלטה בדבר השעייתו של מר מוזס מכל תפקידו האופרטיביים בחברה וכן החלטה על מינוי מומחה כלכלי לבחינת נסיבות היווצרות הנזק שמר מוזס גרם לחברה בשל המסחר בחוזים עתידיים.

העתק מכתב הדרישה לכינוס ישיבת דירקטוריון שנשלח על ידי המבקש למשיבים ביום 4.3.19, מצ"ב כנספח 29 לבקשה זו.

235. טרם הישיבה, המבקש אף פנה בכתב לעוה"ד פילוסוף והפציר בו לבדוק ולחשוף את היקף חובו האישי של מר מוזס לבנק הפועלים וכן לשקול שוב עמדתו ביחס להחלטה בדבר מינויו של מומחה כלכלי כאמור.

העתק מכתב המבקש לעוה"ד פילוסוף מיום 11.3.19, מצ"ב כנספח 30 לבקשה זו.

236. הישיבה התקיימה ביום 12.3.19. והנה, גם במהלך ישיבה זו היה זה הדירקטור מטעם בנק הפועלים, אשר סירב בכלל להעלות להצבעה את עניין הבדיקה.

237. גם דברים אלו תועדו על ידי המבקש והועלו על הכתב. ביום 27.3.19 נשלח מאת בית האב יודקובסקי מכתב לדירקטוריון בנק הפועלים, במסגרתו נפרסה השתלשלות האירועים החריגה ביחס להתנהלות נציגי הבנק הפועלים בחברה, ניתן תיאור מדוקדק של פעולות נציגי הבנק בדירקטוריון החברה אשר פוגעות (לטענתו) בטובת החברה, ואף הובהר כי הבנק יהא אחראי לכל נזק שיגרם לחברה ו/או לשווי מניותיה, ככל שיגרם, כתוצאה מהתנהלות נציגיו בחברה.

העתק המכתב שנשלח לדירקטוריון בנק הפועלים ביום 27.3.19, מצ"ב כנספח 31 לבקשה זו.

238. גם במכתב שנשלח מטעם המבקש למשיבים ביום 31.7.19, לקראת ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 5.8.19 שב המבקש על דרישתו להעלות על סדר יומה של הישיבה, את עניין מינוי הבדוק (לצד עניינים נוספים).

העתק המכתב שנשלח מטעם המבקש למשיבים ביום 31.7.19, מצ"ב כנספח 32 לבקשה זו.

239. אולם, גם דרישה זו נדחתה - כבדרך אגב - בדוא"ל שהתקבל אצל המבקש באותו היום ממנכ"ל החברה (דאז) - בו פורסם סדר יום לישיבה שנקבעה ליום 5.8.19, אשר לא כלל את עניין מינוי הבדוק. דוא"ל זה הוביל לשרשרת התכתבויות, במהלכו הבהיר המבקש את הדברים הבאים:

"ינון שלום,

למען הסדר הטוב, הנחייתו של נוני לכלול בסדר היום רק נושאים שלא הועלו בבקשתי שנמסרה לפני מתן הנחייה, כמוה כהתעלמות מבקשתי.

בברכה,

דויד

240. במסגרת אותה ההתכתבות, המבקש פנה ישירות גם למר מוזס בדוא"ל, בדרישה להוסיף את אותם נושאים נוספים שנוכרו במכתבו מיום 31.7.19 לסדר יומה של הישיבה:

"נוני שלום,

כשעתיים לפני שהופץ סדר היום לישיבת הדירקטוריון שלחתי מכתב לינון ולדירקטורים בו ביקשתי בין השאר להוסיף נושאים לסדר היום.

אני מבין שהוריית לינון להתעלם מבקשתי.

אני מזכיר לך שזכותי לבקש להעלות כל נושא שנראה לי על סדר היום.

מאחר שבקשתי נמסרה בטרם הופץ סדר היום, לא היתה לך כל זכות להתעלם מבקשתי.

אי לכך, אני מבקש שתוסיף את הנושאים שביקשתי לסדר היום לאלתר.

בברכה,

דויד"

העתק שרשור הדוא"ל שהוחלף בין המבקש לבין מנכ"ל החברה ומר מוזס ביום 31.7.19, מצ"ב כנספת 33 לבקשה זו.

241. מר מוזס לא טרח אפילו לענות.

242. רק לאחר מכן, במסגרת ישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 5.8.19 הובטח למבקש, כי בתוך ימים ספורים ישלח לדירקטורים זימון לישיבת דירקטוריון אשר על סדר יומה יועלו העניינים על פי דרישתו של המבקש.

243. אולם, זימון כאמור לא נשלח עד ליום זה.

244. ויודגש. עניין זה מהווה דוגמה מובהקת לאיפה ואיפה הקיים בדירקטוריון החברה וליחס הקלוקל המפלה והפוגעני לו זוכה המבקש, לעומת ייתר הדירקטורים.

245. כאשר גבי נופך מוזס מבקשת להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון נושאים שונים, לרבות בקשות אישיות שלה לקבלת תוספת שכר חריגה המסתכמת בתוספת של מיליוני שקלים מהחברה, הרי שהעניין מתואם מיד עם מר מוזס, ומועלה על סדר היום לאלתר.

246. מנגד, כאשר המבקש מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון החברה עניין אשר אמור לשרת את טובת החברה (ולא את טובתו האישית של מי מהדירקטורים) המשיבים מתעלמים מכך ומנסים למסמס את הדרישה.

247. כאמור לעיל, בפועל התגלה למבקש מפרסומים בעיתונות, כי לצד הנזק האדיר שמר מוזס גרם לחברה מהמסחר בחוזים עתידיים/מטבעות, הוא גם נותר חייב לבנק הפועלים באופן אישי (בין אם בעצמו ובין אם

באמצעות חברות בשליטתו) סכומי עתק, אשר הוערכו בפרסומים בכ- 56.7 מיליון דולר!!! (נכון לשנת 2013)
(ר' נספח 6 לעיל).

248. חובות אלו יכולים ללמד על הקשר וניגוד העניינים הקיים בין בנק הפועלים לבין מר מוזס, בכל הקשור בהמשך כהונתו של מר מוזס בחברה, ובכל מקרה - מלמד מדוע גם נציגי הבנק בחברה מעוניינים למנוע כל בדיקה בעניין.

ג.5. המשיבים מסרבים לחשוף בפני המבקש מידע ומסמכים ביחס לחברה

249. לצד האמור לעיל, על דרך השגרה, המשיבים דוחים פעם אחר פעם את בקשותיו השונות של המבקש לקבלת מידע ומסמכים ביחס לחברה ולמתרחש בה.

250. כך למשל, טרם הדיון בתיקון בכתב השיפוי שיאפשר למר מוזס למשוך כספים לטובת הגנתו הפלילית, המבקש דרש לקבל לעיונו את הסכם שכר הטרחה בין מר מוזס לבין פרקליטותיו, את היקפי הסכומים הנדרשים (כולל אסמכתאות). אך הפרטים והמסמכים לא נמסרו.

251. וכך למשל, בעבר דרש המבקש מספר רב של פעמים לקבל לעיונו את פרטי ומסמכי העסקה המהותית שמר מוזס ביקש לקדם בחברה ואשר נכרתה (אך לא יצאה אל הפועל) בין כונס הנכסים מטעם בנק הפועלים לבין החברה - במסגרתה מר מוזס רצה כי החברה תרכוש את מניותיה מכל בעלי המניות האחרים - פרט למר מוזס - כך שהוא יוותר בעל המניות היחיד בחברה.

252. בין מסמכי העסקה שהוכנו לקראת כריתת העסקה האמורה מצויות עבודות כלכליות שונות וחוות דעת בכל הנוגע לנכסי החברה ושוויה. **המדובר בעסקה, שהחברה צד לה, שככל הנראה כוללת את שיעבוד נכסיה המהותיים של החברה, ואשר בוודאות גובתה בהערכות שווי כאמור.** ניתן לשער שהכנת המסמכים, העבודות הכלכליות והערכות השווי עלו לחברה סכומי עתק.

253. המשיבים סרבו בתוקף למסור למבקש את המסמכים, בזמן אמת.

254. גם לאחר שהעסקה כבר "נפלה" המשיבים סירבו לבקשות המבקש לקבלת המסמכים. התירוץ שניתן היה כי מאחר שהעסקה כבר "נפלה", למבקש - **זירקטור** - אין זכות לראותם!!

ר' דוגמאות להתכתבויות שהוחלפו ביחס לדרישות המסמכים מטעם המבקש וביניהן - **את מכתבה של עו"ד קלינמן מיום 20.8.19 אשר נשלח מטעם המשיבים במענה לבקשת המבקש לקבלת מסמכי העסקה, שם נמסר כי המבקש אינו זכאי לקבל את המסמכים והמידע, המצ"ב כנספח 34 לבקשה זו.**

255. כאמור לעיל, המבקש גם ביקש לקבל את מלוא המידע, הנתונים והמסמכים הרלוונטיים מהחברה ו/או מר מוזס ביחס למסחר בחוזים עתידיים שביצע מר מוזס באמצעות החברה וכספיה, וכן מידע בכל הנוגע למסחר שביצע מר מוזס בעצמו ובכספו במקביל. המסחר יצר כאמור נזק עצום לחברה, אבל לטעם יתר הדירקטורים למבקש אין זכות לקבל את המידע.

256. **הסתרת המידע בכל הנוגע למצבו הכלכלי של מר מוזס וקשריו עם בנק הפועלים** - מעל כל ההתנהלות המתוארת בבקשה זו מרחפת הסתרת שתי עובדות בסיסיות, אשר יש בהן כדי להשפיע על בחינת ההתנהלות בצורה מובהקת.

256.1 **מצבו הכלכלי של מר מוזס:** כל העובדות, החל מפרסום החוב האסטרונומי הפרטי לבנק הפועלים לפני כ-7 שנים (2013), בגובה של 56.7 מיליון דולר, דרך העובדה שכולם (מר מוזס, בנק הפועלים, כונס הנכסים והדירקטור מטעמו) מסרבים לומר האם אכן עדיין קיים חוב וכלה בלחץ ההיסטרי

לאשר למר מוזס הלוואות מהחברה בעשרות מיליוני שקלים באישון לילה, מצביעות על כך שככל הנראה מר מוזס הינו חייב במצב אקוטי וכנראה אף פושט רגל של ממש. קל להאמין שאם לא היה חוב, היה מר מוזס או אחד מיתר הגורמים המעורבים אומר שפשוט אין חוב. לעובדת קיומו של חוב עצום למר מוזס יש השלכות עצומות בכל נושא המובא בבקשה זו. יש לכך חשיבות כאשר רוצים לתת לו כעת הלוואה נוספת במיליוני שקלים לטובת ייצוג משפטי (כאשר כבר קיבל מעל מיליון ₪) ויש לה חשיבות כאשר רוצים לתת לו להמשיך ולנהל כראות עיניו את החברה והעיתון. דירקטוריון לא יכול לטמון ראשו בחול ולהתעלם מסוגיה זו כאשר מובאים לפניו לאישור התקשרויות עם מר מוזס.

256.2 מערכת היחסים בין מר מוזס לבנק הפועלים: גם כאן כל העובדות, מצביעות על קיומו של חוב. קשה לראות כיצד אדם מוחק חוב של עשרות ואף מאות מיליוני שקלים בתקופה קצרה (בפרט כאשר המבקש יודע כמה כסף חולק למר מוזס מהחברה, שהיא נכסו המרכזי של מר מוזס). לקשר הזה יש חשיבות עצומה כאשר מאושרת עסקה מול מר מוזס (הבנק רוצה שמר מוזס ימשיך ליהנות ממנועמי החברה כדי לממן את החזר חובו), וגם כאשר מאושרת עסקה בין החברה לבין בנק הפועלים.

256.3 ועוד – קשה להפריז בחשיבותו של גוף תקשורת כדוגמת קבוצת ידיעות אחרונות לבנק הפועלים ולקוחותיו. רק לדוגמא, סיקור אוחד, או אפילו השתקה של מצב חירום של לקוח של בנק הפועלים, יכול להיות שווה לבנק הפועלים סכומי אין קץ.

257. חרף העובדה שהדברים כל כך ברורים. כל הצדדים שותפים לקשר שתיקה. איש מהם, לא פותח את הקשר הגורדי, ומספר לדירקטור בחברה, מה המצב לאשורו.

258. מהאמור לעיל עולה, כי במצב הדברים הנוכחי, המשיבים מסרבים שוב ושוב למסור ולגלות בפני המבקש מידע ומסמכים ביחס לחברה, לפעילותה, לניהולה ולכספים שהיא מוציאה. זאת, תוך פגיעה בזכויותיו ובאופן הפוגע ביכולתו לתפקד כדירקטור בחברה.

259. המבקש עשה כל שביכולתו על מנת להימנע מנקיטה בהליך משפטי נגד המשיבים, ובכלל זה פנה אליהם פעמים רבות בניסיון לגרום להם לתקן את דרכם ולקיים את הוראות הדין. אולם, ללא הועיל.

260. בקשותיו ודרישותיו של המבקש לקבלת המידע כאמור נתקלות בסירוב, ומשכך - לא נותרה למבקש כל ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בעניין, לשם עמידה על זכותו הבסיסית ביותר כדירקטור - לעיין במסמכים החברה הדרושים לו לשם ביצוע תפקידו כדירקטור בחברה.

ד. המסגרת המשפטית

ד.1. בקשה למתן הוראות מכוח סעי' 267(א) לחוק החברות

261. כאמור בפתיח, בקשה זו מוגשת מכוח הוראות סעי' 267(א) לחוק החברות, אשר קובע, כדלקמן:

"היה לדירקטור יסוד סביר להניח שעומדת להתבצע פעולה של נושא משרה העלולה להוות הפרת חובה של נושא משרה, רשאי הוא, לאחר שפעל כאמור בסעיף 257 אם הנסיבות מאפשרות זאת, לפנות לבית המשפט בבקשה שיאכוף את החובה או ימנע את הפעולה; בית המשפט רשאי לתת צו שימנע את הפעולה או כל סעד אחר שייראה לו בנסיבות הענין."

262. בפסק הדין שניתן לאחרונה בת.א. (ת"א) 43013-03-17 חסין ואח' נ' בלובננד ואח', (פורסם בנבו) [19.6.18] (להלן: "פס"ד חסין"), דנה כב' השו' רות רוני בהוראות הסע' אמור, תוך שסיכמה את הפסיקה הרלוונטית לעניין:

"חוק החברות מקנה לדירקטור זכות לפנות לבית-המשפט כדי להבטיח שענייניה של החברה ינוהלו כדין. סמכותו של בית-המשפט במתן סעד מכוח סעיף 267(א) היא סמכות רחבה, והוא רשאי לתת כל סעד שייראה לו בנסיבות העניין לרבות צו מניעה או צו עשה (יוסף גרוס חוק החברות בעמ' 723 (מהדורה חמישית, 2016) (להלן: "גרוס, חוק החברות")."

בהחלטה בה"פ (ת"א) 25611-01-10 קיו.אל.איי (שירותי ניהול) בע"מ ני ב.א.ת. (הנהלה) 2004 בע"מ (30.6.2013) קבע בית-המשפט (כב' השופטת קרת-מאיר) כי הוראות סעיף 267(א) חלות הן על פעולות צופות פני עתיד והן על פעולות שבוצעו בעבר, ככל שמדובר בהפרת חובה של נושא משרה. עוד קבע בית-המשפט באותו ענין, כי הוראות סעיף 267 לא נועדו לכך שבית-המשפט יחליף את שיקול הדעת של הדירקטורים. הסעיף לא נועד כדי לאפשר לבית-המשפט להתערב בהחלטה של דירקטור שאינה מקובלת על דירקטור אחר, ובית-המשפט לא יתערב בהחלטה כל עוד הדירקטורים הפעילו שיקול-דעת סביר שאין בו כדי להוות הפרת חובה שלהם כנושאי משרה בחברה (שם, עמ' 10-11).

263. הווה אמר, באמצעות בקשה המוגשת מכוח סעי' 267(א) לחוק החברות יכול דירקטור בחברה להבטיח, כי ענייניה של החברה ינוהלו כדין, ובית המשפט הנכבד מוסמך לבחון שלל פעולות ו/או מחדלים אשר בוצעו בעבר ו/או אשר יבוצעו בעתיד, אשר יש בהם כדי להוות הפרה של חובה המוטלת על נושא משרה. בכלל זה בית המשפט הנכבד מוסמך לבחון תקפותן של החלטות דירקטוריון שהתקבלו וכן קיומן של הפרות שונות של חובות נושאי משרה ובעלי מניות, כלפי החברה.

264. ואכן, בפס"ד חסין, אשר התנהלה כאמור תחת הוראות סעי' 267(א) לחוק החברות, דן בית המשפט (כב' השו' רוני), בין היתר, בחוקיותן של החלטות דירקטוריון שונות, בניסיונו של בעל שליטה בחברה לעקוף את החלטת הדירקטוריון על דרך כינוסה של אסיפה כללית, ובסוגיות הקשורות לזכותן של דירקטורים לקבלת מידע ומסמכים ביחס לחברה. הכל בדומה לענייננו.

265. כפי שיובהר להלן, נדמה כי הוראות סעי' 267(א) לחוק החברות נועדו במיוחד למקרה דנן, בו המשיבים - ובעיקר המשיב 1, מר מוזס, מנסה לנהל את החברה בשלטון מלוכני יחיד, כלל המשיבים מפריים את החובות המוטלות עליהם כלפי החברה, מנסים לאשר עסקאות בעלי עניין תוך הפרת כללי ההגיונות הפרוצדוראלית והמהותית, מונעים הליך קבלת החלטות תקין בדירקטוריון החברה, מונעים מהמבקש גישה למידע ומסמכים ביחס לחברה ועושים יד אחד נגדו באופן הפוגע ביכולתו למלא תפקידו כדירקטור בחברה.

2.ד. התיקון שמר מוזס מבקש לאשר בכתב השיפוי מנסה לעקוף את האיסורים

הקוגנטיים שבחוק החברות והחלטת הדירקטוריון המאשרת את התיקון הינה

חסרת כל תוקף

266. סעי' 258-264 לחוק החברות קובעים את המסגרת הנורמטיבית ביחס ליכולתה של חברה להעמיד פטור, שיפוי וביטוח לנושא משרה, כאשר הכללים ביחס לרשות החברה לשפות ולהשתתף בהוצאות משפטיות של נושא משרה קבועים בסעי' 260 לחוק החברות.

267. הרישא לסעיף 260 האמור קובעת, כי חברה רשאית לשפות או להשתתף בהוצאות משפטיות של נושא משרה, רק בקשר לפעולות שביצע מתוקף תפקידו כנושא משרה.

268. אסור לחברה לשפות או להשתתף בהוצאות משפטיות בקשר לפעולות שבוצעו על ידי נושא המשרה - שלא מתוקף תפקידו האמור - ולמשל מתוקף היותו בעל מניות בחברה.

269. ביחס ליכולתה של חברה להשתתף בהוצאות משפטיות של נושא משרה בהליכי חקירה ואישום פליליים, סעיף 260 לחוק החברות מחלק בין שלב החקירה הפלילית, לבין שלב ההליך הפלילי עצמו (קרי - לאחר הגשת כתב האישום).

270. ביחס לשלב החקירה הפלילית, נקבע בסעי' 260(א)(א1) כי חברה רשאית להשתתף ולשאת ב: "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוציא נושא משרה עקב חקירה או הליך שהתנהל נגדו בידי רשות המוסמכת לנהל חקירה או הליך, ואשר הסתיים בלא הגשת כתב אישום נגדו..."

271. הווה אומר, חברה רשאית לשאת אך ורק בהוצאות הגנה סבירות שהוציא [בלשון עבר] נושא משרה, במסגרת חקירה שהסתיימה בלא הגשת לא כתב אישום נגדו.

272. במקרה כאן – אין חולק שמר מוזס ניצל את שליטתו בקופת החברה כדי לקחת לעצמו כ-1.35 מיליון ₪ בשלב החקירות, הרבה לפני "שהסתיימה החקירה בלא הגשת כתב אישום". אין חולק שאין החלטת דירקטוריון שקבעה כי המקרה הינו בר שיפוי, או שאישרה למר מוזס לשלוח יד לקופת החברה לטובת מימון הגנתו עד להגשת כתב האישום.

273. כעת, משהוגש כתב אישום, ברור שלא יהיה מצב ש"החקירה הסתיימה בלא כתב אישום" ועל כן עליו להשיב את הכסף (שאסור היה לו לקחת) לאלתר.

274. וביחס לשלב הליך הפלילי עצמו - לאחר הגשת כתב האישום, קובע סעי' 260(א)(2) את הדברים הבאים:

"חברה רשאית, אם נקבעה בתקנונה הוראה מההוראות המפורטות בסעיף קטן (ב), לשפות נושא משרה בה, בשל חבות או הוצאה כמפורט בפסקאות (1), (א1) ו-(2), שהוטלה עליו או שהוציא, עקב פעולה שעשה בתוקף היותו נושא משרה בה:

...

(2) הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוציא נושא המשרה או שחויב בהן בידי בית משפט, בהליך שהוגש נגדו בידי החברה או בשמה או בידי אדם אחר, או באישום פלילי שממנו זוכה, או באישום פלילי שבו הורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית."

275. הווה אומר, חברה רשאית לשפות נושא משרה בגין הוצאות משפטיות שהוציא [בלשון עבר] אך ורק באישום פלילי ממנו נושא המשרה כבר זוכה. לא זוכה נושא המשרה (או טרם זוכה) - לא רשאית החברה לשפותו בגין ההוצאות כאמור.

276. מלשון החוק הברורה עולה ההבחנה שערך המחוקק בין יכולת החברה לשאת בהוצאות משפטיות של נושא משרה בהליכים אזרחיים ("בהליך שהוגש נגדו בידי החברה או בשמה או בידי אדם אחר") - שאז יכולת השיפוי אינה תלויה בתוצאות ההליך;

לבין שיפוי והשתתפות בהוצאות משפטיות בהליכים פליליים (חקירה פלילית או אישום פלילי), שבהם קבע המחוקק, כי יכולת החברה לשפות את נושא המשרה תלויה וכפופה לתוצאות ההליך ואפשרית אך ורק במקרה שבו לא הוגש נגדו כתב אישום (במקרה של חקירה) או במקרה שבו נושא המשרה זוכה (במקרה של הליך פלילי).

277. על הבחנה זו עמד גם המלומד, פרופ' יוסף גרוס בספרו, דירקטורים ונושאי משרה בעידן הממשל התאגידי (מהדורה חמישית, 2018), בעמ' 528:

"נושא המשרה עשוי לשאת בהוצאות רבות בתקופה שעד למתן פסק הדין. לגבי הוצאות התדיינות סבירות תהא החברה כנראה רשאית לשפותו גם בשלב בו טרם ניתן פסק דין, מה שלא ניתן במסגרת אישום פלילי, שאז ניתן לשפותו רק עם זיכוי, או הרשעתו בעבירה שאינה דורשת עמה מחשבה פלילית."

278. סעי' 264(א) לחוק החברות קובע כדלקמן:

"לא יהיה תוקף להוראה בתקנון או בחוזה או הניתנת בכל דרך אחרת, המתנה על האמור בסימן זה, במישרין או בעקיפין."

279. הווה אומר - הוראות החוק אוסרות כל התניה או עקיפה של ההוראות הקוגנטיות ביחס ליכולתה של חברה לשפות נושא משרה, וכל הוראה תקנונית, או חוזה או כל דרך אחרת שבה נעשה ניסיון לעקוף ולהתנות על הוראות החוק, הינם חסרי תוקף.

280. דברים אלו היו ברורים גם לדירקטורים ולבעלי המניות בחברה, עת הם אישרו את נוסח כתבי השיפוי הקיימים בחברה וקבעו (בסעי' 3.3.3), כי החברה לא תעמיד לנושא המשרה כספים בפועל, ולא תישא בהוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית), אשר השיפוי בגינו יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכוי מו האישום.

281. דומה, כי גם המשיבים מבינים שהדבר אסור, ולכן הומצא "טריק".

282. מר מוזס ויתר המשיבים המציאו דרך חדשה לעקוף ולהתנות על הוראות החוק הקוגנטיות - ולעקוף את האיסור המוטל על החברה לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של נושא המשרה במהלך הליך פלילי (ואף במהלך החקירה הפלילית), וכל עוד הוא טרם זוכה.

283. למעשה, כפי שעולה ממסמך קלינמן - גם לדעת המשיבים אין חברה רשאית לשפות נושא משרה בשלב ההליך הפלילי, וזאת טרם זוכה נושא המשרה⁴.

³ או באישום פלילי שבו הורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית - לא רלוונטי לענייננו.
⁴ יוער - כי עוה"ד קלינמן לא התייחסה במסמך לשלב החקירה הפלילית - שבו מר מוזס פשוט נטל מהחברה את הכספים לצורך ייצוג, מבלי לאשר זאת בדירקטוריון החברה.

284. ר' לעניין זה סעי' 20 למסמך קלינמן (נספח 16 לעיל) שם נכתב: "בהתייחס לציטוט המובא בסעיף 5 למכתבו האמור של עו"ד פירט, אכן כאמור שם - חברה אינה רשאית לשפות את נושא המשרה במסגרת אישום פלילי (ריש לסייג - בעבירה הדורשת הוכחת מחשבה פלילית), אלא רק עם זיכוי..."

285. אלא ש"לא אלמן ישראלי". תמיד אפשר להמציא "טריק" לטובת מר מוזס ועל חשבון החברה.

286. ה"טריק" שהומצא הפעם, עובר דרך מתן אותו הכסף בזמן אמת ולפני זיכוי, אבל תוך החלפת המילים: כך, במקום "שיפוי" (שיגיע למר מוזס אם לא תהיה העמדה לדין או במקרה של זיכוי, שכן נאסר לתיתו קודם לכן), החברה כן תיתן את אותם הכספים לפני ההחלטה שלא להעמיד לדין או לאחר זיכוי, אבל תקרא לכספים "הלוואה".

287. ולמה זה משחק מילים - כי ה"הלוואה" תוסדר בכתב השיפוי, ותתנהג בדיוק כמו שיפוי למעט העיתוי המוקדם.

288. ובלשון החברה עצמה בהצעה לתיקון כבר השיפוי [ר' נספח 16 לעיל]:

" החלפת סעיף 3.3.3 תאפשר להקדים תשלומים בגין הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (כולל הליכי ערעור) [...] בדומה להסדר החל בכתבי השיפוי ביחס להליך חקירה פלילית."

289. שכן, ככתוב בכתב השיפוי - אם יורשע מר מוזס יצטרך להשיב את ההלוואה, אבל אם יזוכה לא יידרש להשיב. לא את הריבית ולא את הקרן, פשוט כלום.

290. ובמילים פשוטות - מר מוזס ישופה מראש, ויאלץ להחזיר רק אם יורשע, בדיוק הפוך מהחוק הקוגנטי האוסר זאת.

291. במלוא הכבוד, המדובר בניסיון שקוף וחסר תום לב, לעקוף את הוראות החוק הברורות האוסרות במפורש על חברה לשאת בהוצאותיו המשפטיות של נושא משרה בגין שלב ההליך הפלילי כל עוד לא זוכה (ובשלב החקירה הפלילית - כל עוד זו לא הסתיימה בלי הגשת כתב אישום).

292. לעניין זה יוזכר, כי על פי סעי' 1 לחוק החברות מתן שיפוי לנושא משרה, הינה עסקה הנופלת תחת "תנאי כהונה והעסקה" של נושא משרה.

293. ביחס למנגנונים הקבועים בחוק החברות בנוגע לאישור תנאי כהונה והעסקה של נושאי משרה, כבר נקבע בפסיקה, כי מנגנונים אלו הם קוגנטיים ומהותיים ולא ניתן לעקוף אותם בשום דרך.

294. השוו לעניין זה לדברים שנקבעו בתנ"ג (ת"א) 18994-07-15 יהודית דה לגה נ' החברה לישראל בע"מ, [פורסם בבנו] פס' 38 (18.3.18), ביחס ליכולתו של בעל שליטה לשלם לנושאי החברה, תוך עקיפת הכללים הקבועים בחוק, לצורך אישור רכיבי התגמול והשכר טרחה לנושאי המשרה:

"סיכומה של נקודה זו - המחוקק היה סבור כי ישנה חשיבות לאופן בו ייקבע שכרם של נושאי משרה בחברה. הוא קבע לכן תהליך מפורט, המנתק את קביעת מדיניות התגמול משליטתם הבלעדית של בעלי-השליטה בחברה, תוך התייחסות הן לתהליך עצמו ולגורמים המוסמכים לקחת בו חלק, והן לסוגי השיקולים שעל החברה לשקול אותם בהסדר זה. המחוקק ראה חשיבות רבה לכל האמור.

התוצאה של האמור לעיל היא לדעתי ברורה - אין אפשרות לעקוף את המנגנון המורכב והמסודר שהמחוקק קבע באמצעות תשלום ישיר על-ידי בעל-השליטה לנושאי

**המשרה בקשר עם עבודתם בחברה, תשלום של תגמול שלא יעלה בקנה אחד עם
מדיניות התגמול של החברה."**

295. דברים אלו מתאימים בהיקש גם לענייננו - בו המשיבים מצאו דרך לעקוף את האיסור הקבוע בחוק החברות להעמדת שיפוי והשתתפות בהוצאותיו של נושא משרה בשלב ההליך הפלילי - וטרם הזיכוי, על ידי כינויים של הכספים כ"הלוואה".
296. על מנת שלא נמצא חסרים, בשולי פרק זה נתייחס בקצרה לטענות המשיבים, כפי שאלו הועלו בין היתר במסמך מטעם עוה"ד קלינמן שהועבר בצמוד לסדר היום שנשלח לקראת ישיבת הדירקטוריון [נספח 16 לעיל]:
297. עוה"ד קלינמן טוענת, כי קיימת פרקטיקה שבה חברות מעמידות לנושא משרה את כספי השיפוי מראש ומשלמות במקומו את שכר טרחת עורכי דינו, ובמקרה שמתברר לאחר מכן, כי נושא המשרה אינו זכאי לשיפוי, הוא משיב את הכספים כהלוואה.
298. לתמיכה בעניין, הפנתה עוה"ד קלינמן למספר דוגמאות של כתבי שיפוי שבהם הוסדרה כביכול הפרקטיקה האמורה [סעי' 16 למסמך קלינמן], וכן לדיון שנערך בוועדת המשנה של וועדת החוקה, ביחס לתיקון מס' 3 לחוק החברות - בו הוסף סעי' 260(א1) לחוק - והתיר לראשונה לחברה לשאת בהוצאותיו המשפטיות של נושא משרה גם בשלב החקירה הפלילית.
299. נשיב כך:
300. **ראשית**, הדוגמאות שעוה"ד קלינמן מציגה אינן רלוונטיות לענייננו - ואינן מוכיחות קיומה של פרקטיקה של תשלום ונשיאה בהוצאות משפט, **במסגרת הליכים פלילים** - כפי שמבוקש לעשות בענייננו.
301. ההפך הוא הנכון. שכן גם בדוגמאות שהוצגו נכתב, כי במקרה שבו על פני הדברים קמה למשופה זכאות לשיפוי, רשאית החברה לשפותו ולהעמיד את הכספים מראש, אולם במידה ומתברר לאחר מכן שלא היה זכאי - עליו להשיבו.
302. זו אכן הפרקטיקה המקובלת - **אך ביחס להליכים אזרחיים** בהם הזכאות לשיפוי קמה מלכתחילה ואינה קשורה בתוצאות ההליכים - והיא מאפשרת לחברות לשפות נושאי משרה ולהעמיד לטובתם מימון לייצוג נגד הליכים, כל עוד לא הוכח כי אלו לא זכאים לשיפוי.
303. כאמור לעיל, הוראות החוק מבחינות בין נשיאה בהוצאות משפטיות בהליכים אזרחיים. ביחס להליכים אזרחיים - ניתן לשפות ללא קשר לתוצאות ההליך (אלא אם מוכרע כי נושא המשרה הפר חובות באופן השולל ממנו את השיפוי בדיעבד); לעומת זאת ביחס להליכי חקירה פליליים והליכי אישום פליליים נקבע במפורש שבגינם ניתן לשפות אך רק במידה ולא הוגש כתב אישום, או במקרה של זיכוי נושא המשרה.
304. במילים אחרות - בהליכים אזרחיים "הזכאות" לשיפוי עומדת לנושא המשרה מלכתחילה, ואין בחוק דרישה כי הוא יזוכה בהליך. בהתאם, החברה רשאית לשאת בהוצאותיו המשפטיות, ואם בסופו נקבע כי מתקיימות נסיבות שבגינן הוא לא היה זכאי לשיפוי (למשל - אם נקבע כי הפר חובות אמונים או זהירות באופן שאינו מקנה זכאות לשיפוי), עליו להשיב את הכספים.
305. להבדיל - **בהליכים פליליים אין זכאות לשיפוי מלכתחילה**. הוראות החוק קובעות כי ה"זכאות" לשיפוי קמה רק במידה ולא הוגש כתב אישום (בהליכי חקירה) או במידה שנושא המשרה **זוכה**. בהתאם, כל עוד לא

- קמה זכאות לשיפוי - אין ביכולת החברה לשאת בהוצאות המשפטיות האמורות, וכל התחכמות או כסות משפטית (דוגמת "הלוואה" שברור שהינה תחליף לשיפוי אסור) הינה בגדר ניסיון לעקוף את הוראות החוק.
306. ואכן, עוה"ד קלינמן לא הציגה דוגמא אחת של כתב שיפוי בו כתוב כי חברה רשאית לשפות ולשאת בהוצאות משפטיות של נושא משרה - נאשם בפלילים - עוד במהלך משפטו.
307. שנית, ברור, שגם אם היו דוגמאות ספורדיות שמנסות להוכיח פרקטיקה או נוהג ואשר מעולם לא נבחנו בערכאה שיפוטית, אין בהן כדי לגבור על הוראות החוק הברורות.
308. גם האמירות שעוה"ד קלינמן ציטטה מתוך פרוטוקול ועדת המשנה⁵ שדנה בתיקון 3 לחוק החברות אינן תומכות במסקנה המשפטית אליה כיוונה.
309. כפי שעולה מחלק אחר בפרוטוקול אותו הדיון, שלא צוטט במסמך קלינמן, המחוקק מעולם לא העלה על דעתו אפשרות כי חברה תעמיד לנושא משרה הלוואה מראש, חלף שיפוי, מקום בו נושא המשרה כלל איננו זכאי לשיפוי על פי דין. ר' לעניין זה - הדברים שצוטטו בעמ' 2 לפרוטוקול האמור, ביחס לפרשנות סעי' 260 לחוק החברות:

תמי סלע:
 הסעיף הראשון שבו אנחנו רוצים לתקן זה סעיף 260 1 א'. סעיף 260 עוסק ברשות של חברה לתת שיפוי לנושא המישרה שלה על חבות שהוא חב בה בהליך או אזרחי. היום האפשרות לשפות מעוגנת בפסיקה 1 ופסיקה 2. פסיקה 1 זה בגין חבות שהוטלה עליו לטובת צד ג' ובפסיקה 2 זה הוצאות משפטיות, הוצאות התדיינות סבירות. לגבי הוצאות התדיינות סבירות החוק קובע שאפשר לתת שיפוי לנושא המישרה אם הוא יצא זכאי בהליך הפלילי או בהליך אזרחי, אפשר גם כהוצאות משפטיות, ובאישום שבו הורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית. אלה שלושת המקרים שאפשר לתת הוצאות התדיינות סבירות.

היו"ר רשף חן: בפלילי זה אם הוא זוכה,

תמי סלע: זוכה או שהורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית ובאזרחי.

היו"ר רשף חן: ובאזרחי לא משנה מה היתה תוצאת הדיון.

תמי סלע: וזה כפוף לסעיף 263 שתיכף נדון בו. ואז נשאלנו מה קורה אם הוא הוציא הוצאת התדיינות לשם חקירה, שימוע וכיו"ב ולא הוגש כתב אישום. לכאורה מכוח קל וחומר אפשר להגיד שזה אפשרי לשפות, אבל חוות הדעת של היועץ המשפטי היתה שלא, אם לא כתוב במפורש אי אפשר ולכן ההצעה שלנו בסעיף 1 א' רבתי היא להוסיף את הוצאות התדיינות סבירות בהליך של טרם הגשת כתב אישום כשהוחלט שלא להגיש כתב אישום. וזה נוסח הסעיף.

⁵ פרוטוקול מסי' 10 מנישיבת ועדת המשנה לענין הצעות חוק החברות (תיקון), התשס"ב-2002, מיום 23.3.2004.

310. מדברים אלו עולים שניים: ראשית, גם למחוקק היה ברור, כי קיים איסור מוחלט על חברה לשפות או להשתתף בהוצאות סבירות של נושא משרה, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום ובשלב ההליך הפלילי. שנית, חו"ד היועץ המשפטי שעמדה בפני הועדה, קבעה כי שיפוי או השתתפות שאינה מותרת במפורש בהוראות החוק, הינה אסורה.
311. בניגוד לנטען במסמך קלינמן, בשום מקום בפרוטוקול הדיון האמור, לא נדון מצב שבו חברה תשפת, תעמיד מימון או תשתתף בהוצאות נושא המשרה בכל דרך אחרת, מקום בו השיפוי עצמו אסור על פי דין.
312. בדומה, הדיון שהתנהל בישיבה האמורה ביחס לפרקטיקה של אופן העמדת כספי שיפוי כהלוואה מראש, נוהל בפריזמה של השיפויים המותרים על פי החוק. לא נאמר במסגרתו כי יש בכך כדי לאפשר לחברות ו/או לנושאי משרה להפר או לעקוף את הוראות החוק, ולהעמיד כספים מקום בו קיים איסור לשפות.
313. גם נוסחו העכשווי של כתב השיפוי, אשר אושר בחברה פה אחד אך בשנת 2016 ואוסר העמדת שיפוי מראש בשלב ההליך הפלילי, כמובן תומך בעמדה משפטית זו ומלמד, כי גם אלו שניסחו ואישרו את כתב השיפוי המקורי, החזיקו בעמדה משפטית דומה, במועד האישור.
314. העובדה שפיתאום ה"עמדה" השתנתה, ימים ספורים ערב פתיחת משפטו הפלילי של מר מוזס, רק מעידה על חוסר תום הלב המובהק בו נגוע המהלך כולו.
315. ולעניין הנטען בחו"ד חמדני [נספח 27 לעיל] יאמר: יושם אל לב, כי הטענות שהועלו בחו"ד פרופ' חמדני האמורה בניסיון להצדיק את "עקיפת" האיסורים הקוגנטיים שבחוק החברות, נטען כי החסדרים הקבועים בחוק החברות ביחס ליכולת החברה להעמיד פטור, שיפוי וביטוח לנושאי משרה, אינם מיועדים לשרת את טובת החברה או להגן על קופת החברה, אלא הם מעולמות "תקנת הציבור".
316. בכל הכבוד - המדובר בטענה שגויה, הנוגדת את הוראות חוק החברות ביחס לאישור עסקאות עם נושאי משרה, וכן את ההוראות הקבועות בחוק לתנאי כהונתו והעסקתו - אשר כל ההחלטות ביחס אליהן כפופות בראש ובראשונה לטובת החברה. טענה זו גם נוגדת את הפסיקה הרווחת הקובעת, כי כל החלטה בדבר העמדת פטור לנושאי משרה (לרבות בדיעבד) צריכה להיבחן קודם כל בראי טובת החברה.
317. בכל מקרה, גם פרופ' חמדני הסכים, כי הוראות החוק הברורות אוסרות על חברה לשפות ולהשתתף בהוצאות נושא משרה, בקשר להליך פלילי בו הורשע.
318. מנגד, טוען פרופ' חמדני כי אין מניעה שחברה תעמיד מימון מוקדם לנושא המשרה גם בשלב ההליך הפלילי עצמו (טרם ההרשעה או הזיכוי), אולם לצד זאת - מצטט את אותם הציטוטים החסרים משיבת ועדת המשנה של ועדת חוק וחוקה (בעניין תיקון 3 לחוק החברות) - אשר גם מהם עולה, כי בכל מקרה שבו מבוקש מחברה להעמיד מימון מראש (במקום בו מותר לשפות) - הרי שהלוואה צריכה להיות מועמדת ב"תנאי שוק" וצריך להתקיים משא ומתן על תנאיה המסחריים של ההלוואה - דבר שלא נעשה בענייננו. בנוסף, גם פרופ' חמדני מסכים כי מתן ה"הלוואה" יכול להיעשות רק מקום בו מדובר בפעולות שנעשו "מתוקף היותו נושא המשרה" - דבר שלא קרה בענייננו.
319. מדברים אלו עולה, כי קיים בחוק החברות איסור מפורש שהחברה תשפת או תעמיד מימון או תשתתף בכל דרך אחרת בהוצאותיו של מר מוזס בשלב הגנתו מפני ההליך הפלילי. בהתאם, דירקטוריון החברה אינו מוסמך לאשר את התיקון המוצע בכתב השיפוי וע"פ הוראות סעי' 264(א) לחוק החברות יש לקבוע כי החלטת הדירקטוריון שניסתה לעקוף את האיסור האמור, הינה חסרת תוקף לחלוטין.

320. בית המשפט מתבקש למנוע את הפיכתו של החוק הקוגנטי לפלסטר. המחוקק, בשפה בהירה, הבחין בין הליך פלילי לאזרחי, ומנע מימונו של הליך פלילי, אלא לאחר זיכוי או החלטה שלא להעמיד לדין.
321. אם בית המשפט ייתן ידו ל"תכסיס" כאן, הרי שכל נאשם יקבל מימון דה פקטו, בניגוד לדין הברור.

3.ד. החברה כלל אינה רשאית להעמיד למר מוזס שיפוי בקשר הפעולות הפסולות

שביצע - ניסיון לסחור בקו העיתונאי של העיתון

322. כאמור לעיל, ברישא לסעי' 260 לחוק החברות נקבע כי חברה רשאית לשפות ולהשתתף בהוצאותיו המשפטיות של נושא, רק בקשר ו"עקב פעולה שעשה בתוקף היותו נושא משרה בה".
323. הווה אומר – תנאי ראשון לשיפוי הינו שנושא המשרה נקט בפעולה נשוא ההליך המשפטי בתוקף תפקידו, קרי – תוך כדי ביצוע תפקידו ולטובת קידום העניינים אשר תחת אחריותו וניהולו.
324. הדין ביקש להגן כאשר נושא משרה פעל במסגרת תפקידו ולקידום החברה, ולא כאשר במעשיו האמורים היה משום היבט פלילי. כך לדוגמא, אם חברה זיהמה קרקע במהלך פעילותה, ומנהלה מועמד לדין פלילי, בא הדין ואפשר שיפוי.
325. אלא שבמקרה שלפנינו, מעשיו של מר מוזס לא נעשו בתוקף תפקידו, והם בעלי גוונים פליליים חמורים ביותר.
326. בהתאם לכתב האישום (בין אם יורשע ובין אם לאו) מר מוזס רצה לשפר את שווי הנכס שבבעלותו (ולמעשה לפגוע במתחרה העיקרי, הוא "ישראל היום"), ואף הציע לסחור בקו העיתונאי של העיתון לצורך כך. דירקטוריון החברה או מי מהאורגנים המוסמכים של החברה לא הסמיך את מר מוזס להציע הצעות שוחד ו/או לסחור בקו העיתונאי של העיתון - ואף לא הסמיך אותו לסגור כל "עסקה" עם כל גורם שהוא, למען פגיעה במתחרה העיקרי של העיתון.
327. אי לכך, כבר עתה ברור, כי הפעולות והמעשים החמורים של מר מוזס - אשר בגינם הואשם בעבירות הצעת השוחד והבטחת השוחד בהתאם להוראות סעי' 291 ו-294(ב) לחוק העונשין - אינם בגדר פעולות שביצע מתוקף היותו נושא משרה בחברה.
328. דברים אלו רק מתחדדים לאור הפסיקה הקובעת, כי פעולה בלתי חוקית מכוונת ומודעת של נושא המשרה, מהווה הפרה של תובת הזהירות וחובת האמונים של נושא המשרה כלפי החברה.
329. ר' לעניין זה את הדברים שנקבעו בתני"ג (ת"א) 59581-06-18 דרור כהן נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, [פורסם בנבו] פס' 34 (19.1.20):

"פעולה בלתי-חוקית מכוונת ומודעת של נושאי המשרה בשם החברה היא הפרה של חובת הזהירות וחובת האמונים שלהם כלפי החברה, תהיה המוטיבציה לפעולתם אשר תהיה. בהקשר זה יש להדגיש כי ההפרה קיימת בין אם היא נועדה לקדם טובת הנאה אישית של נושא המשרה ובין אם נושא המשרה סבור כי היא "לטובת" החברה. במילים אחרות, גם נושא משרה שמפר ביוזעין את הדין כדי לקדם לכאורה את ענייניה של החברה (למשל – על-ידי תשלום שוחד), מפר הן את חובת הזהירות שלו והן את חובת האמון שלו לחברה".

330. במילים פשוטות: פעולותיו החמורות של מר מוזס [בין אם הוא יורשע בדין בגינן ובין אם לאו] אינן בגדר פעולות שבוצעו מתוקף היותו נושא משרה בחברה. משכך, החברה אינה רשאית לשפות את מר מוזס ו/או להשתתף בהוצאות המשפטיות בקשר לאותן פעולות.

331. בית המשפט מתבקש לקבוע שהצעת שוחד לראש ממשלה, או "מסחר" בקו העיתונאי של "ידיעות אחרונות", אינו בגדר פעולה שנעשתה בגדר היותו של מר מוזס נושא משרה בחברה. המעשה פשוט אינו "בתוקף היותו בעל משרה", וכלל לא יכול להיעשות במסגרת תפקידו, ועל כן חזקה כי אינו בר שיפוי.

332. בנוסף, סעי' 263 לחוק החברות קובע, כי "לא יהיה תוקף להוראה בתקנון..., להוראה בתקנון או להחלטת דירקטוריון המתירה לשפות נושא משרה, ..., בשל כל אחד מאלה":

"(1) הפרת חובת אמונים, למעט לענין שיפוי וביטוח בשל הפרת חובת אמונים כאמור בסעיף 261(2); [הפרת חובת אמונים כלפי החברה, ובלבד שנושא המשרה פעל בתום לב והיה לו יסוד סביר להניח שהפעולה לא תפגע בטובת החברה, הח"מ]

(2) הפרת חובת זהירות שנעשתה בכוונה או בפזיזות, למעט אם נעשתה ברשלנות בלבד;

(3) פעולה מתוך כוונה להפיק רווח אישי שלא בדין;..."

333. בענייננו, על פי כתב האישום שהוגש נגד מר מוזס, העבירות המיוחסות למר מוזס - הצעת השוחד והבטחת השוחד בהתאם להוראות סעי' 291 ו- 294(ב) לחוק העונשין, הן עבירות חמורות ביותר, הדורשות הוכחת מחשבה וכוונה פלילית.

334. משכך, במידה שמר מוזס יורשע בעבירות האמורות - הפועל היוצא מכך יהיה כי הוא הפר את חובות הזהירות והאמונים שלו כלפי החברה, בהפרות שאינן מאפשרות לחברה להעמיד לו שיפוי כלל.

335. גם מטעם זה ברור, כי החברה אינה רשאית לשפות ו/או להשתתף בהוצאותיו של מר מוזס בניסבות המקרה דנן, וניסיונם של המשיבים "להלבין" את השיפוי האסור - בדרך של כינויו כ"הלואה" הוא ניסיון חסר תום לב - האסור על פי חוק.

336. המדובר בטעם נוסף התומך במסקנה הכוללת - כי החלטת הדירקטוריון המאפשרת למר מוזס מראש ליטול כספים [בין אם תחת שיפוי ובין אם תחת הלואה] לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות במהלך ההליך הפלילי, הינה החלטה המנסה לעקוף את הוראות הקוגנטיות של חוק החברות ומשכך, הינה החלטה חסרת כל תוקף.

ד. קבלת החלטה בדבר העמדת "הלואה" (חלף שיפוי) זורשת בדיקת התקיימותם

של תנאי היסוד להעמדת ההלואה

337. לצד האמור לעיל, להלן יובהר, כי להבדיל מהלואה "רגילה" - במקרה של ה"הלואה" שהמשיבים התיימרו לאשר למר מוזס, אינה נוקבת בסכום להלואה (מר מוזס ייקח כמה שיצטרך), לא נקבעו מועדי החזר (מתישהו בעתיד, ורק אם מר מוזס יורשע בדין), אין ריבית מוסכמת מראש ואין אפילו קצה של בטחונות כלשהם למיליוני השקלים שהחברה "מלווה" למר מוזס.

338. מר מוזס סירב לחשוף את הסדר שכה"ט ביחס להליך הפלילי (כך שלא ברור מה גובה ההלואה שהוא מבקש ליטול מהחברה); סרב להוכיח שיש לו יכולת החזר (למרות שכאמור קיים חשש כבד ביחס ליכולת החזר

של מר מוזס הן של ההלוואה החדשה והן של הכספים שכבר לקח בתקופת החקירה), ואף לא טרח להעמיד בטחונות, מה שלא מנע מהמשיבים לאשר את התיקון והמהלך (ואת לקיחת הכספים בפועל עד עתה ובעתיד).

339. ונוכח – כבר כעת "יתרת החוב" שנטל מר מוזס לעצמו, רק בגין שלב החקירה הפלילית, עומדת על 1.35 מיליון ₪. עם התמשכות ההליכים סכום זה לבטח ישולש או אפילו ירובע (ברור שניהול התיק "יקר" ומורכב מליווי בחקירה). היינו – על נקלה יכול להגיע סכום ההלוואה למיליוני שקלים לא מעטים.

340. **חرف עובדה זו, בלי מילה, בלי בדיקה, בלי מו"מ ובלי לבדוק האם אכן מר מוזס פושט רגל או "רק" אדם שחב סכומי עתק לצדדים שלישיים אחרים – מאשר הדירקטוריון "הלוואה".**

341. מבלי כל קשר לאי החוקיות כאמור בפרקים לעיל, מתבקש בית המשפט לאסור "החלטה בלתי מודעת מעין זו", תוך דרישה מתדירקטוריון לבחון את היקף ההלוואה ומצבו של הלווה (לרבות קבלת בטחונות) לפני ש"ידו קלה" על הדק כספי החברה.

5.ד. מר מוזס אינו יכול לאשר לעצמו נטילת כספים מהחברה, רק מכוח כתב השיפוי,

וזאת מבלי לאשר את הוצאת הכספים בפועל באורגנים המוסמכים של החברה

(ובעצם מר מוזס הפר את חובת האמונים כלפי החברה, בכך שהוציא מהחברה כספים ללא

אישור כדון)

342. בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 קיבלו המשיבים עמדה משפטית [אשר הוצגה על ידי עוה"ד שרון קלינמן] לפיה, מעת שאושר כתב השיפוי למר מוזס, מר מוזס אינו צריך לשוב ולקבל את אישור האורגנים המוסמכים של החברה לצורך קבלה בפועל מהחברה של כספי השיפוי ו/או ה"הלוואה".

343. כך גם נהג בפועל מר מוזס ש"החליט" שהחקירה נגדו בת שיפוי, והחליט לתת לעצמו שיפוי, בסכום שנראה לו ראוי ונכון.

344. על פי עמדה זו, בעצם חתימת כתב השיפוי שנים אחורה, ניתן למר מוזס 'כרטיס פתוח' להוצאת כספים מהחברה ללא הגבלה, כאשר הוא מחליט: א. שאירע אירוע אשר כתב השיפוי חל עליו; ב. כי האירוע נופל תחת כתב השיפוי מקים לו זכות לשיפוי; ג. הוא זה הבוחר את סבירות הסכומים; ו-ד. הוא זה שמאשר את הוצאת הכספים בפועל מקופת החברה.

345. המדובר בעמדה מופרכת וחסרת יסוד, ממספר רב של טעמים, ובין היתר מהטעמים הבאים:

346. **ראשית**, מדובר בעמדה הנסתרת מההוראות הברורות של חוק החברות:

347. סעי' 1 לחוק החברות מגדיר "תנאי כהונה והעסקה" של נושא משרה, באופן הבא:

"תנאי כהונה והעסקה", של נושא משרה – תנאי כהונה או העסקה של נושא משרה, לרבות מתן פטור, ביטוח, התחייבות לשיפוי או שיפוי לפי היתר שיפוי, מענק פרישה, וכל הטבה, תשלום אחר או התחייבות לתשלום כאמור, הניתנים בשל כהונה או העסקה כאמור;"

348. הווה אומר - מתן שיפוי בפועל לפי היתר שיפוי שניתן קודם לכן, נכללת כעסקה תחת "תנאי כהונה והעסקה" של דירקטור.

349. סעי' 270(2) ו- (3) קובעים כך:

“עסקאות של חברה המפורטות להלן, טעונות אישורים קבוע בפרק זה, ובלבד שהעסקה היא לטובת החברה:

...

(2) התקשרות של חברה עם נושא משרה בה שאינו דירקטור, באשר לתנאי כהונתו והעסקתו;

(3) התקשרות של חברה עם דירקטור בה באשר לתנאי כהונתו והעסקתו, לעניין כהונתו כדירקטור, וכן לעניין העסקתו בתפקידים אחרים – אם הוא מועסק כאמור;

350. סעי' 272(א) ו-273(א) לחוק החברות קובעים כך:

“272 (א) עסקה של חברה, שמתקיים בה האמור בסעיף 270(1) והיא עסקה חריגה, או עסקה של חברה פרטית שאינה חברת איגרות חוב שמתקיים בה האמור בסעיף 270(2), טעונה אישור ועדת הביקורת ולאחר מכן אישור הדירקטוריון.

(ב) לא היתה לחברה פרטית שאינה חברת איגרות חוב ועדת ביקורת, טעונה העסקה אישור הדירקטוריון בלבד אם נושא המשרה אינו דירקטור, ואם נושא המשרה הוא דירקטור גם אישור של האסיפה הכללית.

...

273 (א) עסקה של חברה שמתקיים בה האמור בסעיף 270(3), טעונה אישורו של הדירקטוריון ולאחריו אישורה של האסיפה הכללית, ובחברה ציבורית וכן בחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב, טעונה העסקה אישור ועדת התגמול, קודם לאישור הדירקטוריון.”

351. הווה אומר - בהתאם להוראות חוק החברות - בדומה להחלטה בדבר אישור מתן כתב שיפוי, גם החלטה בדבר הוצאת כספים מכוח ומתן שיפוי בפועל מכוח כתב השיפוי שניתן קודם לכן, היא בגדר החלטה החייבת באישור הדירקטוריון (אם מדובר בנושא משרה שאינו דירקטור) ובאישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית - כאשר מדובר בנושא משרה שמכהן גם כדירקטור [ר' גם: גרוס, **דירקטורים ונושאי משרה בעידן הממשל התאגידי**, עמ' 517].

352. בענייננו - מר מוזס הוא נושא משרה שמכהן כדירקטור. בהתאם - **כל הוצאת כספים מהחברה מכוח כתב השיפוי שנמסר לו - מחויבת באישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית.**

353. **שנית**, כאמור, חוק החברות קובע, כי חברה רשאית להשתתף בהוצאות משפטיות **סבירות** של נושא משרה, באירועים הקבועים בסעי' 260(1א) ו-1(א) לחוק החברות. הדרישה היא לבחינת סבירות הסכומים, בטרם הוצאתם בפועל.

354. קביעה לפיה מנכ"ל (שאיננו בחברה) או כל נושא משרה אחר יכול לאשר לעצמו את הוצאת הסכומים וסבירותם, כ"חתול ששומר על השמנת", היא קביעה מופרכת העומדת בניגוד לכללים הבסיסיים ביותר ביחס לאישור עסקאות בעלי עניין.

355. האם יתכן, כי מר מוזס יאשר לעצמו מראש, כי הסכומים שהוא כופה על החברה להוציא לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות, הם סכומים סבירים?? ברור שלא.

356. בהתאם להוראות חוק החברות, על האורגנים המוסמכים של החברה [בעניינינו - דירקטוריון החברה והאסיפה הכללית] לבחון בכל פעם ולפני שיפוי האם חל אירוע שמכוסה תחת כתב השיפוי, האם נושא המשרה זכאי לשיפוי, וכן לבחון את סבירות הסכומים. מובן, כי נושא המשרה אינו יכול לבחון זאת בעצמו - ניגוד העניינים והעניין האישי זועקים.

357. די בכך בכדי לקבוע, כי העמדה המשפטית שהוצגה בישיבה מיום 27.5.20 לפיה, מר מוזס רשאי להוציא בעצמו מהחברה כספים מכוח כתב השיפוי, מבלי לאשר את הוצאת הכספים בפועל בדירקטוריון ובאסיפה הכללית של החברה, היא עמדה שגויה מיסודה העומדת בניגוד להוראות חוק החברות הברורות.

358. נוסף ונציין, בהתאם להוראות סעי' 280(א) לחוק החברות [עליו נרחיב בהמשך], עסקה שלא אושרה על פי הכללים כאמור, היא **חסרת תוקף**.

359. בעניינינו - יש לקביעות האמורות גם משמעות מעשית.

360. שכן, המשמעות של מעשיו החמורים של מר מוזס - בעצם הוצאת הכספים מהחברה מבלי לאשר אותה באורגנים הדרושים לכך, בחוסר תום לב, בניגוד לטובת החברה, ותוד ניגוד עניינים בין ענייניו האישיים לבין החברה, עולה כדי הפרת חובת האמונים שלו כלפי החברה [ר' סעי' 254(א)(1) לחוק החברות].

361. בסעי' 256 לחוק החברות, נקבע:

256. (א) על הפרת חובת אמונים של נושא משרה כלפי החברה יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחויבים.

(ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רואים נושא משרה שהפר חובת אמונים כלפי החברה כמי שהפר את התקשרותו עם החברה.

(ג) חברה רשאית לבטל פעולה שעשה נושא משרה בשם החברה כלפי אדם אחר או לתבוע מאותו אדם את הפיצויים המגיעים לה מנושא המשרה, אף בלא ביטול הפעולה, אם אותו אדם ידע על הפרת חובת האמונים של נושא המשרה, וידע או היה עליו לדעת על העדר אישור לפעולה.

362. כך, שהפרת חובת האמונים עולה כדי הפרת החוזה של מר מוזס כלפי החברה, לרבות - הפרת ההתקשרות שלו כלפי החברה - באופן אשר משליך גם על יכולת החברה לשוב ולדרוש ממר מוזס את הכספים שהוצאו ממנה שלא כדין. הפרת האמונים גם משליכה כמובן על יתר ההחלטות שעל הפרק - לרבות ההחלטה בדבר חידוש והארכת הכהונה של מר מוזס בחברה.

363. תמיכתם של המשיבים 2-3 בהוצאת הכספים ללא ההיתרים הנדרשים בדיון, עולה גם היא כהפרת חובות האמונים והזהירות שלהם כלפי החברה - ועל כך בהרחבה להלן.

6.ד. ההחלטות הדירקטוריון מיום 11.5.20 ומיום 27.5.20 התקבלו בניגוד לכללי

המשטר התאגידי התקין והן חסרות כל תוקף

ד.6.א. הפרת חובת הגילוי

364. כידוע, בפרק החמישי לחוק החברות נקבעו כללי המשטר התאגידי שבו על האורגנים השונים בחברה לאשר עסקאות בעלי עניין.

365. סעי' 269(א) לחוק החברות מחיל על נושא המשרה הנגוע בעניין אישי ביחס לכל עסקה שעל הפרק, את החובה גלות ולחשוף בפני הדירקטוריון את כלל הפרטים הנדרשים לצורך העניין, ללא דיחוי ולא יאוחר משיבת הדירקטוריון הראשונה שבה נידונה עסקה, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים:

"נושא משרה בחברה או בעל שליטה בחברה ציבורית או בחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב היודע שיש לו ענין אישי בעסקה קיימת או מוצעת של החברה, יגלה לחברה, בלא דיחוי, ולא יאוחר משיבת הדירקטוריון שבה נדונה העסקה לראשונה, את מהות ענינו האישי, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים."

366. סעי' 280(א) לחוק החברות, קובע:

"לעסקה של חברה עם נושא משרה בה או לעסקה כאמור בסעיף 270(4) ו-4(א) עם בעל שליטה בה לא יהיה תוקף כלפי החברה וכלפי נושא המשרה או בעל השליטה, אם העסקה לא אושרה בהתאם לקבוע בפרק זה לרבות אם נפל בהליך האישור פגם מהותי, או אם העסקה נעשתה בחריגה מהותית מן האישור."

367. סעי' 283(א) לחוק החברות מוסיף וקובע כי "נושא משרה שלא גילה את ענינו האישי כאמור בסעיף 269 יראו אותו כמי שהפר את חובת האמונים".

368. בהקשר למתן פטור לנושאי משרה (עניין הדומה לעניינו), וביחס לסעיפי החוק האמורים נקבע ברע"א 5296/13 יוסי אנטורג נ' יעקב שטבינסקי, [פורסם בבנב] פס' 31 (24.12.13) (להלן: "פס"ד אנטורג") כדלקמן:

"סעיף 1 לחוק החברות מגדיר "עסקה" כ"חווה או התקשרות וכן החלטה חד צדדית של חברה בדבר הענקת זכות או טובת הנאה אחרת". מתן פטור הוא בגדר "עסקה חריגה" המוגדרת בסעיף 1 כ"עסקה שאינה במהלך העסקים הרגיל של החברה...". חובת הגילוי של נושא משרה בחברה ביחס לפרטים מהותיים הנוגעים לעסקה מושא האישור, מעוגנת בסעיף 269 לחוק הקובע כלהלן:

סעיף 283(א) לחוק אף קובע כי יראו נושא משרה שלא גילה את ענינו האישי כאמור בסעיף 269 כמי שהפר את חובת האמונים.

לפני דיון בעסקה, נדרש אפוא כי בפני האורגנים המקבלים את ההחלטה ומאשרים אותה (בעניינו, ועדת הביקורת, הדירקטוריון והאסיפה הכללית) יבוא המידע המהותי הידוע בעת קבלת ההחלטה לחברה ולדירקטורים ונושאי המשרה הצפויים ליהנות מהפטור (השוו סעיף 255(א)(2) לחוק החברות; שלמה כרם, נאמנות 516 (מהדורה רביעית, 2004) העוסקים בגילוי הנדרש טרם אישור פעולה שאחרת תהווה הפרת חובת האמונים; וכן השוו, אהרון ברק, חוק השליחות 781 (1996) בנוגע לידיעת העובדות החשובות בטרם מתן אישורו בדיעבד לפעולת שלוח).

הפרת חובת הגילוי עשויה להיחשב בגדר פגם מהותי במובנו של סעיף 280 לחוק החברות, הקובע כלהלן:...

סעיף 280 קובע אפוא כלל של בטלות, להבדיל מנכסדות ("ניתן לביטול")."

369. הווה ארמור, הפרת חובת הגילוי הקבועה בסעי' 269 לחוק החברות, גם מהווה הפרה של חובת האמונים כלפי החברה (מכוח סעי' 283(א) לחוק), וגם מהווה "**פגם מהותי**" במובנו של סעי' 280(א) לחוק **ומובילה לכך שהחלטה הינה חסרת כל תוקף**.

370. בענייננו, כאמור לעיל, מר מוזס לא גילה ואף סירב לדרישות המבקש לחשוף את המידע והפרטים המהותיים שנדרשו לשם דיון בהחלטות שעל הפרק ובעניין האישי של מר מוזס בהן.

371. בכלל זה: סירב מר מוזס לחשוף את היקף חובותיו הקיימים לחברה בכלל, וכן את חובותיו עקב נשיאת החברה בייצוגו המשפטי בשלב החקירה הפלילית בפרט; סירב לחשוף את הסדר שכר הטרחה בו הוא מבקש כי החברה תישא; סירב לחשוף את היקף חובותיו בכלל ובפרט לבנק הפועלים, אשר יש בהם כדי להשליך על יכולתו לפרוע את אותה ה"הלוואה" שהוא מבקש ליטול מהחברה, וכן על סבירות ההחלטה להאריך את כהונתו בחברה לחמש או לשמונה שנים נוספות; ועוד.

372. זאת ועוד. הן מר מוזס והן עוה"ד פילוסוף (המשיב 3) - הדירקטור מטעם בנק הפועלים, הפרו את חובות הגילוי המוטלות עליהם מכוח סעי' 269 האמור, בכך שלא גילו ואף סירבו לחשוף את הפרטים היכולים ללמד על היקף הקשר והתלות הכלכלית שבין מר מוזס לבין בנק הפועלים, אשר בעקבותיהם פועל המשיב 3 בחברה בשיתוף פעולה מוחלט עם מר מוזס, ובניסיון לסייע לו ככל יכולתו לשמר את מעמדו בחברה ואת כושר פרעונו הכלכלי (אולי מתוך כוונה כי זה יוכל לשרת את חובותיו האדירים לבנק הפועלים).

373. נזכיר, כי המבקש ביקש מספר רב של פעמים בעבר, כי מר מוזס ו/או הדירקטור מטעם בנק הפועלים יציגו בדירקטוריון את מהות הקשר שבין מר מוזס לבנק הפועלים וישיבו לשאלה הפשוטה - האם מר מוזס אכן חב סכומים אדירים לבנק הפועלים - כפי שפורסם בפרסומים השונים.

374. אולם, אלו סירבו למסור את המידע, עוה"ד פילוסוף אף הבהיר כי הוא מסרב לבדוק, ולמרות כן, השניים (יחד עם גב' נופך מוזס) שילבו ידיים ופעלו לאישורם של עסקאות לטובתו האישית של מר מוזס, על חשבון החברה.

375. בכך, שניהם הפרו את חובות הגילוי המוטלות עליהם כאמור, באופן העולה כדי הפרת אמונים ומוביל לבטלותן של ההחלטות שעל הפרק.

376. בנסיבות אלו יש לקבוע, כי מר מוזס ועוה"ד פילוסוף הפרו את חובות הגילוי המוטלות עליהם מכוח סעי' 269 לחוק החברות, באופן העולה כדי הפרת חובות האמונים שהם חבים לחברה (ע"פ סעי' 283(א) לחוק החברות). משכך, ובהתאם להוראות סעי' 280(א) דינן של ההחלטות האמורות בטלות.

ד.6.ב. המשיבים הפרו את החובה לשקול את טובת החברה

377. ע"פ סעי' 270 לחוק החברות, הרכיב הבסיסי שצריך להיבחן **בטרם** כל אישור של עסקת בעלי עניין, הוא כי [ש]העסקה היא לטובת החברה".

378. בפס"ד המנחה שניתן בע"א 7735/14 אילן ורדניקוב נ' שאול אלוביץ, [פורסם בנבו] פס' 85 לפס"ד של כב' השוי עמית (28.12.16) (להלן: "**פס"ד ורדניקוב**"), נקבע ביחס לרכיב זה:

"בראש ובראשונה, חשוב להבהיר כי ההסדר בחוק החברות בנוגע לעסקאות עם בעלי עניין, אינו מתמצה בהבטחתה של הגינות פרוצדוראלית. ההסדר אמנם מאפשר לחברה להקנות תוקף לעסקה עם בעל עניין באמצעות קבלת האישור המשולש, אולם לפי לשון סעיף 270 לחוק, תנאי מקדמי לכך הוא "ובלבד שהעסקה היא לטובת החברה" (ראו

דברי השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בע"א 3379/06 ברנוביץ נ' נתנזון, [פורסם בגבול פס' כ"ה (11.7.2006), הגם שנאמרו ביחס לנוסחו הקודם של סעיף 270 לחוק, שנקט לשון "ובלבד שהעסקה אינה פוגעת בטובת החברה"]. מכאן, שגם מקום בו קיבלה העסקה את האישורים הנדרשים על פי המנגנון הקבוע בחוק, עדיין אין בכך כדי לשלול את סמכותו של בית המשפט לבחון אם אמנם מדובר בעסקה שהיא לטובת החברה (ראו עניין נצבא, פס' 18 לפסק דינה של השופטת (כתוארה אז) נאור; אהרוני-ברק, עמ' 126-130; חמדני וחנס, עמ' 79). ניתן לומר כי בכך בא לידי ביטוי בדין בישראל היבט מסוים של הרכיב המהותי במבחן ההגיונות המלאה, הגם שבמתכונת שונה מזו הנהוגה בדין האמריקאי (לדעה כי אין לפרש את "טובת החברה" במשמעות של "הגיונות מלאה" על רקע ההבדלים בין הדין בדלאוור לדין בישראל, ראו גם עדי לחובסקי "על חובת אמונים, עסקאות נושאי משרה וטובת החברה" חובות אמון בדין הישראלי 89, 101-102 (רות פלאטו-שנער ויהושע שגב עורכים, 2016)).

379. בהתאם לפסיקה, עסקה אשר אינה לטובת החברה, אינה מקיימת את הכללים הקבועים בפרק החמישי לחוק החברות העוסק בעסקאות בעלי עניין, ובהתאם להוראות סעי' 280(א) הינה חסרת תוקף [ר' פס"ד אנטורג, פס' 31].
380. בענייננו, בטרם קבלת ההחלטות אשר הועלו להצבעה בישיבות הדירקטוריון שהתקיימו ביום 11.5.20 ויום 27.5.20 לא נבחנו חלופות, לא הוצג כל המידע הרלוונטי ביחס למצבו הכלכלי של מר מוזס ולא נערך כל דיון אמיתי ב"טובת החברה", על אף משדובר בבירור בהחלטות אשר נועדו לשרת את טובתו האישית של מר מוזס.
381. אילו טובת החברה הייתה נבחנת, הרי שהמסקנה המתבקשת הייתה כי מדובר בהחלטות המנוגדות במובהק לטובת החברה.
382. ההחלטה בדבר תיקון כתב השיפוי באופן שיאפשר למר מוזס ליטול מהחברה "הלוואה" לצורך מימון הוצאותיו האישיות בהגנתו מפני האישומים החמורים המיוחסים לו, בלי שמר מוזס מעמיד כל בטוחה להבטחת החזרת הכספים כאמור אשר צפויים להסתכם במיליוני שקלים רבים ומבלי שהוא מתזיר תחילה את ייתר חובותיו לחברה, היא במובהק החלטה שאינה לטובת החברה, אלא לטובתו האישית של מר מוזס בלבד.
383. נזכיר, כי עסקינן בתיקון המבוקש לערוך לכתב שיפוי - בגין אירוע שיפוי שכבר קרה. כך שמדובר בתיקון המבוקש לערוך בכתב השיפוי "בדיעבד" באופן שבו ישנה את המצב הקיים, ויאפשר לחברה להעמיד כספים בגין אותם מעשים חמורים שביצע מר מוזס בעבר שבגינם הוא מואשם בעבירות הצעת השוחד והבטחת השוחד.
384. כפי שכבר נקבע בפסיקה לעניין מתן פטור בדיעבד, גם במקרה של מתן שיפוי בדיעבד (או תיקון בדיעבד של כתב שיפוי קיים), הרי שעסקה כאמור מקימה חשש כבד, כי היא אינה משרתת את טובת החברה, ואף פוגעת במובהק בטובת החברה.
385. ר' לעניין זה את הדברים שנקבעו בעניין אנטורג במחוזי - תנ"ג (מרכז) 11266-07-08 יעקב שטיינרסקי נ' פסיפיקה אחזקות בע"מ, חברה ציבורית, [פורסם בגבול פס' 68 (8.4.13):

"בנסיבות העניין שלפני מתעורר חשש כבד כי ההחלטה בדבר שחרור הדירקטורים ומנכ"ל החברה מאחריותם לפעולות העבר, הייתה, כבר בעת קבלתה (ולא רק כעניין

של חוכמה בדיעבד), עסקה הפוגעת במובהק בטובת החברה. הנזק שעלול לצמוח לחברה מהחלטה גורפת המשחררת את כל הדירקטורים ונושאי המשרה המרכזיים בחברה מאחריות למשגי העבר ברור, בעוד שקשה לראות מה התועלת שהייתה צפויה לצמוח לחברה מהחלטה זו. ודוק, בשונה ממתן פטור ביחס לפעולות עתידיות, אשר תועלתו הובהרה בהחלטה גופה ("לאפשר לדירקטורים לנושאי משרה בחברה לפעול תוך הקטנת החשיפה האישית שלהם") לא ברור מה התועלת שצמחה לחברה (להבדיל מהדירקטורים והמנכ"ל) מההחלטה להעניק שחרור מאחריות גם ביחס לפעולות שכבר נעשו והושלמו (כדוגמת תשלום 5.25 מיליון יורו לחברת אומגה). עניין זה לא הוסבר בהחלטה, ואף לפני לא הוצגו עד כה הסברים מניחים את הדעת בעניין זה. המסקנה המתבקשת היא שבשלב זה קיים ספק ממשי אם המשיבים 1, 3 - 9 יצליחו לבסס את הטענה שההחלטה לשחררם מכל אחריות למעשי העבר היא החלטה שאורגני החברה רשאים היו לקבל, בשים לב לדרישת "טובת החברה".

386. דברים אלו שנקבעו ביחס למתן פטור בדיעבד, נכונים גם לענייננו.
387. לחברה לא צומחת כל תועלת אמיתית מהתיקון המבוקש לבצע בדיעבד בכתב השיפוי, ואף לא הוצג כל הסבר לעניין זה בישיבת דירקטוריון החברה.
388. באופן דומה, גם ההחלטה לחדש ולהאריך את כהונתו של מר מוזס בחמש שנים נוספות, מבלי לבחון חלופות, מבלי לקיים כל משא ומתן מול מר מוזס, ותוך סירוב לקיים כל בדיקה בעניין ההשפעה של המשך כהונתו של מר מוזס על החברה והעיתון (ותוך שהמשיבים מסרבים להצעת הביניים של המבקש להגביל את הארכת ההתקשרות בשנה אחת במהלכה יבתנו הדברים כסדרם), היא במובהק החלטה שאינה משרתת את טובת החברה, אלא אך ורק את טובתו האישית של מר מוזס ורצונו להמשיך ולבצר את שליטתו בחברה ובעיתון, משך שנים קדימה וגם במהלך משפטו הפלילי.
389. ויודגש. תקנון החברה קובע בעצמו בסעיף 76, כי אדם שהינו פושט רגל אינו יכול לכהן בתפקיד מנהל בחברה.
390. מכאן שהשאלה האם למר מוזס חובות עתק והאם הוא במצב של חדלות פירעון, הן שאלות רלוונטיות וחייבות בחינה, על ידי דירקטוריון החברה, בכל החלטה הנוגעת להמשך כהונתו בתפקידי הניהול בחברה.
391. גם המועד שבו הועלו שתי ההצעות להצבעה - ימים ספורים לפני תחילת משפטו של מר מוזס - לצד סירובו של מר מוזס לחשוף בפני הדירקטוריון (ולמצער - בפני המבקש) את הפרטים הרלוונטיים לשתייהן - לרבות: היקף חובותיו האדירים, מה הסדר שכר הטרחה שמבוקש כי החברה תממן, מה מערכת היחסים שבינו ובין בנק הפועלים שהובילה לתמיכה הבלתי מתפשרת בהמשך כהונתו, ועוד פרטים רלוונטיים לעניין, מעידים על חוסר תום הלב המובהק של מר מוזס בעצם העלאת ההחלטה האמורה לדיון דירקטוריון החברה.
392. מכאן, שגם מהטעם ששתי ההחלטות שהתקבלו הן מנוגדות לטובת החברה, הרי שבהתאם להוראות סעי' 280(א) לחוק החברות, נפל פגם מהותי בהן, חיינו בטלות.
393. ר' לעניין זה גם, את הדברים אשר נקבעו בפס"ד חסין, פס' 60, שם נקבע, כי כאשר מועלית על שולחנו של הדירקטוריון החלטה בחוסר תום לב ושלא לטובת החברה, הרי שמדובר החלטה שממילא הדירקטוריון אינו רשאי לאשרה.

7.ד. המשיבים הפרו את החובות המוטלות עליהם כלפי החברה

394. כידוע, החובה לשקול את טובת החברה בכל החלטה, הינה פועל יוצא של חובת האמונים המוטלת על נושא המשרה כלפי החברה.

395. על פי סעי' 254 לחוק החברות על נושא משרה לפעול ולנהוג בתום לב ולטובת החברה, ובכלל זה "יימנע מכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בחברה לבין מילוי תפקיד אחר שלו או לבין עניינו האישיים"; ... [1]-(4) יגלה לחברה כל ידיעה וימסור לה כל מסמך הנוגעים לענייניה, שבאו לידי בתוקף מעמדו בחברה."

396. בפס"ד חסין - תומצתו העקרונות הבסיסיים ביחס לחובה המוטלת על נושא המשרה לבחון את טובת החברה בכל החלטה, ושלא להעדיף את טובתם האישית על פניה, בראי חובת האמונים המוטלת על נושא המשרה כלפי החברה. ר' פס' 28:

"חובת האמון המוטלת על נושאי המשרה כוללת גם איסור של נושא המשרה להיות במצב של ניגוד עניינים. כך, סעיף 254(א) לחוק החברות קובע כי -

חובת האמונים נועדה אם כן בין היתר כדי להתמודד עם החשש שנושא משרה בחברה, השולט ברכושם של אחרים, ינצל את משרתו על-מנת לקדם את מטרותיו האישיות, או יעדיף את האינטרס האישי שלו על-פני האינטרס של החברה ושל בעלי-מניותיה. חובת האמונים מחייבת את נושא המשרה להפעיל שיקול-דעת עצמאי, לפעול בתום-לב ולהיות מונחה על-ידי טובת החברה מעבר לכל ענין אישי שעשוי להיות לו (ע"א 610/94 בוכבינדר נ' כונס הנכסים הרשמי בתפקידו כמפרק בנק צפון אמריקה, פ"ד

...

נושאי משרה חייבים אם כן כאשר הם מקבלים החלטות ביחס לחברה לפעול ללא ניגוד עניינים, כאשר אין להם ענין אישי בהחלטה ותוך שהם שוקלים את טובת החברה בלבד."

[ר' לעניין זה גם: בה"פ (ת"א) 10593-07-16 אפיו אפריקה בע"מ נ' Sulliden Mining Capital Inc, (פורסם בנבו) [19.9.19].]

397. כאמור לעיל, בענייננו, המשיבים כלל לא קיימו בחינה אמיתית של טובת החברה בקשר לשתי החלטות מושא ישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 ומיום 27.5.20.

398. בכך הפרו כלל המשיבים את חובתם לשקול אך ורק את טובת החברה - חובה הנגזרת מחובת האמונים המוטלת עליהם כלפי החברה.

399. וביחס למר מוזס באופן פרטני יאמר, כי ע"פ סעי' 193 לחוק החברות, מוטלת על מר מוזס - כבעל שליטה בחברה - גם החובה לפעול בהגינות כלפי החברה, לרבות במסגרת שימוש בכוח ההצבעה שלו בדירקטוריון ובאסיפת בעלי המניות של החברה.

400. בענייננו - מר מוזס ניסה לעשות שימוש בכוח ההצבעה העודף העומד לו בדירקטוריון כדי לחובל לאישור שתי העסקאות בעלי העניין שעמדו על הפרק, תוך שהוא פועל בניגוד עניינים מול החברה ותוך העדפת האינטרס האישי שלו על פני אינטרס החברה. בכך הפר מוזס גם את חובת הגינות המוטלת עליו כלפי החברה [ר' גם: פס"ד ורדניקוב פס' 61-62 וההפניות שם].

401. ויודגש. לעובדה שהחלטות האמורות התקבלו בניגוד עניינים מובהק (לכל הפחות - בין מר מוזס - שהתיימר להצביע מכוח זכויות הרוב שלו בחברה), תוך הפרת החובות המוטלות על המשיבים ואף מבלי שהתקיים דיון מיוחד בשתיחה (כמפורט בהרחבה בפרק ד.8 להלן), יש משמעות מהותית לענייננו.
402. **ראשית**, ברור כי החלטות אלו **אינן** זכאיות להגנה מכוח שיקול הדעת העסקי, ויש להחיל בעניינן את סטנדרט הבחינה המחמיר של "הגינות מלאה".
403. **שנית**, המשמעות היא שהנטל ההוכחה ביחס לשאלה האם החלטות התקבלו לטובת החברה, אם לא - **מוטל כולו על המשיבים**. ר' לעניין זה: תני"ג (כלכלית) 14-03-13663 גיא ניומן נ' פיננסיטק בע"מ, [פורסם בנבו], פס' 56 (24.05.15).
404. בענייננו, המשיבים לא בחנו כלל את טובת החברה במסגרת ישיבת הדירקטוריון, לא הבהירו כיצד שתי החלטות המהותיות, החריגות והבלתי סבירות אשר הם התיימרו לקבל לטובת האישי של מר מוזס, מתיישבות גם עם טובת החברה.
405. כל הסבר שלא יתנו המשיבים לעניין זה במסגרת ההליך, יהא כמעין "**חוכמה שבדיעבד**" - בניסיון להתגבר על הכשלים המהותיים שבהן נגועות של החלטות.

8.ד. החלטות התקבלו מבלי שנערך בהן דיון "מיוחד" ותוך שהמשיבים מפרים את

חובת הזהירות המוטלת עליהם כלפי החברה

406. ככלל, על נושא משרה המתבקש לדון בהחלטה פלונית, קמה חובה לוודא כי מצוי בידו החומר הרלוונטי לשם קבלת החלטה מושכלת ומיודעת. חובה זו כוללת בין היתר את בדיקת מסמכי התאגיד, עיון בחומר הרקע הרלוונטי להחלטה, הבנת התנאים המסחריים שעל הפרק, בחינת אלטרנטיבות ועוד.
407. חובה זו נגזרת, בין היתר מלשונו המפורשת של סעיף 253 לחוק החברות, והפרתה מהווה הפרה של חובת הזהירות של נושא המשרה כלפי החברה.
408. סעי' 253 לחוק החברות קובע:
- "נושא משרה יפעל ברמת מיומנות שבה היה פועל נושא משרה סביר, באותה עמדה ובאותן נסיבות, ובכלל זה ינקוט, בשים לב לנסיבות העניין, אמצעים סבירים לקבלת מידע הנוגע לכדאיות העסקית של פעולה המובאת לאישורו או של פעולה הנעשית על ידיו בתוקף תפקידו, ולקבלת כל מידע אחר שיש לו חשיבות לעניין פעולות כאמור."**
409. ביחס לסעי' זה נקבע כי הוא משלים את סעיף 252 לחוק החברות - הסעיף ה"כללי" הקובע את חובת הזהירות שבה מחויב נושא המשרה כלפי החברה.
410. בדבר היקפה של החובה הקבועה בסעי' 253 האמור, נקבע בפס"ד ורדניקוב, פס' 43 לפס"ד של כב' השו' עמית, כדלקמן:

"אשר להתנהלותו של נושא המשרה ואופן הפעלת שיקול דעתו בזמן אמת, על נושא המשרה להיות מעורב בתהליך שקדם לקבלת ההחלטה; לפעול לאיסוף המידע הרלוונטי לצורך קבלת החלטות; להתעדכן במידע הנוגע לפעילות החברה ולגלות בקיאות בענייניה, להתמצא במצבה הפיננסי ולהיות נוכח בישיבותיה (ראו עוד בעניין אפריקה ישראל בפס' 41, שם ציינתי כי "על דירקטור ובעל תפקיד בחברה לקבל

החלטה מודעת, פרי הליך של איסוף עיון, דיון, ובחינת נתונים, מסמכים ושיקולים רלוונטיים"; והשוו, למשל, לעניין בוכבינדר, שם הוטלה אחריות על דירקטורים, בין היתר מכיוון שלא השתתפו כלל בישיבות הדירקטוריון במשך מספר שנים או השתתפו בחלק קטן מהן, לא קיימו פיקוח על ההנהלה של החברה ולא התעניינו כלל במצבה הפיננסי, ולמעשה שימשו חותמת גומי להחלטות ההנהלה; וראו ביתר הרחבה אצל חביב-סגל כרך א 502-503; גרוס – דירקטורים ונושאי משרה, עמ' 179-180; יוסף גרוס חוק החברות החדש 424-421 (מהדורה רביעית, 2007) (להלן: גרוס – חוק החברות)).

411. הינה כי כן לצורך קיומו של דיון מיועד בהחלטה שעל הפרק, על הדירקטור לפעול באופן אקטיבי לשם איסוף נתונים רלוונטיים, ובחינתם, תוך שקילת השיקולים הרלוונטיים להחלטה. כפי שצוטט מתוך רע"א 4024/14 אפריקה ישראל להשקעות בע"מ נ' רפאל כהן, [פורסם בבנו] פס' 41 (26.4.15):

"על דירקטור ובעל תפקיד בחברה לקבל החלטה מודעת, פרי הליך של איסוף עיון, דיון, ובחינת נתונים, מסמכים ושיקולים רלוונטיים."

412. זאת ועוד. כחלק מדרישת איסוף המידע הרלוונטי, מוטלת על נושא המשרה גם החובה לבחינת חלופות להצעת ההחלטה הנדונה.

413. ר' בעניין זה את הדברים שנכתבו על ידי כב' השופטת רות רונן ושיר אשכול במאמרם, כלל שיקול העסקי והדרישה לקבל החלטה "מיודעת", משפטים מז, עמ' 615:

"שלב חשוב נוסף בהליך קבלת ההחלטה בדירקטוריון הוא השלב של בחינת החלופות להצעת ההחלטה הנדונה. בחינה השוואתית בין שתי אפשרויות, לרבות בדיקת היתרונות והחסרונות שלהן, מגבירה את הסיכוי שהאפשרות הטובה יותר היא שתיבחר. התהליך של בחינת כמה אפשרויות חלופיות מציף את הקשיים בכל אחת מהן, ומבהיר בצורה טובה יותר את היתרונות והחסרונות היחסיים של ההצעה שנבחרה. ההשוואה גם מאפשרת לדירקטוריון לנסות לגבש אפשרויות פעולה נוספות המאחדות את היתרונות הקיימים בכמה אופציות פעולה. מובן שבנוגע לכל החלטה של הדירקטוריון, ישנה יותר מאפשרות פעולה אחת (כאשר החלופה לכל פעולה היא קבלת החלטה שלא לפעול). כדי לוודא שהאפשרות הנבחרת היא אכן האפשרות המיטבית, צריך להשוות אותה לחלופותיה. התייחסות לכמה אפשרויות והשוואה ביניהן הופכות את הליך הבחירה למודע יותר, הליך המבטיח לדעתנו ברמה גובה יותר של סבירות כי האפשרות שתיבחר בסופו של דבר תהיה האפשרות המיטבית בעבור החברה."

414. הווה אומר, על נושא המשרה לבחון את מירב המידע הרלוונטי המצוי ביחס להחלטה, וכן לבחון כמה אפשרויות חלופיות ביחס להחלטה.

415. בענייננו, לא יכול להיות חולק, כי חובות ודרישות אלו הופרו ברגל גסה על ידי המשיבים, אשר לא חקרו, לא ביקשו לקבל ולו בדל של מידע ביחס להחלטות שעל הפרק, לא בחנו חלופות, ובוודאי שלא קיימו דיון "מיועד" טרם אישור את ההחלטות המהותיות, כלאחר יד של ממש.

416. כפי שהובהר לעיל, טרם ישיבת הדירקטוריון המבקש פנה אל מר מוזס ואל המשיבים האחרים תוך שהוא משווע לקבלת המידע והמסמכים אשר נדרשו לו, לשם הדיון בהחלטות שעל הפרק.

417. בכלל זה, המבקש ביקש לקבל לעיונו - פרק זמן סביר טרם הישיבה, את פירוט הסכומים שמר מוזס כבר חייב לחברה - מכוח נשיאתה בעלויות הגנתו בהליך הפלילי, בשלב החקירה הפלילית; ביקש לקבל את הסדר שכ"ט שמבוקש לאשר כי החברה תישא בו בשלב ההליך הפלילי, ללא הגבלה; ביקש לקבל מידע בנוגע ליכולתו הכלכלית של מר מוזס לפרוע את ה"הלוואה" שאישורה התבקש - ככל שבסופו של יום יורשע מר מוזס בדין; ביקש לדעת אילו בטחונות מר מוזס יכול להעמיד לטובת הבטחת ההלוואה; וכו'.

418. הוציא מידע שקיבל המבקש בטלפון ממר ינון אנוגל, לפיו סך הכספים שבהם נשאה החברה עד לאותו המועד הסתכמו בכ- 1.35 מיליון ש"ח, כל יתר דרישותיו האמורות של המבקש לא נענו. לצד זאת, למיטב ידיעת המבקש, המשיבים 2-3 גבי נופך מוזס ועוה"ד פילוסוף, לא דרשו ובוודאי שלא קיבלו כל פרט מידע, בטרם אישרו למר מוזס לכאורה את האפשרות ליטול כספים מהחברה ללא כל הגבלה, למימון הגנתו, כאילו החברה משמשת כארנק הפרטי של מר מוזס, וזאת ללא כל דיון מהותי בעניין.

419. עוה"ד פילוסוף אף הבהיר בישיבה מיום 27.5.20 כי הוא לעולם לא היה מבקש ממר מוזס לחשוף את מצבו הכלכלי.

420. וביחס להחלטה בדבר הארכת כהונתו של מר מוזס, בתחילה לשמונה שנים - זו כאמור הועלתה במחטף מבלי שנכללה בסדר היום שהופץ לקראת הישיבה מיום 11.5.2, ולאחר מכן - בטרם הישיבה מיום 27.5.20 הוסתר פרק הזמן שמבוקש לאשר מהמבקש - כך שלא היה ניתן כלל להתכונן לישיבה.

421. עובדות אלו מעידות כשלעצמן על היעדר הכנה ובחינה מספקת, ועל כך שהדיון שהתקיים בשתי ההחלטות היה למראית עין בלבד ("כאילו דיון").

422. גם ביחס להחלטה זו, למיטב ידיעת המבקש, לא ביקשו המשיבים 2-3 כל פרט מידע הנדרש לבחינתה.

423. כמו כן, לאור פקיעתו של הסכם ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה, המבקש ביקש כי יתקיים דיון בדירקטוריון בדבר בחינת חלופות לתפקיד מנהל העסקים הראשי של החברה, ואופן איתור המועמדים הרלוונטיים.

424. אולם, המשיבים סירבו לדון בכך. גם במהלך שתי הישיבות ביקש המבקש לבחון חלופות, ונדחתה. גם הצעת ה"פשרה" של המבקש להארכת ההתקשרות בשנה אחת בלבד, במהלכה יוכל הדירקטוריון לבצע בדיקה מעמיקה בעניין לטובת החברה, נדחתה.

425. לעניין השיקולים האפשריים שהיה על המשיבים לשקול בטרם הארכת ההתקשרות מול מר מוזס, ר' למשל: בגץ 6673/01 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר התחבורה אפרים סנה, [פורסם בנבו] פס"ד 6 לפס"ד של כב' הנשי בדי ברק (25.11.01):

"מה הם השיקולים שעל מנהל הרשות להביאם בחשבון? התשובה הינה כי עליו להעמיד לנגד עיניו את טובתה של הרשות ואת טובתו של ציבור המשתמשים בשירותי הרשות. עליו לבחור במועמד אשר יותר מכל מועמד אחר יקדם את ענייניה של הרשות ויבטיח בצורה הראויה ביותר את הגשמת תפקידיה. עליו להימנע מכל שיקול זר - פוליטי או אחר. אך טבעי הוא כי עליו לשקול אם יש מקום להאריך את כהונתו של המשנה המכהן או שמא יש לבחור במועמד חדש. אכן, אם המשנה המכהן הוא המועמד הטוב ביותר, אין להימנע מלהמליץ עליו רק משום שמבקשים להכניס "דם חדש" למערכת, ואם המועמד הטוב ביותר הוא איש חדש, אין להימנע מלהמליץ עליו רק משום שאין רוצים לפגוע במשנה המכהן. המשכיות הכהונה היא שיקול שיש להביאו

בחשבון. עם זאת אין זה שיקול מכריע. בדומה, רענון בכהונה הוא שיקול שיש להביאו בחשבון, אך גם הוא אינו יכול להיות שיקול מכריע. ההכרעה צריכה לפעול על-פי האיזון הכולל של השיקולים, כאשר טובתה של הרשות מונחת לנגד עיניו של מנהל הרשות. אכן, מנהל הרשות הוא עובד ציבור. בהמליצו בפני המועצה על מועמד לכהונת משנה הוא מפעיל סמכות שלטונית. עליו לעשות כן על-פי כללי המשפט המינהלי. עליו לפעול בהגינות, בסבירות, ביושר ובתום-לב; עליו לשקול שיקולים ענייניים בלבד. עליו להעמיד לנגד עיניו את טובתה של הרשות. עליו להימנע משיקולים פוליטיים-מפלגתיים..”

426. אמנם, דברים אלו נקבעו ביחס להארכת כהונה ברשות ציבורית, אולם שיקולים אלו - כולם או חלקם רלוונטיים גם לענייננו.

427. לצערו של המבקש - בענייננו, לא מיני ולא מקצתי. המשיבים לא היו מוכנים לשקול כל שיקול ענייני ביחס להחלטה שהם ניסו להעביר במחטף ודחו את כל ניסיונות המבקש לקיים דיון מהותי בהצעה שעל הפרק.

428. לאור זאת, יש לקבוע כי החלטות מושא הישיבות מיום 11.5.20 ומיום 27.5.20 התקבלו באופן בלתי מיועד, תוך שהמשיבים מפריים את חובת הזהירות המוטלת עליהם בהתאם להוראות סעי' 252 ו- 253 לחוק החברות.

429. זאת ועוד, בענייננו יש לקבוע, כי המשיבים 2-3 הפרו את חובת הזהירות שלהם בכוונה או לכל הפחות - בפזיזות. זאת, מאחר שהם לא טרחו להתעדכן, ולו באופן המינימאלי ביותר במידע הדרוש לו לשם קבלת החלטה מושכלת, ואף קיבלו את החלטותיהם מבלי לבחון את טובת החברה כלל.

430. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בתנ"ג 10466-09-12 רמי אוסטרובסקי נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, (פורסם בנבו) פס"י 49 (9.8.15):

“על מנת שדירקטור יחשב לפזיז, נדרש להוכיח כי הוא מגלה יחס של חוסר אכפתיות לחובותיו לקבל מידע, ביחס להחלטה הניצבת על הפרק. לשם כך אין די להוכיח כי הדירקטור לא פעל לצורך איסוף המידע באופן אופיטמלי. יש להוכיח כי הדירקטור קיבל את החלטתו מבלי שהיה לפניו ולו מצע מינימאלי לצורך גיבוש החלטה זו [...] כדי לקבוע כי מדובר בהצבעה פזיזה, יש להוכיח כי הדירקטור הצביע משיקולים שבנים לבין טובת החברה אין דבר וחצי דבר, כגון שהטעם היחיד שהצביע בעבור עניין מסוים היה בקשתו של פלוני, וזאת למרות שהיה ברור לו כי פלוני אינו פועל בהקשר שבו עוסקה החלטה בהתאם לטובת החברה.”

431. נוסף כי נקבע בפסיקה כי מקום בו נקבע כי נושא הפר את חובת הזהירות הקבועה בסעי' 253 האמור (חובת הזהירות התהליכית), ולא קיימו בין היתר את החובה לקבלת מידע מספק ביחס לכל החלטה, הרי שדי בכך כדי לקבוע כי נושא המשרה הפר את חובת הזהירות שלהם כלפי החברה, ואין צורך לבחון את ההחלטה לגופה ואת סבירותה, כדי להגיע לאותה המסקנה.

432. כך נקבע למשל בע"א 4024/13 תקווה - כפר להכשרה מקצועית בגבעות זייד בע"מ נ' אריה פינקוביץ, (פורסם בנבו) פס"י 27-30 לפס"ד השו"י זילברטל (29.8.16):

“אומר כבר עתה, כי אף מבלי להידרש לשאלה האם עצם ההחלטה על העברת הכספים מהחברה לחברה הבת בענייננו הייתה סבירה, נראה כי רוב חברי הדירקטוריון הפרו

את חובת הזהירות המוטלת עליהם, ולא עמדו בשתי הדרישות המעוגנות בסעיף 253 לחוק החברות – "דרישות המיומנות" ו"דרישת הידוע".

כאמור, חלק ניכר מטענות ההגנה של הדירקטורים הוקדש לסבירות תוכן ההחלטה על העברת הכספים המאסיבית מהחברה לחברה הבת. ... ואמנם, כלל שיקול הדעת העסקי, המעוגן בשיטות משפט רבות, מעניק הגנה לחברי דירקטוריון מפני ביקורת שיפוטית על תוכן החלטה שהתקבלה, ולמעשה מנחה את בית המשפט שלא להתערב בשיקול הדעת של נושאי המשרה בחברה, אפילו אם היה מוטעה, כל עוד מתקיימים מספר תנאים מקדימים. כלל זה נשען על התפיסה לפיה למערכת המשפט אין יתרון מוסדי בכל הנוגע להערכת סיכונים עסקיים, שהם חלק אינטגרלי מקבלת ההחלטות בשדה העסקי, המבוסס במידה רבה על התמודדות עם אי-ודאות. עם זאת, החסינות שכלל זה מקנה להחלטה העסקית אינה מוחלטת, ובניגוד לאי-ההתערבות בתוכן ההחלטה, בכל הנוגע לתהליך קבלת ההחלטות על-ידי נושאי המשרה בחברה, הדיו מצבי סטנדרטים ברורים וקובע מהם אמצעי הזהירות התהליכיים בהם עליהם לנקוט.

נוכח האמור, לא מצאתי לדון, בשלב זה, בשאלה האם ההחלטה על העברת הכספים מהחברה לחברה הבת הייתה בגדר החלטה על השקעה לגיטימית שנועדה למימוש מטרות החברה, או שמא המדובר בהחלטה שאינה סבירה מבחינה עסקית. זאת, אף מבלי להכריע בשאלה האם כלל שיקול הדעת העסקי אומץ בשיטת המשפט הישראלית ובאיזה אופן...

נוכח האמור, השאלה הראשונה אותה יש לבחון היא, האם הדירקטורים הפרו את חובות הזהירות המוטלות עליהם מכוח סעיף 253 לחוק החברות. חובות אלה, כאמור, הן תהליכיות-פרוצדורליות באופיין, ואינן נוגעות לתוכן ההחלטות שקיבל הדירקטוריון, אלא לתהליך קבלת ההחלטה, או ליתר דיוק – להיעדרו".

433. הוזה אומר - לצורך קביעת קיומה של הפרת חובת הזהירות התהליכית הקבועה בסעיף 253 לחוק החברות, אין צורך לבחון את סבירות ההחלטות לגופן. די לבחון ולהתרשם מהתנחלותם הקלוקלת והרשלנית של המשיבים בחליך קבלת ההחלטה.

ד.9. המשיבים הפרו את החובה להפעיל שיקול דעת עצמאי כדירקטורים

434. לאורכו ולרוחבו של חוק החברות פזורים שורה של חובות ואיסורים שונים, אשר נקבע לגביהם כי הפרתם עולה כדי הפרה של חובת האמונים המוטלת על נושא המשרה כלפי החברה.

435. בין אלו, ניתן למצוא את החובה המוטלת על דירקטור להפעיל שיקול דעת עצמאי, אשר ע"פ הקבוע בסעיף 106(א) לחוק החברות, הפרתה מהווה גם כן, הפרה של חובת האמונים כלפי החברה:

"שיקול דעת עצמאי והסכמי הצבעה

106. (א) דירקטור, בכשירותו ככזה, יפעיל שיקול דעת עצמאי בהצבעה בדירקטוריון, לא יהיה צד להסכם הצבעה ויראו באי-הפעלת שיקול דעת עצמאי כאמור או בהסכם הצבעה הפרת חובת אמונים."

436. בפסיקה נקבע כי סעיף זה הינו רלוונטי גם בנסיבות שבחן דירקטור הוא עושה דברו של בעל השליטה בחברה, ומשמש כ"חותמת גומי" לגחמותיו של בעל השליטה. גם אז - התנהלותו של הדירקטור מהווה הפרת אמונים כלפי החברה. ר' לעניין זה: פס"ד ורדניקוב, פס' 111 לפס"ד כב' השו' עמית:
- "מקום בו נושא המשרה מבטל את רצונו מפני רצונו של בעל השליטה, הוא חוטא באי הפעלת שיקול דעת עצמאי, התנהלות המהווה אף היא הפרה של חובת האמונים (סעיף 106(א) לחוק; וראו לעיל בפס' 47).**"
437. דברים אלו מתאימים גם לענייננו, בו המשיבים 2-3 - כל אחד מהאינטרס האישי שלו או של שולחו - משמשים כמעין חותמת גומי לכל גחמותיו של מר מוזס.
438. לגבי גב' נופך מוזס כבר נקבע בפרשת הקיפוח הקודמת, כי זו משתפת פעולה עם מר מוזס והשניים אף קיפחו במשותף את יתר בעלי המניות בחברה.
439. כמו כן, כמתואר לעיל, למבקש נודע, כי מר מוזס התחייב בפני גב' נופך מוזס לעשות כל שביכולתו על מנת לחלצה ממניות החברה, ובמשך תקופה ארוכה הוא ניסה לקדם עסקה, שבמסגרת החברה תרכוש את מניות גב' נופך מוזס בחברה.
440. המבקש הינו דירקטור בחברה שנים ארוכות. תמיד מר מוזס וגב' נופך מוזס פעלו בשיתוף פעולה ובתיאום מלא, תוך שתמיד גב' נופך מוזס מכפיפה את שיקול דעתה לגחמותיו ורצונותיו של מר מוזס.
441. בנוסף, כאמור לעיל, מר מוזס עושה הכל כדי לשנות את הסכם העסקתה של הגברת נופך מוזס, רטרואקטיבית, באופן שיתווספו מיליוני שקלים לכספים שהיא מקבלת מהחברה [ר' למשל - נספח 33 לעיל].
442. וביחס למשיב 3 - עוה"ד פילוסוף (הדירקטור מטעם בנק הפועלים) - הרי שכאמור - זה מונה כדירקטור בחברה רק לאחר שהמבקש ביקש להוציא אל הפועל את ההחלטה בדבר השעייתו של מר מוזס מתפקידו בחברה עקב פרשת "תיק 2000".
443. כונסי הנכסים מטעם בנק הפועלים החזיקו בזכויות מכוח מניות פישמן כשנתיים לפני שהחליטו לפתע פתאום למנות את עוה"ד פילוסוף כדירקטור וזאת בתיאום מלא מול מר מוזס, ומתוך מטרה ברורה לחסום את כוח ההצבעה של המבקש בדירקטוריון (שבאותם ימים היה גבוה מכוח ההצבעה של גב' נופך מוזס).
444. ואכן, מאז מינויו, עוה"ד פילוסוף פועל בדירקטוריון החברה לשם שירות רצונותיו של מר מוזס - מסרב לחשוף את האינטרסים של שולחו - בנק הפועלים - בהמשך כהונתו ושליטתו של מר מוזס בחברה, ואף טוען כי הוא מסרב לבחון את מצבו הכלכלי של מר מוזס והאם יש לו חובות אדירים לבנק הפועלים.
445. למעשה, ניתן לומר, כי מאז מינויו של עוה"ד פילוסוף כדירקטור בחברה - לא היה מקרה אחד שבו הועלתה הצעה על סדר היום וביחס אליה המשיבים לא היו מתואמים בינם לבין עצמם - בהכוונתו של מוזס - ביחס להצבעה.
446. ההתנהלות הנוכחית, שבה המשיבים משתפים פעולה מאוחרי גבו של המשיב, יחד עם כונס הנכסים, מהווה ראייה נוספת לשיתוף הפעולה האסור בין המשיבים - בתפקידם כדירקטורים בחברה.
447. בכך הפרו המשיבים (והם עודם מפרים) את החובה להפעיל שיקול דעת עצמאי ושלא להיות קשור בהסכם הצבעה, כקבוע בסעי' 106(א) לחוק החברות, באופן העולה כדי הפרת אמונים כלפי החברה.

ד.10. למבקש - דירקטור בחברה - זכות לקבלת כל המידע הנדרש לשם מילוי תפקידו

448. כאמור לעיל, במסגרת הבקשה מבוקשים צווים שיאפשרו למבקש גישה למידע ומסמכים ביחס לפעילות ונכסי החברה, על מנת שיוכל לבצע את תפקידו כדירקטור.
449. סעיף 265(א) לחוק החברות קובע כי לדירקטור בחברה עומדת הזכות לקבל לידיו מסמכים של החברה, לבדוק את נכסיה, "ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כדירקטור".
450. בע"א 5340/10 **הדירקטור מרק אבו נ' גיא נוף** [פורסם בבנו] פ"ד 8 (26.1.16), נקבע ביחס לסעי' 265(א) האמור, הדברים הבאים:

"סעיף 265(א) לחוק החברות קובע כי לכל דירקטור יש זכות לבדוק את מסמכי החברה ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כדירקטור. הפסיקה הכירה בזכות זו כמרכיב בסיסי בעבודת הדירקטור, הנדרש כדי לאפשר לו לבצע את תפקידו כמפקח על פעילות החברה ולעמוד בחובות הזהירות המוטלות עליו (רע"א 8473/99 כרטיסי אשראי לישראל בע"מ נ' שגב, פ"ד נה(1) 337 (1999); רע"א 58/04 מגן נ' תפארת עמוס חברה להשקעות בע"מ, פ"ד נח(4) 377 (2004)). אמנם, זכות העיון במסמכים אינה אבסולוטית, והביטוי לכך ניתן בסעיף 265(ב) לחוק החברות אשר מתיר לחברה למנוע מדירקטור לבדוק מסמך מסוים שלה "אם סבר הדירקטוריון שהדירקטור פועל בחוסר תום לב או שבדיקה כאמור עלולה לפגוע בטובת החברה". ברם, בפסיקה ובספרות הובעה הדעה כי נוכח החשיבות הרבה הקיימת בעיון במסמכים כדי לאפשר לדירקטור לבצע את תפקידיו, יש לנקוט בגישה מצמצמת בהחלת הסייג שמאפשר לחברה למנוע מדירקטור עיון במסמכים (רע"א 8473/99 ורע"א 58/04 הנ"ל; יורם דנציגר הזכות למידע אודות החברה 84, 114-115 (2000))."

451. הווה אומר, על פי הפסיקה זכותו של כל דירקטור לבדוק ולבחון את מסמכי החברה הינה זכות בסיסית, המהווה מרכיב חיוני בעבודתו, עת הוא הנדרש לפקח על פעילות החברה ולעמוד בחובות הזהירות המוטלות עליו.

452. עוד נקבע בפסיקה, כי לאור החשיבות הרבה הקיימת בעיון במסמכים כדי לאפשר לדירקטור לבצע את תפקידיו, יש לנקוט בגישה מצמצמת בהחלת הסייג שמאפשר לחברה למנוע מדירקטור עיון במסמכים - ולהפעיל אותו אך ורק במקרים קיצוניים ונדירים שבהם יש טעמים של ממש המצדיקים את ההגבלה.

453. ר' לעניין זה גם את הדברים שנקבעו ברע"א 8473/99 **כרטיסי אשראי לישראל בע"מ נ' שגב**, פ"ד נה(1) 337 (1999), בפסקה 6:

"הנחת היסוד במצבי מחלוקת כאלה חייבת להיות שיש להעדיף את זכות העיון - ובעיקר כאשר היא נתמכת על-ידי אינטרסים כבדי משקל - על פני מניעתה וכי אין להגביל את הזכות אלא במקרים קיצוניים ונדירים שבהם יש טעמים של ממש המצדיקים את ההגבלה."

454. בענייננו, סוגיית העברת המידע לדירקטורים בחברה דן (או יותר נכון - הסתרת המידע מפני הדירקטורים, על ידי מר מוזס) כבר נבחנה במסגרת בפרשת הקיפוח הקודמת.

455. בעקבות בחינה זו תוקן תקנון החברה כך שהוא קובע כיום (סעי' ט' לפסקה 7 לתקנון):

"מבלי לגרוע מזכויותיו של דירקטור על פי כל דין, הדירקטוריון וכל דירקטור יהיו זכאים בכל זמן סביר לבדוק את ספריה של החברה ומסמכים מכל סוג הקשורים לניהול ענייניה, לבדוק כל נכס השייך לחברה או המוחזק בידה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה."

456. הווה אומר - למבקש - דירקטור בחברה - זכאי לבדוק את ספרי החברה ומסמכי מכל סוג, הקשורים לניהול ענייני, זכאי לבדוק כל נכס השייך לחברה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה.

457. נוסף ונזכיר, כי על פי הפסיקה, דירקטור סביר חייב להתעניין בענייני החברה ולהכיר את המתרחש בה, אחרת יפר את חובתו לנהוג כדירקטור סביר, ויהיה בכך משום הפרת חובת הזהירות שלו כלפי החברה [ר': ע"א 610/94 גדליה בוכבינדר נ' כונס הנכסים הרשמי, בתפקידו כמפקח בנק צפון אמריקה, [פורסם בנבו] פס' 46 (11.5.03)].

458. בהתאם לפסיקה, חובת הדירקטורים לפעול לשם קבלת מידע אודות מצב החברה רק מתגברת מקום בו מתעוררים סימני אזהרה ביחס למצב החברה, אשר עלולים להוביל לנזקים לחברה (גם כאשר מדובר בסימני אזהרה הנוגעים לחברת בת של החברה).

459. כך למשל נקבע בת.א. (ת"א) 2193/06 מתוק אפרים ובניו בע"מ נ' רמי אביבי, [פורסם בנבו] (2.4.13), פס' 26 לפסק דינה של כב' השו' רות רונן:

"בנסיבות הספציפיות של המקרה דנן – כאשר החברה האם היא חברת אחזקות המחזיקה בבעלות כמעט מלאה בחברה הבת; כאשר החברה הבת מהווה הנכס העיקרי של החברה האם; ובעיקר כאשר החברה האם ערבה לחובותיה של החברה הבת - הרי שלכל שינוי במצבה של החברה הבת, יש השפעה דרמטית על מצבה ועל ערכה של החברה האם. מכאן שחובת הזהירות של דירקטורים של החברה האם כלפי החברה האם כוללת את החובה לדעת ולהתעניין בנעשה בחברה הבת."

460. מכאן, שעל המבקש - בדומה ליתר המשיבים - מוטלת החובה לבחון בעצמו את מצבה של החברה, ולאסוף נתונים ביחס לכך, כאשר חובה זו מתחדדת כאשר עומדות על הפרק החלטות שונות שמועלות על ידי מר מוזס בפתאומיות, ואשר יש להן השלכות כלכליות מהותיות ביותר על החברה.

461. כך למשל, יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בתנ"ג 7147-09-10 רפאל כהן נ' אפריקה ישראל להשקעות בע"מ, [פורסם בנבו] פס' 81.1 (7.5.14):

"בנסיבות המתאימות, וניתן לומר שכך הדרך כלל, החלטה מודעת של נושא משרה עשויה להיות מוגנת מפני טענה כי נושא המשרה הפר את חובותיו כלפי החברה, במידה וזה נהג בתום לב, ולא היה נגוע בניגוד עניינים. אלא שכדי שהגנה זו תעמוד למי שטוען אותה (בין אם היא נטענת במישרין או בעקיפין ע"י נושא המשרה כנתבע), עליו במהלך הדיון להציג כל נתון המראה כי שיקול הדעת אכן ננקט על ידו, והיו לפניו כל הנתונים לקבלת החלטה מודעת, וככל שהחלטה העסקית חריגה ותמונה יותר, משוכת החסינות מתביעה גבוהה יותר [...]"

462. ניסיונם של המשיבים למנוע מהמבקש את הגישה למידע האמור, מהווה הפרה של הוראות חוק החברות, הפרה של הוראות פסק הדין בפרשת הקיפוח הקודמת, הפרה של הוראות תקנון החברה ואף מהווה פעולה

הנוגדת כביכול את טובת החברה, ועומדת בניגוד לחובות הבסיסיות ביותר המוטלות על הדירקטורים בחברה.

463. זאת, במיוחד כאשר יתר המשיבים (או לכל הפחות - מר מוזס) מחזיקים במידע שהמבקש מבקש לקבל, וממדרים את המבקש ממנו.

464. בהסתרת המידע האמור, מנסים המשיבים לשלול מהמבקש את המידע הנדרש לשם ביצוע תפקידו כדירקטור, ולשם מילוי חובותיו על פי דין. ר' לעניין זה: יוסף גרוס, **דירקטורים ונושאי משרה בעידן הממשל התאגידי** (התשי"ע - 2010), בעמ' 228-229:

"הנחת המוצא של המחוקק הינה כי ללא זכות עיון במסמכי החברה, לא יוכל הדירקטור למלא את תפקידו כראוי. יש שזכות זו תהפוך למעשה לחובה. שכן ניתן לטעון נגד הדירקטור כי מאחר שניתנה לו הזכות, הרי שהיא עלול להיחשב כרשלן בכך שלא עשה בזכות שימוש ראוי."

465. במצב דברים זה, יש לשים סוף לניסיונות ההסתרה של מר מוזס וגבי נופך מוזס, ולהורות להם לחשוף וליתן למבקש גישה לכל מידע ולכל מסמך המצוי בחזקת החברה והקשור לענייניה.

466. המדובר בבקשה טריוויאלית ביותר. עצם העובדה שהמשיבים מסתירים את המידע האמור מהמבקש, ממדרים אותו, מנסים למנוע ממנו גישה למידע, מהווה התנהלות בחוסר תום לב, המפרה את הוראות פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת ואף עולה כדי הפרת חובת האמונים המוטלת עליהם כלפי החברה והמבקש.

11.ד. מינוי מומחה כלכלי שיחקור את נסיבות גרימת הנזק האדיר שמר מוזס הסב

לחברה במסחר בחוזים עתידיים

467. כאמור, אין מחלוקת שמר מוזס הימר עם כספי החברה, וסחר בחוזים עתידיים/מטבעות. אין מחלוקת, שבמסגרת מסחר זה מר מוזס גרם לחברה ולקבוצה נזק של סכום הקרוב למיליארד שקל.

468. גם שכגילה מר מוזס ליתר הדירקטורים על הנזק שגרם, הוא הסתיר מהם את העובדה שסחר במקביל, ככל הנראה, גם מכספו הפרטי (שלווה מבנק הפועלים).

469. כאמור לעיל, החל מיום גילוי עובדת קיומו של החוב של מר מוזס, והשמעות שמקור החוב בהפסדים אישיים בסכומי עתק במסחר בחוזים עתידיים, פנה המבקש למר מוזס ולבנק הפועלים (אשר דרכו כנראה התבצע הן המסחר בכספי החברה והן המסחר מכספו הפרטי של מר מוזס) בבקשה, כי ימסרו העובדות לדירקטורים, כדי שניתן יהיה לבדוק האם המסחר המקביל שימש את מר מוזס כדי לסייע לעצמו על חשבון החברה.

470. כל ניסיון, על פני שנים, נתקל בחומות של שתיקה.

471. כל ניסיון למנות בודק/חוקר אובייקטיבי, אשר יגלה לחברה האם יש לה טענה כנגד מר מוזס או כנגד בנק הפועלים, נתקל בסירוב גורף.

472. סעי' 266 לחוק החברות קובע כך:

"(א) לצורך ביצוע תפקידו זכאי דירקטור, במקרים מיוחדים, לקבל ייעוץ מקצועי על חשבון החברה, אם כיסוי ההוצאה אושר על ידי דירקטוריון החברה או על ידי בית המשפט.

(ב) בית המשפט, בבואו להחליט בבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול, בין היתר, האם המומחים של החברה אינם מספקים את הסיוע הנדרש לדירקטור לצורך מילוי תפקידו, ואת הסבירות של הסכום המבוקש בהתחשב בעילה לבקשת הייעוץ ובמצבה הכספי של החברה."

473. ביחס לסעיפים אלו (וכן ביחס לסעי' 265 לחוק החברות) נקבע בה"פ (ת"א) 648/03 אורן הורביץ נ' טלמניע בע"מ בהקפאת הליכים, [פורסם בגבו] פס" 5.א.א. (12.10.04), כדלקמן:

"לנוכח סעיפים אלה, אין חולק שזכותו של דירקטור לקבל לידי מידע שנוגע לביצוע תפקידו, כשחלק מתפקיד זה הוא לפעול לטובת החברה (סעי' 254 לחוק החברות), ולדאוג לניהולה התקין.

סעי' 257 לחוק החברות קובע כי במקרה שנודע לדירקטור על עניין מענייניה של החברה שנתגלו בו לכאורה הפרת חוק או פגיעה בנוהל עסקים תקין, יפעל ללא דיחוי לזימון ישיבה של הדירקטוריון. החוק אינו מתייחס למצב שבו הוצגו חששות כגון דא למנהלי החברה, וזכו להתעלמות מצידם או להיעדר בירור הולם. משזה המצב, פתוחה לפני דירקטור הפועל בתום לב מכוח חובתו על פי דין, הדרך לעתור למינויו של יועץ שיסייע לבחון את אופן התנהלות החברה, מכוח סעי' 266(א) הנ"ל, ובית המשפט יעניק סעד אם נחה דעתו שאכן קיים חשש כאמור, ושדירקטוריון החברה לא פעל כנדרש לשם בירור וביאור חשש זה."

474. בענייננו כאמור, עצם קיומו של הנזק האדיר שנגרם לחברה כתוצאה מהמסחר שביצע מר מוזס בכספי החברה בחוזים עתידיים, אינו שנוי במחלוקת.

475. למרות כן, פעם אחר פעם, המשיבים מסרבים להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון כל דיון בעניין מינויו של מומחה כלכלי חוקר שיבחן את נסיבות יצירת הנזק האמור, ובמספר ישיבות דירקטוריון אף קיימו הצבעה בשאלה האם להעלות את העניין להצבעה או לא.

476. זאת, על אף הוראת סעי' 67(ט) לתקנון החברה אשר קובע, כי "הדירקטוריון יקבל דיווח שוטף על פעילות החברה, ויקיים דיון לפי בקשת דירקטור בכל נושא שבסמכות החברה, לפי מסמכי היסוד שלה ובכל נושא שבטיפולה של החברה או אשר מוצע שיהיה בטיפולה."

477. במצב דברים זה לאור סירובם של המשיבים למנות מומחה כלכלי חוקר; לאור העובדה שמדובר בנזק שנוצר ככל הנראה בעסקאות כלכליות מורכבות ושהיקפו אדיר ומוערך בכמיליארד שקלים, הרי שמבוקש כי מכוח הוראות סעי' 266 לחוק החברות, בית המשפט הנכבד יורה על מינויו של ד"ר טל מופקדי כמומחה כלכלי-חוקר, שיבחן את נסיבות יצירת הנזק כאמור (ובעיקר את היחס בין הפעולות שעשה מר מוזס בשם החברה אל מול הפעולות שעשה בכספו הפרטי), ואשר שכרו ישולם על ידי החברה.

478. המבקש בא בדברים עם ד"ר טל מופקדי, אשר מוכן לקחת על עצמו את התפקיד. בית המשפט מבקש למנות או למנות כל בעל מקצוע אובייקטיבי אחר.

12.ד. מר מוזס (או כל דירקטור אחר בחברה) מנוע מלהצביע ביחס לכל עסקה בה יש

לו עניין אישי, והוראות סעי' 278(ב) לחוק החברות אינן חלות בענייננו

479. כאמור לעיל, בתמיכתם של המשיבים 2-3 מר מוזס אימץ לעצמו שיטה שמאפשרת לו לאשר בחברה כל עסקה בה הוא נגוע בעניין אישי, וזאת מבלי שאף אחד מהאורגנים של חברה יוכל למנוע אותה.

480. שיטה זו, הינה תולדה של פרשנות משפטית פתלתלה להוראות סעי' 278(ב) לחוק החברות - הגורסת כי יש לפרש את התיבה "רוב הדירקטורים" הקבועה בסעי' האמור - ככזו אשר חלה גם על דירקטור אחד המחזיק מעל ל- 50% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון.

481. בדרך זו, מר מוזס (המחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון) מצביע בדירקטוריון בעד כל עסקת בעלי עניין שהוא מבקש לקדם, ולאחר מכן [ע"פ סעי' 278(ג)] מאשר את אותה העסקה גם באסיפה הכללית - אשר גם בה הוא מחזיק ברוב זכויות ההצבעה.

העתק חלק מהתכתובות שהוחלפו בין הצדדים בעניין הפרשנות המשפטית שהומצאה על ידי המשיבים, על מנת לאפשר למר מוזס להצביע בכל הצבעה בקשר לעסקאות בעלי עניין, בהן הוא נגוע בעניין אישי, מצ"ב כנספח 35 לבקשה זו.

482. כתוצאה מפרשנות זו, נשללת מהדירקטוריון היכולת לבקר, לבחון או לדון בעסקאות בעלי עניין שמר מוזס מבקש לקדם כך שהוא הופך למעין 'חותמת גומי' לכל גחמותיו

483. פרשנות זו של המשיבים את הוראות סעי' 278 לחוק החברות, נוגדת את לשון החוק הפשוטה והברורה, נוגדת את הרציונליים שבלב הפרק ביחס לאישור עסקאות בעלי עניין, נוגדת את היסטוריית ההצבעות בחברה (בכל פעם שהועלתה לדירקטוריון החלטה בה למר מוזס היה עניין אישי, הוא לא טען כי הוא רשאי להצביע לגביה, אלא לאחר הדיון יצא ולא השתתף בהצבעה), ואף נוגדת את ההיגיון הפשוט שמאחורי הוראות החוק. ונסביר :

484. סעי' 278 לחוק החברות, החל גם על חברות פרטיות, קובע כך :

מי שיש לו ענין אישי באישור עסקה, למעט עסקה כאמור בסעיף 271, המובאת לאישור ועדת הביקורת או הדירקטוריון, לא יהיה נוכח בדיון ולא ישתתף בהצבעה בוועדת הביקורת ובדירקטוריון, ואולם נושא משרה שיש לו עניין אישי, רשאי להיות נוכח לשם הצגת העסקה, אם יושב ראש ועדת הביקורת או יושב ראש הדירקטוריון, לפי העניין, קבע כי הוא נדרש לשם הצגתה.

על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי דירקטור להיות נוכח בדיון בוועדת ביקורת ולהשתתף בהצבעה, אם לרוב חברי ועדת הביקורת יש ענין אישי באישור העסקה, וכן רשאי דירקטור להיות נוכח בדיון בדירקטוריון ולהשתתף בהצבעה, אם לרוב הדירקטורים בחברה יש ענין אישי באישור העסקה.

היה לרוב הדירקטורים בדירקטוריון החברה ענין אישי באישור עסקה כאמור בסעיף קטן (א), טעונה העסקה גם אישור האסיפה הכללית."

485. לשון סעי' 278 האמור קובעת, כי דירקטור או נושא משרה רשאי להשתתף בהצבעה על אישור עסקה אשר ביחס אליה יש לו עניין אישי, רק במידה ולרוב חברי הדירקטוריון בחברה יש עניין אישי באישור אותה העסקה. רק אז, חלות גם הוראות סעי' 278(ג) המכפיפות את אישורה של העסקה גם לאישורה של האסיפה הכללית.

486. כאמור, המשיבים טוענים, כי יש להפעיל "פרשנות תכליתית" על התיבה "**רוב הדירקטורים**" האמורה. לגישתם, פרשנות כאמור מובילה למסקנה כי מכיוון שמר מוזס מחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון, אזי יש לראותו כ"רוב הדירקטורים" בעצמו - ולאפשר לו להצביע בישיבה, על אף עניינו האישי.

487. **מדובר בפרשנות מופרכת.** לא ברור, כיצד מנסים המשיבים להסיק כי התיבה "**רוב הדירקטורים**" יכול לכסות גם מצב בו לרוב הדירקטורים אין עניין אישי, בעוד דירקטור **אחד ויחיד**, המחזיק ברוב זכויות ההצבעה, הוא עצמו מהווה את "רוב הדירקטורים".

488. ברור, כי מטרת הסעי' הייתה לאפשר לחברי הדירקטוריון לקבל החלטות חפות מעניין אישי ומשיקולים זרים הנוגדות את טובת החברה בלבד, וזאת כל עוד קיימים מספיק דירקטורים (רוב) בלתי נגועים שיכולים לקבל את ההחלטה בנסיבות אותו עניין.

489. כל פרשנות אחרת, מובילה למצב אבסורדי בו לדירקטור המחזיק ברוב זכויות ההצבעה (כאשר כמעט תמיד מדובר בבעל השליטה בחברה או דירקטור מטעמו), תהיה תמיד יכולת לחייב את החברה להתקשר עימו בכל עסקה בה יש לו עניין אישי, מבלי שיתר הדירקטורים יוכלו להתנגד לכך. לעולם, החלטה בנושאו תוכל להתקבל בדירקטוריון ותועבר לאסיפת בעלי המניות בה גם מובטח לו רוב.

490. **שלישית**, גם פסיקת בתי המשפט פרשה את התיבה "**רוב הדירקטורים**" על פי פרשנותה הלשונית הפשוטה, ואין בנמצא ולו פסק דין או החלטה אחת שפירשה את המונח האמור בפרשנות תכליתית (הזויה מופרכת) לפיה, "**רוב הדירקטורים**" יכול להיות גם דירקטור יחיד ששולט בדירקטוריון החברה.

491. נפנה לעניין זה למשל לע"א 2082/09 יורקום די.בי.אס בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים, פ"ד סג(2) 788, שם, בפס"ד 35 לפס"ד של הנשיאה חיות, התייחס בית המשפט העליון למשמעות האופרטיבית של סעי' 278 לחוק החברות, תוך שימת דגש על מספר הדירקטורים (ספירת ראשים), ולא על זכויות ההצבעה שיש לכל דירקטור בדירקטוריון:

"אם יאושר המיזוג תהפוך בזק לבעלת השליטה ביס כמי שתחזיק בה אז 58.36% מן המניות וכן בזכות למנות את רוב חברי הדירקטוריון לעומת זכותה כיום כבעלת 49.78% למנות חמישה בלבד מתוך 11 חברי הדירקטוריון. ...

לפיכך במצב ד'היום לא יוכלו הדירקטורים מטעם בזק להשתתף בהצבעה הנוגעת לעסקה בין יס לבזק. אולם, עליה לשליטה של מעל 50% ביס ומינוי **מרבית הדירקטורים על-ידי בזק - עם מימוש האופציות וביצוע המיזוג - תוביל לביטול חובת ההימנעות על פי סעיף 278(ב) הנ"ל.**"

492. גם בת.א. (ת"א) 50402-12-11 רזיאל אלרון (2000) בע"מ נ' דוני אלרון, [פורסם בנבו] עמ' 46 (13.8.17), כאשר יושמו הוראות סעי' 278 לחוק החברות על הנסיבות שם, בית המשפט הנכבד (כב' הש' קרת-מאיר) בחן את **זהותם של הדירקטורים הספציפיים ולא את שיעור ההצבעה שלהם בדירקטוריון:**

”טרם האסיפה מיום 19.1.12, היו הדירקטורים בפלטפורמה אסף, שירלי ומלכה. בהחלטה שהתקבלה באסיפה הוחלפו שירלי ומלכה בדוני ובעזרא, כך שהדירקטורים נכון למועד ההחלטה היו אסף, דוני ועזרא.

בנסיבות אלו, ניתן לומר כי אסף ודוני (או אסף ושירלי) היו ממילא מצביעים בעד ההחלטה בנוגע לשכרם של דוני ואסף, כך שאין כל רבותא בקיומה של ישיבת דירקטוריון לפני אישורה של האסיפה הכללית.

באסיפה הכללית התקבלה ההחלטה, כאמור, על ידי דוני ואסף כאשר מלכה נמנעה מלהצביע. בכך, התקבלה ההצעה ברוב קולות.

באשר לקיומו של ניגוד עניינים באישור עסקה, קובע סעיף 278 לחוק החברות כלהלן: **בנסיבות שלפניי, מאחר ולרוב הדירקטורים – דוני ואסף או לחלופין אסף ושירלי – ישנו עניין אישי בהחלטה בנוגע לחלוקת השכר כאמור בסעיף 278(ג) לחוק החברות, הרי שאישור האסיפה הכללית אשר התקבל ברוב דעות התקבל כדין.**”

493. גם בה"פ (מחוזי) 1207/03 ד"ר ברוך דרין נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, תשס"ג (2) 673 (2004), התייחס בית המשפט לרוב מקרב חברי הדירקטוריון ולא לרוב בעלי זכויות ההצבעה בדירקטוריון:

”בסופו של דבר כונסה האסיפה הכללית של המשיבה 1, אף שאינה צד לעסקת רכישת השליטה, מכוח הוראת סעיף 278(ג) לחוק החברות, הקובע: ”היה לרוב הדירקטורים בדירקטוריון החברה עניין אישי באישור עסקה... טעונה העסקה גם אישור האסיפה הכללית”. מאחר ומרבית הדירקטוריונים עשויים היו להיחשב כבעלי עניין אישי בהחלטה שנתקבלה בוועדת הביקורת ובדירקטוריון של המשיבה 1 כונסה האסיפה הכללית לאישור ההחלטה (ראה סעיף 6.1 לדוח המידי מיום 21.1.2003).”

494. הווה אומר, הפסיקה שדנה בהוראות סעיף 278 לחוק החברות, לא קיבלה את הפרשנות ה"תכליתית" המוצעת על ידי המשיבים, ולא בחנה האם לדירקטור כזה או אחר זכויות הצבעה המקנות לו שליטה בדירקטוריון, לצורך הפעלת סעיף 278(ב) ו-(ג) לחוק החברות.

495. הפסיקה בחנה את מספרם של חברי הדירקטוריון ה'נגועים' - על פי מספר הראשים - ורק במקרה בו מספר חברי הדירקטוריון ה'נגועים' עולה על מספר חברי הדירקטוריון הלא נ'גועים', החילה את הוראות סעיף 278(ב) ו-(ג), המאפשרות לחברי הדירקטוריון ה'נגועים' להצביע על ההחלטה על אף עניינם האישי בה, ומחייבות את אישור האסיפה הכללית לשם מתן תוקף להחלטה.

496. דברים דומים נכתבו גם על ידי פרופ' גרוס, בספרו חוק החברות החדש, 463 (מהדורה רביעית, 2007):

”היה לרוב הדירקטורים בדירקטוריון החברה עניין אישי באישור עסקה כאמור בפסקה 1.7 לעיל, טעונה העסקה אישור האסיפה הכללית. לפיכך, נקבע חידוש בחוק לפיו רשאי דירקטור להיות נוכח ולהשתתף בהצבעה, בוועדת ביקורת או בדירקטוריון, אם לרוב חברי הוועדה או הדירקטוריון, לפי העניין, יש עניין אישי באישור העסקה”

497. רביעית, בחינת היסטוריית ההצעות בחברה וההתנהלות מן העבר בדירקטוריון החברה מגלה, כי הפרשנות ה'תכליתית' החדשה המוצעת על ידי המשיבים, הינה בגדר 'המצאה חדשה' (או שמא - טריק חדש), שנועדה רק כדי למנוע את השעייתו של מר מוזס מהחברה, ללא כל קשר לטובת החברה בעניין זה.

498. דירקטוריון החברה דן בעבר בשורה של עסקאות בהן היה למר מוזס עניין אישי.
499. בכל אותם מקרים בעבר, מר מוזס הציג את העסקה המוצעת לאישור הדירקטוריון ואז נמנע מלהצביע בישיבה, ביחס לאישורה של אותה העסקה.
500. בכל אותן הצבעות מר מוזס לא השתתף בהצבעה וממילא מעולם לא טען, כי הוא רשאי להצביע ביחס לאישור עסקאות בהן יש לו עניין אישי, או כי יש להעביר את ההכרעה לאישור האסיפה הכללית.
501. כך היה למשל ביום 7.8.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר את תנאי הפרישה של אחותו של מר מוזס - גבי' תמר מוזס-בורוביץ' מהחברה, לאחר שזו מכרה את מניותיה בחברה למר אליעזר פישמן (בשרשור).
502. במסגרת הדיון שהתקיים בדירקטוריון החברה על תנאי פרישה אלו, הבהירו מר מוזס ומר פישמן שניהנו באותה העת כדירקטורים בחברה (לצד מר עודד מוזס, גבי' נופך מוזס ומר דב יודקובסקי), כי הם נטלו על עצמם אחריות כלפי גבי' תמר מוזס-בורוביץ' ביחס לתנאי הפרישה, ועל כן יש לראותם כבעלי עניין אישי ביחס להחלטה לאשרם (קרי - שני דירקטורים 'נגועים' מתוך חמישה חברי דירקטוריון).
- לאור העניין האישי האמור, ביקשו מר מוזס ומר פישמן שלא להשתתף בהצבעה, והותירו את ההחלטה בעניין ליתר הדירקטורים.
- העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 7.8.1998 בה נידונו תנאי הפרישה של גבי' תמר מוזס-בורוביץ', מצ"ב כנספת 36 לבקשה זו.**
503. וכך היה למשל גם ביום 8.9.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר עסקה לרכישה עצמית של מניות החברה, אשר הוחזקו בידי חברת גלעד בע"מ, אשר הייתה בשליטתו של מר מוזס, ואשר חבה כספים שונים למר דב יודקובסקי.
504. טרם אישורה של העסקה, הן מר מוזס והן מר יודקובסקי הצהירו על קיומו של עניין אישי ביחס לעסקה (שוב- שני דירקטורים 'נגועים', שהחזיקו ברוב זכויות ההצבעה, מתוך חמישה חברי דירקטוריון סה"כ), ובהתאם לא נטלו חלק בהצבעה עליה.
- העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 8.9.1998 בה נדונה עסקת רכישת מניות חב' גלעד בע"מ, מצ"ב כנספת 37 לבקשה זו.**
505. כאמור, מדובר בדוגמאות בלבד, המבהירות כי בעבר, גם כאשר מר מוזס החזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון והיה נגוע בעניין אישי ביחס להחלטה מסוימת שבסמכות הדירקטוריון לאשרה, הוא לא השתתף בהצבעה, ובוודאי שלא טען כי יש להעביר את ההחלטה לאישור האסיפה הכללית.
506. בשולי פרק זה נשוב ונצביע על האבסורד העולה מהפרשנות החדשה והמופרכת של המשיבים להוראות סעי' 278 לחוק החברות, ולתיבה "רוב הדירקטורים" שבו.
507. פרשנות זו, למעשה, מאפשרת למר מוזס לאשר בדירקטוריון ולאחר מכן באסיפה הכללית, כל החלטה בדבר עסקת בעלי עניין, בינו ובין החברה.
508. אי לכך ברור, כי קבלת הפרשנות חסרת היסוד של המשיבים להוראות סעי' 278 לחוק החברות - אשר למעשה נותנת למר מוזס יד חופשית בחברה ויכולת לחייב את החברה להתקשר מולו בכל עסקה בה הוא יחפוץ, גם

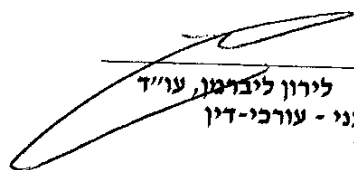
חותרת תחת קביעות בית המשפט הנכבד בפרשת הקיפוח הקודמת ורק תחזיר את החברה עידן ועידנים אחורה, לפני פסק הדין האמור, אשר ביקש לבטל את שלטון היחיד של מר מוזס בחברה.

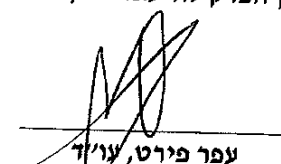
509. לסיכומם של דברים: לאור כל המתואר לעיל יש לקבוע, כי בהתאם להוראות סעי' 278(א) לחוק החברות, חובת ההימנעות מהצבעה החלה על דירקטורים ביחס לעסקאות בהן יש להם עניין אישי, חלה על כל דירקטור לו עניין אישי בעסקה המובאת לאישור דירקטוריון החברה, וזאת למעט מקרה בו רוב חברי הדירקטוריון (רוב מספרי - ולא רוב זכויות ההצבעה) נגועים בעניין אישי, שרק אז חלות הוראות סעי' 278(ב) ו-(ג) לחוק החברות.

510. דברים אלו מתיישבים כמובן עם פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת בו נקבעו ההוראות החדשות בתקנון החברה - שכל מטרתן הייתה, למנוע ממר מוזס את היכולת לעשות כל שברצונו בחברה ובכספיה, מאחורי גבם של יתר הדירקטורים בחברה.

ה. סוף דבר

511. העובדות העומדות ביסוד הבקשה, נתמכות בתצהיר מטעם המבקש.
512. לאור כל המפורט לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את הבקשה על כל רכיביה וליתן את הצווים המבוקשים ברישא לבקשה.
513. לחילופין, יתבקש בית המשפט ליתן כל צו אחר שיימנע מהחברה והדירקטוריון לפעול שלא כדין, ובכך ימנע נזקים מהחברה.
514. כמו כן, לאור הוראות סעי' 267(ב) לחוק החברות, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לחברה לשאת בכל ההוצאות שהוציא ו/או שיוציא המבקש לצורך ניהול ההליך שבכותרת, סעיף זה, לרבות אגרות בית משפט ושכר טרחת עורך דין.
515. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בבקשה זו.
516. יהיה זה מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זו.

לירון ליברמן, עו"ד

עפר פירט, עו"ד
פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי-דין
ב"כ המבקש

היום, 9 ביוני, 2020, תל אביב.

תצהיר

אני הח"מ מר דיויד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשה למתן הוראות לפי סעי' 267 (א) לחוק החברות, התשנ"ט-1999, המוגשת מטעמי נגד המשיבים – מר ארנון מוזס; הגב' מרים נופך מוזס; עו"ד אבי פילוסוף – ובעניין חברת ידיעות אחרונות בע"מ, במחלקה הכלכלית שבבית המשפט המחוזי בת"א – יפו.

העובדות המפורטות בתצהירי זה ידועות לי באופן אישי, אלא אם נאמר אחרת.

כל הטענות המשפטיות המופיעות בתצהירי ניתנו בעצת יועציי המשפטיים, בהם אני נותן אמוני.

א. הצדדים

1. חברת ידיעות אחרונות בע"מ הינה חברה פרטית המאוגדת בישראל.

העתק דוח רשם החברות של החברה, מצ"ב כנספח 1 לתצהיר זה.

2. החברה עומדת בראש קבוצת "ידיעות אחרונות", העוסקת בעיקר בעיתונות, בתקשורת ובהפצה. בין היתר, החברה/הקבוצה מפיצה את העיתון היומי הנמכר ביותר בישראל ומפעילה מספר עסקי תקשורת נוספים, לרבות רשת המקומונים ידיעות תקשורת, העיתון הכלכלי "כלכליסט", הפורטל האינטרנטי Ynet, השבועונים לאשה, פנאי פלוס, ועוד.

3. היסטורית, הבעלות בעיתון התחלקה בין מספר בתי אב, כאשר במהלך השנים ידעו ההחזקות בחברה גלגולים שונים.

4. נכון למועד הגשת בקשה זו ההחזקות במניות החברה מתחלקות בין גורמים שונים, וביניהם שלושה בתי אב היסטוריים ושני בעלי תפקיד שמונו ככונסים על חלק ממניות החברה:

4.1 בית האב של נח מוזס ז"ל - מיוצג בדירקטוריון על ידי מר ארנון מוזס (המשיב 1, לעיל ולהלן: "מר מוזס"). מר מוזס מכהן כיו"ר דירקטוריון החברה, כמנהל העסקים הכללי של החברה וכעורך האחראי של העיתון. מר ארנון מוזס שולט ומצביע מכוח מניות החברה המוחזקות בידי חב' פולן בע"מ (אשר בעלי המניות העיקריים בה הינם מר מוזס, אחותו - גב' גיודי ניר מוזס שלום בראון פישמן תקשורת בע"מ, לשעבר בשליטת אליעזר פישמן ומזה מספר שנים בכינוס נכסים עבור בנק הפועלים), וכן מכוח מניות החברה המוחזקות בידי עזבון נח מוזס ז"ל (אשר נפטר בשנת 1985) הכוללות גם את החזקותיה של אחותו, גב' גיודי ניר מוזס שלום.

מר מוזס הוא כל יכול בחברה ובעיתון. ברצונו מסלק את העורך הראשי (כפי שעשה בשנת 2018 עם מר רון ירון), ברצונו מונע מידע מיתר הדירקטורים, וברצונו מתליט כמה כסף ימשוך מקופת החברה לטובת הגנתו המשפטית. די לקרוא את תמלול שיחתו עם ראש הממשלה, כדי להבין שמר מוזס יכול לקבוע מה ייכתב בעיתון, יכול לפטר ולגייס כתבים ופרשנים, ואף יכול להפוך את הקו הבסיסי של העיתון מקו המתנגד למר נתניהו לקו הפוך – כזה האוהד את מר נתניהו באופן שיבטיח לדעת מר מוזס למר נתניהו את היותו ראש ממשלה כל זמן שירצה.

4.2 בית האב של ראובן מוזס ז"ל - מיוצג בדירקטוריון על ידי גב' מרים נופך מוזס (המשיבה 2), אשר הינה רעייתו של יצחק נופך מוזס, בנו של ראובן מוזס ז"ל. בפרשת הקיפוח הקודמת [ה"פ (ת"א)

2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ, [פורסם בנבו] (25.6.1997) (להלן: "פרשת הקיפוח הקודמת")
נקבע כי גב' נופך מוזס ומר מוזס חברו יחדיו כדי לקפח את יתר בעלי המניות. גם כיום גב' נופך
מוזס היא עושת דברו של מר מוזס באופן מוחלט (וזאת, כמפורט להלן, מאחר שמר מוזס הבטיח
לגב' נופך מוזס לעשות שימוש בכוחו כדי לגרום לחברה לרכוש את מניותיה ובכך לחלצה
מהחזקותיה בחברה). כפי שיפורט להלן, בין מר מוזס לגברת נופך מוזס יש יחסי "תן-קח" על
חשבון החברה.

4.3 בית האב של דב יודקובסקי ז"ל - מיוצג בדירקטוריון על ידי - חתנו של מר דב יודקובסקי ז"ל.

4.4 כונסי נכסים שמונו על מניות אליעזר פישמן - בהתאם להחלטת בית המשפט בתיק פרי"ק 1165-09-16 בנק הפועלים בע"מ נ' נכסי משפחת פישמן בע"מ ואח', [פורסם בנבו] (29.9.16), מונו עוה"ד פנחס רובין ועוה"ד ירון אלכאוי, ככונסי נכסים מטעם בנק הפועלים, על מניות החברה אשר הוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן וחברות בשליטתו (להלן ביחד: "פישמן"). המדובר במניות החברה שהוחזקו על ידי חב' בראון פישמן תקשורת בע"מ וכן במניות של החברה שמוחזקות על ידי חב' פולן בע"מ, הנשלטת בידי מר ארנון מוזס ואחותו גיודי ניר מוזס שלום, בה למר פישמן החזקות מיעוט (להלן: "מניות פישמן").

במשך כשנתיים מאז מינויים, כונסי הנכסים מטעם בנק הפועלים סירבו למנות דירקטור מטעמם לדירקטוריון. בחודש אפריל 2018 המצב השתנה, עת מונה עוה"ד פילוסוף כדירקטור מטעם כונסי הנכסים בחברה.

4.5 כונס נכסים שמונה לאחרונה על חלק ממניות בית האב יודקובסקי - בהסכמת בית האב יודקובסקי, ביום 12.8.19 מונה עוה"ד אמנון לורד, ככונס נכסים מטעם בנק דיסקונט לישראל בע"מ, על 7.5% ממניות החברה, וכ- 4.5% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון - (פרי"ק 47320-07-19 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' כונס הנכסים רשמי, [פורסם בנבו] (12.8.19)). נכון למועד הגשת בקשה זו, לכונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט אין ייצוג בדירקטוריון החברה.

5. בהתאם להוראות תקנון החברה, אשר תוקן במסגרת פסק דין שניתן בעניין החברה (לאור קיפוח משותף ומתמשך מצידו של מר ארנון מוזס וגב' מרים נופך מוזס, כפי שיפורט להלן), כל אחד מבתי האב זכאי לדירקטור בדירקטוריון. לדירקטור מטעם כל בית אב מסור כוח הצבעה הנגזר מהחזקותו היחסית במניות המקנות זכות הצבעה בחברה.

העתק תקנון החברה, מצ"ב כנספח 2 לתצהיר זה.

6. נכון למועד הגשת בקשה זו, חלוקת זכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה הינה, כדלקמן:

6.1 בית האב של נח מוזס ז"ל - באמצעות מר מוזס - מחזיק בכ- 59% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.

6.2 בית האב של ראובן מוזס ז"ל - באמצעות גב' נופך מוזס - מחזיק בכ- 15.1% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.

6.3 בית האב של דב יודקובסקי ז"ל - באמצעותי - מחזיק בכ- 11.3% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה. יוער, כי עד לפני כחודש ימים, בית האב יודקובסקי החזיק בכ- 15.2% מזכויות ההצבעה

¹ כאמור, נכון למועד הגשת בקשה זו, כונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט טרם מינה דירקטור מכוח המניות המשועבדות לטובת בנק דיסקונט. הדירקטורים בחברה (המשיבים) סבורים שאין לכונס מטעם דיסקונט זכות למנות דירקטור מטעמו.

בדירקטוריון. ברם, בדירקטוריון החברה התקבלה החלטה מכוחה נוטרלו והורדמו הזכויות למינוי והצבעה בדירקטוריון החברה - הקשורות למניות אשר שועבדו לבנק דיסקונט, באופן שאשר הקטין את זכויות הצבעה של בדירקטוריון החברה, והגדיל באופן יחסי את זכויות הצבעה של יתר המשיבים. יובהר כי אני לא השתתפתי בהצבעה בעניין זה בדירקטוריון מחמת זהירות, ואני שומר על כל זכויותיו בעניין.

- 6.4 בנק הפועלים - מכוח כינוס מניות פישמן המשועבדות לו - באמצעות המשיב 3 - עו"ד פילוסוף - מחזיק בכ- 14.6% מזכויות הצבעה בדירקטוריון החברה.
7. למען שלמות התמונה יסופר, כי המשיב 3 - הדירקטור מטעם כונס הנכסים ובנק הפועלים - הוא שותף במשרדם של כונסי הנכסים.
8. אחד מכונסי הנכסים - עוה"ד פנחס רובין - מי שמצביע בשם מניות פישמן באסיפות בעלי המניות של החברה, כיהן בעצמו בעבר גם כבא כוח החברה, וגם כמייצגו האישי של מר מוזס. בנוסף, ולמיטב ידיעתי, בנוסף לכהונתו ככונס נכסים מטעם הבנק, עוה"ד רובין גם מכהן כבא כוח בנק הפועלים וגם כבא כוח דירקטוריון בנק הפועלים.
9. לכונס הנכסים מטעם הבנק השפעה עצומה על המתרחש בחברה. כך לדוגמא, כולם חיכו למוצא פיו עת התבקשה לראשונה השעייתו של מר מוזס לאחר פרסומה של פרשת "תיק 2000" וכונס הנכסים (עוה"ד רובין) סבר שיש להתיר למר מוזס להמשיך ולכהן. בכך חרף כונס הנכסים את דבר הישארותו של מר מוזס בתפקידו.

ב. העובדות הרלוונטיות הדרושות לעניין

1.1. רקע (1) - פרשת הקיפוח הקודמת, שינוי תקנון החברה בפסק הדין, תוך הבטחת

חופש המידע וזכות ההשתתפות נציגי כלל בתי האב בניהול החברה

10. כאמור, החברה הינה חברה פרטית העומדת בראש אחת מקבוצות התקשורת הגדולות במדינת ישראל.
11. המשיב 1, מר ארנון מוזס, מחזיק ברוב מוחלט מכוח הצבעה בחברה, מכהן כיו"ר הדירקטוריון וכן כמנהל עסקים ועורך אחראי. ניתן לומר שעל פיו יישק דבר. ברצונו, יוביל קו עיתונאי, ברצונו יפטר או יגייס עובדים, ברצונו ידווח לדירקטוריון או לחלק מהדירקטורים וברצונו ימזר דירקטור. הוראתו למנהל בעיתון, ויהא זה בכיר ככל שיהא, תכובד לרוב כפקודה בגוף צבאי.
12. דוגמא מוחשית להתנהלות הכוחנית מצאה ביטוי משפטי, בהליך משפטי שהתנהל בין בעלי המניות בחברה, אשר החל בעקבות שורה של פעולות, עסקאות והסכמים נסתרים שביצרו את שליטתו של מר מוזס כשליט היחיד של החברה בצוותא עם מרים נופך מוזס (המשיבה 2), תוך רמיסת זכויותיהם של דירקטורים ובעלי מניות המיעוט בה.
13. ביום 25.6.1997 ניתן פסק דין בפרשת הקיפוח הקודמת. בצעד חסר תקדים בדין הישראלי התערב בית המשפט ושינה תקנון התאגדות שריר ותקף, כדי להסיר ולמנוע קיפוח.
14. בפסק הדין נידונו באריכות אותן פעולות, עסקאות והסכמים נסתרים שכרת מר מוזס וקידם בשיתוף פעולה עם גבי נופך מוזס, לשם ביצור שליטתו בחברה, לשימוש בכספיה כבשלו, ותוך פגיעה בבעלי מניות המיעוט וקיפוח זכויותיהם.

העתק פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, מצ"ב כנספח 3 לתצהיר זה.

15. בין היתר נקבע, "שתפיסת הניהול של החברה, כפי שהדבר עולה מהתנהגותו של ארנון [מר מוזס - ח.מ.] כדירקטור היא, של שליטה אישית עצמאית בלי לשתף את יתר בתי האב בפרטי הנתונים והשיקולים, וגם למעט בהצגת פרטי הנתונים בפני הדירקטור השני".

16. עוד נקבע, כי מר מוזס נהג בדרך השגרה למנוע מייתר נציגי בעלי המניות בחברה גישה למידע, וניתק אותם באופן מוחלט מכל המתרחש בחברה. ר' סעי' 49 לפס"ד פרשת הקיפוח הקודמת:

"...ניטרולו של המיעוט מכל הנעשה בחברה הוא, לטעמי, בגדר יצירה של נסיבות בהן השותפים בחברה משפחתית, נמצאים במעין גישוש באפילה בכל הנוגע לעניינה הפנימיים של החברה, שהיא גם קניינם. הווה אומר, ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי מניות המיעוט לניהול משותף כלשהו של החברה, מסוכלות ונדחות, ולא רק שאין ניהול משותף, אלא אין גם מידע המועבר אליהם באופן לגיטימי, בדרך המלך, כדי שידעו אל נכון מה קורה עם קניינם, וכדי שיוכלו לפחות להשמיע ולהציע. בכך אני רואה את עיקרו של הקיפוח."

17. בנוסף, נקבע, כי מר מוזס וגבי נופך מוזס נהגו להסתיר מיתר בעלי המניות מידע בדבר הוצאות פרטיות ומשיכות שלהם מקופת החברה, לרבות בנוגע להעמסת הוצאות משפטיות שלהם, על חשבון החברה [פס' 50, עמ' 54].

18. בסופו של פסק הדין, ולאור מעשי הקיפוח שבוצעו על ידי מר מוזס יחד עם גבי נופך מוזס מאחורי גבם של הדירקטורים מהמיעוט, נתן בית המשפט צו המורה על תיקון תקנונה של החברה, באופן אשר ימנע - לעתיד - את חוסר השקיפות הנובע משלטון היחיד שהשליט מר מוזס על החברה (פס' 54-53, עמ' 55 לפסק הדין):

"...במלים אחרות, בנסיבות הנתונות, מן הראוי לשתף את בעלי מניות היסוד בידיעה על הנעשה בחברה, לאפשר להם להביע את דעתם, ליצור אפשרות להעלאת השגות ולהסקת מסקנות בתחום כלשהו, כהבנתו או כרצונו של בעל מניות יסוד זה או אחר. כל זה יפסיק את הניתוק והניטרול ההחלטתיים של בעלי מניות המיעוט המגיע למימדים של קיפוח במלוא משמעותו של מושג זה ויצור בסיס סביר לשתוף פורה יותר בין בעלי מניות היסוד של החברה המשפחתית הנ"ל בעתיד. כדי לממש כוונה זו, יש לכונן מועצת מנהלים, קרי דירקטוריון אשר חברים בו נציג אחד מכל בית אב.

... לכן החלטתי להסתפק בשלב זה בכינון מועצת מנהלים מכוח הוראה שתיווסף למסמכי היסוד שלא ניתן יהיה לבטלה על נקלה, כפי שארע בעבר ושלא תהיה מבוססת רק על הסכמה חולפת של בעלי מניות היסוד, כפי שהיה בעבר, אלא על קביעה מחייבת, שאין לשנותה אלא ברוב מיוחס.

ההחלטה המסכמת

...

בתוקף סמכותי לפי סעיף 235 לפקודת החברות, החלטתי לקבל את ההמרצה ככל שהיא נוגעת לטענת הקיפוח, ולהורות כי לשם הסרת הקיפוח תשונה תקנה 7 לתקנון החברה כדלהלן:

הנוסח הקיים של תקנה 7 יתבטל ובמקומו יבוא:

7"'. תקנות 68, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91 ו-93 של התוספת השניה לפקודת החברות (נוסח חדש), התשמ"ג-1983, לא תחולנה ובמקומן תבואנה ההוראות הבאות:

א. תיכון מועצת מנהלים של החברה (להלן: "הדירקטוריון").

ב. הדירקטוריון יהיה בן חמישה חברים (חבר דירקטוריון יכונה להלן: "דירקטור").

ג. כל אחד מחמשת בתי האב של משפחת מוזס, קרי בתי האב של נוח, מאיר, ראובן ואלכסנדר מוזס ודב יודקובסקי יבחרו מתוכם דירקטור אחד. הבוחרים בכל בית אב יהיו בעלי מניות היסוד מסוג א' או ב' ביחד ובמקרה של עזבון בלתי מחולק, היורשים בכוח. נתפנה מקומו של דירקטור שנבחר על ידי בית אב פלוני בשל אחד הטעמים המנויים בסעיף 80 לתוספת השניה, יבחר בית אב דירקטור אחר במקומו.

לענין זה - "בית אב" - בני המשפחה המחזיקים במניות יסוד וחברות משפחתיות שבשליטת בית האב.

ד. הדירקטוריון יבחר יושב ראש מבין הדירקטורים שינהל ישיבותיו; הדירקטוריון יקבע את תקופת הכהונה של יושב הראש. נבצר מיושב הראש לכנס ישיבה או לשבת בראשה מאחר והוא נעדר מן הארץ או מטעם אחר או שלא בא לישיבה תוך חצי שעה לאחר המועד שנקבע לדחייתה, יבחרו הדירקטורים ממלא מקום למשך הזמן בו נבצר מן היושב ראש למלא תפקידו.

ה. הדירקטוריון יתכנס לפחות אחת לשבועיים במועד שייקבע על ידי יושב הראש ובכל מועד נוסף, לפי בקשת דירקטור אחד שתוגש ליושב הראש. ביקש הדירקטור התכנסות המועצה, היא תכונס בהקדם האפשרי.

ו. המנין החוקי הדרוש לשם קיום ישיבת דירקטוריון כדין היא של שלושה דירקטורים לפחות.

ז. ההצבעה בדירקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מניות היסוד. ההצבעה תהיה על פי מספר מניות היסוד מסוג א' או ב' ביחד אשר בידי בית האב המיוצג על ידי הדירקטור.

ח. הדירקטוריון מוסמך לבחור מנהל עסקים ראשי ולקבוע סמכויותיו.

ט. הדירקטוריון יקבל דיווח שוטף על פעילות החברה, ויקיים דיון לפי בקשת דירקטור בכל נושא שבסמכות החברה, לפי מסמכי היסוד שלה ובכל נושא שבטיפול של החברה או אשר מוצע שיהיה בטיפול.

מבלי לגרוע מזכויותיו של דירקטור על פי כל דין, הדירקטוריון וכל דירקטור יהיו זכאים בכל זמן סביר לבדוק את ספריה של החברה ומסמכים מכל סוג הקשורים לניהול ענייניה, לבדוק כל נכס השייך לחברה או המוחזק בידיה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה.

"...

19. הנה כי כן, במסגרת פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, בית המשפט הנכבד נתן הוראות ברורות ביחס לשינוי תקנונה של החברה, כאשר הוראות אלו נועדו לרסן את שלטון היחיד של מר מוזס (בסיוע של הגברת נופך מוזס) בחברה, למנוע את המשך ניהולה של החברה במחשכים, להפסיק את הוצאות הכספים מהחברה לצרכים אישיים, ולהבטיח שקיפות, זרימת מידע, ויכולת פיקוח של כל הדירקטורים, על פעילות החברה.

20. יושם אל לב, כי הוראות אלו, אשר שולבו בתקנון החברה, נקבעו בסיטואציה שבה מר מוזס כבר החזיק ברוב זכויות ההצבעה בחברה (אם בפועל ואם מכוח הסכמי הצבעה).

21. משכך, ההוראות נועדו להבטיח, כי רוב זה לא יאפשר למר מוזס ליטול לעצמו סמכויות אשר מוקנות בדין לדירקטוריון החברה, וכן להבטיח כי כל עניין מהותי ביחס לחברה יידון ויוכרע בדירקטוריון החברה, אשר כידוע - חבריו מחויבים על פי דין להניח לנגד עיניהם רק את טובת החברה, ולא את טובת בעלי המניות בה.

22. לצערי הוראות אלו הופרו כבר מספר רב של פעמים בעבר - והם מופרות גם כעת בבוטות, באופן אשר החזיר על כנו את אותו משטר מלוכני ופסול המנהל את ענייני החברה - אותו משטר שבית המשפט ביקש לבטל בפסק הדין בפרשת הקיפוח הקודמת.

2.2. רקע (2) - דוגמאות לניסיונות קודמים של מר מוזס להעביר החלטות שונות בדירקטוריון החברה לטובתו האישית ובניגוד לטובת החברה, ותוך הפרת חובות

הגילוי ומניעת מידע מהמבקש

23. לצערי, פס"ד בפרשת הקיפוח הקודמת והקביעות הנוקבות אודות התנהלותו של מר מוזס, יחד עם גבי נופך מוזס, לא גרמו לשינוי מהותי באופן התנהלותם בחברה לאורך זמן.

24. פעם אחר פעם אני מוצא עצמי נאבק מול השניים בניסיון לקבל מידע על המתרחש בחברה, כאשר אני מסרב לשמש כ"חותמת גומי" לגחמותיו של מר מוזס, אשר זוכות לתמיכה מלאה - תמיד ובאופן קבוע - של גבי נופך מוזס, מבלי שבכלל נשקלים שיקולים של טובת החברה.

25. להלן אפרט מספר מועט של דוגמאות אשר מעידות על אופי ההתנהלות בחברה ובדירקטוריון החברה, איתו אני נאלץ להתמודד, כדירקטור בחברה.

26. הדוגמאות מובאות, על מנת להבהיר את מערך האינטרסים הקיים כיום בדירקטוריון החברה - כאשר אני מוצא עצמי פעם אחר פעם כדירקטור היחיד אשר בוחן את טובת החברה בכל החלטה המובאת לאישור דירקטוריון החברה (בניגוד למשיבים, שבחרים שלא לעשות כן).

27. כך למשל, ועל קצה המזלג בלבד, יסופר כי בסוף שנת 2016 - כשלוש שנים לפני תום תקופת הסכם ההתקשרות של מר מוזס מול החברה - ניסה פתאום מר מוזס להאריך את תקופתו של ההסכם האמור, ואת שליטתו המוחלטת בחברה ובעיתון, לתקופה של לא פחות מ-12 שנים (עד שימלאו לו 75 שנה).

28. יצוין כי לא הבנתי את עצם הבקשה, שהועלתה בעיתוי מוזר - כשלוש שנים לפני תום ההסכם הקיים.

29. הגבי נופך מוזס נרתמה כמובן לאישור ההסכם, וכך, לטענתה ולטענת מר מוזס - גם נציג הבנק. סוכס שתיקבע לי פגישה יחד עם גבי נופך מוזס אצל נציג הבנק שמשרדו ערך את הסכם ההעסקה החדש של מר

מוזס ואשר בעבר שימש כיועץ משפטי לחברה ושל הדירקטוריון (המשמש גם כב"כ הבנק, גם ככונס הנכסים מטעמו וגם כב"כ דירקטוריון הבנק), כדי שנציג הבנק ישכנע אותי "להצביע בעד".

30. בעודי ממתין לפגישה, "התפוצצה" בתחילת 2017, "פרשת 2000". הפרסומים ביחס לפרשה הובילו להבנה מיידית בדבר המקור לדחיפות ניסיונו של מר מוזס לשריין את מינויו (ושליטתו בחברה ועיתון) ל-12 שנים לפחות... ואף הובילו לירידה מיידית של ההצעה, מסדר היום של הדירקטוריון.

31. יודגש, כי איני טוען, כי כונס הנכסים ידע על החקירה המתנהלת כנגד מר מוזס. אולם, תמיכתו התמוהה במהלך שמר מוזס יזם באופן מפתיע ובהיסטוריה ממש, לקבע שליטתו למשך 12 שנים קדימה, (למרות שמובטחות לו עוד 3 שנים בהסכם קיים) רק מלמדת על העתיד לבוא, ועל מעורבותו חסרת הפשרות בניהול החברה.

32. דוגמא נוספת ובוטה התרחשה בסוף שנת 2017. אז, מר מוזס זימן את הדירקטוריון לפגישה דחופה במהלכה ניסה להעביר בדירקטוריון החלטת בזק, על פיה החברה תעמיד לחברה שבשליטתו לו הלוואה אישית בעשרות מיליוני ש"ח, לתקופה של 7 שנים, בריבית זניחה וללא כל בטחונות, כאשר החזר ההלוואה (ריבית וקרן) אמור להיות מותנה ולהתבצע רק מתוך דיבידנדים שיחולקו בעתיד, אם יחולקו עד להשבתה המלאה.

33. זאת, כאשר מצבה הכלכלי של אותה החברה (הלווה) לא גולה, וכאשר היה חשש של ממש שהיא בכלל הייתה חדלת פירעון ושקועה בחובות של עשרות מיליוני דולרים כתוצאה מהימוריו של מר מוזס בתוזים עתידיים (ממש כמו מצבו של מר אליעזר פישמן, השותף והמנטור הפיננסי של מר מוזס, עד אשר שקעו עסקיו של זה בתהום נשיה).

34. מר מוזס סרב להשיב לשאלותיי ולהסביר מה הצורך בהלוואה העצומה, או איך מתן הלוואה זו תועיל לעיתון או לחברה. למרות זאת, מתן ההלוואה זכה לתמיכתה של גב' נופך מוזס, ולתמיכתו של כונס הנכסים, ללא סייג [באותה העת, המשיב 3 טרם כיהן כדירקטור בחברה].

העתק פרוטוקולי ישיבת דירקטוריון שנערכו ביחס להלוואה האמורה, בימים 2.11.17 ו- 5.11.17 - כולל הערות ותיקונים שלי שנכתבו בזמן אמת ונשלחו לחברה, ביחס לדברים שנאמרו בישיבה ונשמטו מהפרוטוקול, מצ"ב כנספח 4 לתצהיר זה.

35. ההתנהלות הבהולה והחריגה, הותירה בליבי חשד כבד, כי מעבר ל"פרשת 2000", מר מוזס חשף גם לחובות כבדים, הדורשים הלוואה בהיקף כה חריג ובין לילה.

36. אי לכך, שבתי דרשתי כדירקטור אחראי להבין את מקור הצורך, האם יש בידי מר מוזס בטוחות להבטחת פירעון ההלוואה וכיו"ב. עוד ביקשתי לדעת, האם למר מוזס יש אכן חובות אישיים כבדים לבנק הפועלים, באופן אשר מסביר את תמיכת הבנק במהלך.

העתק פרסומים שונים בדבר היקף חובותיו האדירים של מר מוזס לבנק הפועלים, מצ"ב כנספח 5 לתצהיר זה.

37. החדש לגבי מצבו של מר מוזס התחזק שעה שדרישה טריוויאלית זו להבין את הצורך ואת סוגיית הביטחונות, הובילה לכך שבקשת ההלוואה פשוט ירדה מהפרק – נעלמה.

38. ההלוואה נעלמה (לאור דרישת המידע) אבל לא כל הצורך של מר מוזס בכספים גדולים ובדחיפות. לכן, במקום ההלוואה, אושרה מיידית בחברה חלוקת דיבידנד לכלל בעלי המניות (וזאת לאחר שמנכ"ל החברה, מר ארנון מוזס וגב' מרים נופך מוזס תבהירו לי, כי החלוקה עומדת בכל כללי החלוקה הקבועים בד"ן).

39. זאת ועוד. דוגמא מובהקת ליד האחת' ולשיתוף הפעולה שבין המשיבים 1-3 שנועד רק כדי לשמר על מעמדו של מר מוזס בחברה, ניתן למצוא בהגנה הבלתי מתפשרת שהם מעניקים לו, כל פעם שביקשתי לקיים דיון בדירקטוריון בדבר השעייתו של מר מוזס בתקופת הביניים, ועד לבירור כלל החשדות והאישומים החמורים נגדו, במסגרת פרשת "תיק 2000".

40. לעניין זה יסופר, כי ביום 28.2.18 - עוד בטרם מונה המשיב 3 כדירקטור מטעם כונסי הנכסים ולאחר שהתבררו החשדות החמורים נגד מר מוזס - התקבלה בדירקטוריון החברה החלטה בדבר השעייתו של מר מוזס מכלל תפקידיו בחברה.

41. ההחלטה התקבלה בשעה שרק אני והמשיבים 1-2 כיהנו כדירקטורים ובעת שכוח ההצבעה שהיה מצוי בידי היה גבוה מזה של גבי נופך-מוזס.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 28.2.18, מצ"ב כנספת 6 לתצהיר זה.

42. מר מוזס התיימר להשתתף גם בהצבעה האמורה, וזאת על אף העניין האישי המובהק שלו בה. זאת על יסוד פרשנות משפטית פתלתלה להוראות סעי' 287 לחוק החברות לפיה, דירקטור המחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון, יכול להיחשב כ"רוב הדירקטורים" ועל כן רשאי להשתתף בהצבעה (כך שהחלטה תהיה כפופה לאישור כפול - גם של אסיפת בעלי המניות).

43. התנגדתי כמובן לפרשנות זו, ודרשתי כי ההחלטה תקום במלואה.

44. או אז, למרות שמשך כשנתיים סירבו כונסי הנכסים למנות דירקטור מטעמם בדירקטוריון, הרי שבעקבות ההחלטה האמורה - דאגו כונסי הנכסים למינויו של המשיב 3 כדירקטור מטעמם בחברה (כגיבוי והשלמה לכוח ההצבעה של גבי נופך מוזס, ומתוך מטרה לשמור על מר מוזס ועל יכולתו לקדם עסקאות בעלי עניין ולהדוף החלטות שאינן לרוחו).

45. לאחר מכן, גם כונסה אסיפת בעלי מניות - בה הבהיר כונס הנכסים כי הוא מתנגד להשעייתו של מר מוזס לעת הזו (ואף הצביע בפועל כנגד ההשעיה).

העתק פרוטוקול אסיפת בעלי המניות שנערכה ביום 15.4.18, מצ"ב כנספת 7 לתצהיר זה.

46. עמדה דומה ננקטה על ידי כונסי הנכסים /או הדירקטור מטעמם, גם לאחר פרסום כתב החשדות נגד מר מוזס. גם אז ביקשתי להשעות את מר מוזס, אך יתר הדירקטורים וכונס הנכסים התנגדו ומנעו זאת.

47. כאמור, מדובר בדוגמאות בלבד אשר פורטו על קצה המזלג, ואשר מטרתי להציג את ניסיונותיו של מוזס להעביר החלטות בחברה, שאין בינן ובין טובת החברה כל קשר, כאשר הניסיונות האמורים זוכים לתמיכה מוחלטת וללא סייג מצד גבי נופך מוזס ומצד נציגי בנק הפועלים.

3.ב. מר מוזס מנסה לאשר בסיועם של המשיבים הוצאת מיליוני שקלים מהחברה

לצורך הגנתו המשפטיות וכן להאריך את כהונתו בחברה לשנים קדימה

[ההחלטות על תיקון כתב השיפוי ועל הארכת כהונתו של מר מוזס - שהמשיבים התיימרו

לקבל בישיבות הדירקטוריון מהימים 11.5.20 ו- 27.5.20]

48. כפי שיפורט להלן, המשיבים כולם נרתמו כדי להבטיח למר מוזס מימון מהחברה לטובת הגנתו המשפטית.

49. לפי מידע שנמסר לי, עד לרגע זה מר מוזס כבר לקח מקופת החברה סך של 1.350 מיליוני ש"ח (למימון ייצוגו בשלב החקירות ובטרום העמדה לדין) וכעת פועלים המשיבים לאפשר למר מוזס למשוך עוד כל סכום שירצה לטובת הגנתו בהליך עצמו, והכל על פי עצת יועציי המשפטיים בניגוד לדין, בלא מגבלה, בלא מועד החזר, בלא בטחונות ותוך התעלמות גורפת ממצבו הכלכלי.
50. ממש במקביל, פועלים המשיבים להעניק למר מוזס הסכם העסקה חדש, למשך 5 שנים (ובשווי של עשרות מיליוני שקלים).
51. כדי להסביר את ההתנהלות, אתחיל במסמכי ההתאגדות הקיימים כיום בחברה, ואבהיר כיצד פועלים המשיבים.

ב.3.א. הוראות התקנון ונוסח כתב השיפוי עובר לתיקון

52. ביום 28.4.1998 אושר באסיפת בעלי המניות של החברה (במספר החלטות על פי סוגי המניות), תיקון לתקנון החברה, תוך שהוספו הוראות המתירות לחברה לשפות ולהעמיד ביטוח לנושאי משרה, במקרים מסוימים.
53. בין יתר ההוראות שהוספו - הוראה המאפשרת לחברה לשאת בהוצאות משפטיות סבירות שהוציא נושא משרה באישום פלילי ממנו **זוכה**.
- העתק ההחלטות מיום 28.4.1998, בדבר תיקון תקנון החברה והוספת ההוראות בדבר השיפוי והביטוח לנושאי משרה, מצ"ב כנספח 8 לתצהיר זה.**
54. ביום 17.4.16 אושר באסיפת בעלי המניות תיקון נוסף לתקנון החברה, בו תוקנו ההוראות התקנוניות שאושרו ביום 28.4.98.
- העתק ההחלטות מיום 17.4.16 בדבר תיקון ההוראות הקבועות בתקנון החברה ביחס ליכולת החברה להעמיד שיפוי לנושאי משרה, מצ"ב כנספח 9 לתצהיר זה.**
55. במסגרת זו, הוספה לתקנון החברה הוראה המתירה לחברה לשאת בהוצאות משפטיות סבירות שהוציא נושא משרה, בשלב חקירה פלילית, שהסתיימה ללא הגשת כתב אישום נגדו.
56. במהלך שנת 2016 וחודשים ספורים בלבד לפני פרסום פרשת "תיק 2000", ביקש מר מוזס לאשר לפתע בחברה נוסח כתב שיפוי לנושאי המשרה. לא הייתי מודע לנסיבות שבגללם מבוקש כתב השיפוי פתאום, ולא התנגדתי לבקשה.
57. אי לכך, ביום 29.3.16 החליט דירקטוריון החברה לאשר את נוסח כתבי השיפוי לנושאי המשרה, וביום 17.4.16 אושר נוסח כתבי השיפוי באסיפת בעלי המניות של החברה.
- העתק נוסח כתבי השיפוי אשר אושרו לנושאי המשרה, מצ"ב כנספח 10 לתצהיר זה.**
58. אציין כי אני מניח, שמר מוזס כבר ידע על החקירה באותה העת שביקש לפתע לאשר כתבי שיפוי (ואחרת מדוע עלה את הנושא 18 שנים לאחר תיקון התקנון) אך איני יכול להוכיח זאת בשלב זה.
59. כך או כך, כתב השיפוי הקיים, כפי שאושר מתיר לחברה לשפות ולהשתתף בהוצאות משפטיות של דירקטור, במספר מקרים, בכפוף להוראות הרלוונטיות בחוק החברות.

60. בהקשר לענייננו, סעי' 3.1.1.2-3 לכתב השיפוי קובעים, כי החברה רשאית לשפות את נושא המשרה עקב פעולה שנעשתה על ידו בתוקף היותו נושא משרה בחברה, ובין היתר, בגין הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכ"ט עו"ד, שנושא המשרה עקב חקירה פלילית שהתנהלה נגדו, ואשר הסתיימה ללא הגשת כתב אישום, וכן במסגרת אישום פלילי אשר ממנו זוכה נושא המשרה.

61. בסעי' 3.3.1-3.3.3 לכתב השיפוי נקבע:

"העמדת כספי השיפוי

3.3.1 עם בקשתך לביצוע תשלום כלשהו בקשר לאירוע מזכה אשר בגינו הוטל עליך חיוב, תשלום או הוצאה אשר בגינם הנך זכאי לשיפוי על פי כתב זה, החברה תעמיד לרשותך את כל הסכומים המגיעים לך ממנה על פי כתב זה, ותשלם ללא כל עיכוב מצידה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן בעצמך.

3.3.2 במקרה שנפתח נגדך הליך משפטי (כהגדרתו בסעיף 4.1 להלן) או שקיים חשש או איום לפתיחתו של הליך כאמור נגדך, תעמיד החברה לרשותך, מראש, את הסכומים הדרושים לכיסוי הוצאות סבירות בקשר עם ההליך המשפטי, כולל שכר טרחת עורך דין, אשר לגביהם הינך זכאי לשיפוי.

במקרה בו העמידה החברה לרשותך עורך דין, תשלם היא, ישירות לעורך הדין, את הוצאותיו ושכר טרחתו.

3.3.3 הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית)

אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויך מן האישום."

62. הווה אומר בסעי' 3.3.3 לכתב השיפוי נקבע במפורש, כי החברה לא תוכל לשאת בהוצאות התדיינות ושכר טרחה של נושא משרה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויו של נושא המשרה מן האישום.

63. בסעי' 3.4 לכתב השיפוי נקבע:

"3.4 החזרת כספי השיפוי

במקרה בו החברה שילמה לך ו/או במקומך סכומים כלשהם במסגרת כתב זה, ובשלב מאוחר יותר התברר כי לא היית זכאי לשיפוי בגין הסכומים האמורים, יחשבו סכומים אלה כהלוואה שניתנה לך על ידי החברה ויהיה עליך להחזיר סכומים אלה במלואם לחברה בתנאים (לרבות ריבית) כפי שיקבע על פי דין לעניין סעיף 3(ט) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, כפי שתנאים אלו יהיו מעת לעת (או על פי כל סעיף/תקנה אחרת שיבוא/תבוא במקומו), וזאת החל ממועד תשלום הסכומים האמורים על ידי החברה ועד למועד השבתם (והשבת כל חלק מהם) בפועל לחברה.

החזרת הסכומים האמורים לחברה בתנאים כאמור, תעשה על ידך לכשתידרש בכתב על ידי החברה לשלם לה ולפי הסדר תשלומים שהחברה תקבע."

64. הינה כי כן, כתב השיפוי קובע כי במקרה בו החברה שילמה בעבור נושא המשרה כספים מכוח כתב השיפוי, ובשלב מאוחר יותר התברר, כי הוא לא היה זכאי לשיפוי בגינם, הרי שהסכומים ייחשבו כהלוואה, ויהיה על נושא המשרה להשיבם לחברה, בתנאים, ובכפוף לדרישת החברה ולפי הסדר תשלומים שיקבע.

ב.3.ב. מר מוזס מבקש לשנות את הוראות כתב השיפוי, על מנת שיוכל להוציא מהחברה כספים גם

לצורך מימון הגנתו בהליך הפלילי לגופו

65. ביום 28.1.20 הוגש כתב האישום נגד מר מוזס ונאשמים אחרים, בפרשת "תיק 2000" [מתברר בת"פ 67104-01-20, בבית המשפט המחוזי בירושלים]. דיון ההקראה בתיק התקיים ביום 27.5.20.

66. עד לאותו המועד, ובשלב החקירה הפלילית, נשאה החברה בהוצאותיו המשפטיות של מר מוזס, שהסתכמו - רק בגין שלב החקירה הפלילית בסך של כ- 1,350,000 ש"ח [לפי מידע שנמסר לי בעל פה].

67. **הוצאת הכספים האמורים מקופת החברה נודעה לי רק בדיעבד.** מר מוזס **לא** הביא - את ההחלטה בדבר "הפעלת" כתב השיפוי, והוצאת הכספים מכוחו לאישור האורגנים המוסמכים של החברה.

68. ביום 21.4.20 קיבלתי זימון לשתי ישיבות דירקטוריון: האחת ליום 23.4.20 והשנייה ליום 30.4.20.

העתק הדוא"ל מיום 21.4.20 המזמן לישיבות הדירקטוריון לימים 23.4.20 ו- 30.4.20, מצ"ב כנספח 11 לתצהיר זה.

69. במהלך הישיבה שנערכה ביום 21.4.20 נגלה לי **לראשונה**, כי במהלך הישיבה הקבועה ליום 30.4.20 מתכוון מר מוזס להעלות להצבעה החלטה, אשר מכוחה החברה תמשיך לממן לו את העלויות המשפטיות הכרוכות בהגנתו מפני ההליך הפלילי, גם לאחר הגשת כתב האישום נגדו, ועוד טרם זיכויו.

70. זאת, על אף שנוסח כתב השיפוי שהוענק למר מוזס, **אוסר** על החברה להשתתף ולממן הוצאות משפט, בשלב ההליך הפלילי, ועוד טרם זיכויו של מר מוזס.

71. ביום 26.4.20 שלחתי דוא"ל לחברי הדירקטוריון בו ביקשתי, כי בטרם כל דיון בבקשתו של מר מוזס, ימסרו לחברי הדירקטוריון פרטים בנוגע לסכומים שבהם נשאה החברה עד כה בקשר להוצאות הגנתו, וכן ביחס למועדי התשלומים שבוצעו. כן ביקשתי, את פרטי הסכם שכר הטרחה בו נושאת החברה בגין הייצוג האמור.

העתק הדוא"ל מיום 26.4.20 ששלחי לחברי הדירקטוריון, מצ"ב כנספח 12 לתצהיר זה.

72. ביום 27.4.20 נשלח מטעמי מכתב לכלל הדירקטורים בו הבהרתי, כי בהתאם לעצת יועצי המשפטיים, ההחלטה האמורה שמר מוזס מבקש להעביר, **אינה חוקית, מנוגדת להוראות חוק החברות**, והיא אף **מנוגדת להוראות כתב השיפוי, ואף אילו הדירקטוריון יחליט לאשר אותה, היא תהיה חסרת כל תוקף.**

העתק מכתבי מיום 27.4.20, לכלל הדירקטורים, מצ"ב כנספח 13 לתצהיר זה.

73. טענותיי בעניין זה נסמכו בין היתר על הוראות כתב השיפוי וכן, בהתאם לעצת יועצי המשפטיים, על סעי' 260(א)(2) לחוק החברות הקובע, כי חברה רשאית לשפות נושא משרה בגין "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוציא נושא המשרה או שחויב... באישום פלילי **שממנו זוכה**..."

74. מעבר לפן החוקי/מהותי, הזכרתי במכתב האמור, את התהיות והחששות הכבדים שעלו ביחס ליכולתו של מר מוזס לפרוע ולהשיב לחברה את חובותיו הגבוהים ממילא.

75. עוד הזכרתי, כי בעבר מר מוזס סירב לחשוף בפני הדירקטוריון נתונים כלשהם על חובותיו ומצבו הפיננסי, אשר היו יכולים להבהיר האם יש באפשרותו לפרוע את חובותיו האדירים לחברה - לצד חובותיו האדירים לנושים אחרים - ביניהם לבנק הפועלים, אשר על פי הפרסומים מסתכמים במיליוני שקלים נוספים.
76. ביחס לסכומי העבר ששולמו על ידי החברה בגין הגנתו של מר מוזס בשלב התקירה הפלילית, ציינתי במכתב האמור, כי אמנם, עד למועד הגשת כתב האישום החמור נגד מר מוזס, החברה נשאה בכל החובות הכרוכות בהגנתו של מר מוזס. אולם, העניין לא הובא בפני דירקטוריון החברה (אלא דווח בדיעבד) וממילא לא אושר על ידו בזמן אמת.
77. בהתאם לכך, במסגרת המכתב מיום 27.4.20, דרשתי כי לאור הוראות סעי' 3.4 לכתב השיפוי, ומאחר שהוגש נגד מר מוזס כתב אישום חמור, הרי שעתה על חברי הדירקטוריון לדרוש ממר מוזס את השבת הכספים, במלואם.
78. בנוסף, במכתב מיום 27.4.20 ביקשתי להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון, עניין נוסף - דיון באופן איתור מנהל עסקים ראשי לחברה - עקב סיום תוקפו של הסכם ההתקשרות שבין מר מוזס לבין החברה (בחודש אפריל 2020 עם הגיעו של מר מוזס לגיל 67).
79. עוד ביקשתי כי הדירקטוריון יבחן מועמדים אחרים לתפקיד מנהל העסקים הראשי, ויבטוחה התחנתונה יקיים דיון ענייני על התהליך הראוי שיש לבצע לשם איתורו ומינויו של מנהל עסקים ראשי חדש לחברה, על מנת שהדירקטוריון יוכל לבחור את המועמד הטוב ביותר לטובת החברה (בין אם מר מוזס ובין אם מועמד/ת אחר), בהקדם האפשרי.
80. חלף קבלת תשובה למכתב, קיבלתי הודעה על דחיית ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 30.4.20, ליום 11.5.20.
81. מאחר שהימים חלפו, ולא קיבלתי את המידע והמסמכים שביקשתי ביחס לעניינים שעל הפרק, ביום 7.5.20 נשלח מטעמי מכתב נוסף לחברי הדירקטוריון, בו הובהר, בין היתר, כי בקשותיי לקבלת מידע ומסמכים מושא המכתב מיום 27.4.20 טרם נענו.
82. בנוסף, ומאחר שבעבר גיליתי לא פעם על מהלכים שקודמו בחברה מאחורי גבי, הרי שלצד דרישת המידע כאמור, ביקשתי שניים:
- 82.1 התחייבות בכתב ממר מוזס, בה יובהר, כי עד לקבלת אישור כדין ממוסדות החברה בכל העניינים שעל הפרק, החברה לא תישא בכל תשלום ו/או הוצאה נוספת בקשר להליך הפלילי של מר מוזס; וכן לא ישולם למר מוזס כל סכום נוסף, מכוח הסכם העסקתו שהסתיים.
- 82.2 כי מר מוזס יציג בפני דירקטוריון החברה, את כל הפרטים בנוגע לסכומים בהן נשאה החברה בקשר עם ההליך הפלילי, וכן יציג תוכנית פירעון (המגובה בבטוחות) להשבת החוב האמור לחברה.
- העתק מכתב המבקש מיום 7.5.20, לכלל הדירקטורים, מצ"ב כנספת 14 לתצהיר זה.**
83. גם דרישות אלו לא נענו, וזאת למעט מידע שקיבלתי בעל פה ממר ינון אנגל (לשעבר המשנה למנכ"ל החברה), אשר מסר לי כי החברה נשאה עד לאותו המועד בסך כולל של 1.35 מיליון ש"ח בקשר עם הגנתו של מר מוזס בהליך הפלילי.
84. חלף זאת, ביום 7.5.20 קיבלתי דוא"ל בו פורט סדר היום לקראת ישיבת הדירקטוריון.

85. מעיון בסדר היום והמסמך שצורף לו נגלה לי, כי לאור טענותי מושא המכתבים הקודמים, שונתה ההצעה שמר מוזס ביקש להעביר ביום 11.5.20 ביחס לנשיאת החברה בהוצאותיו המשפטיות.
86. נושאים 2-3 על סדר היום היו:

2. תיקון כתבי השיפוי - מצורפת הצעה לתיקון.

3. דיון בנושאים הנזכרים בפניותיו של דויד מיום 26.4.2020, 27.4.2020.

87. כצרופה לדוא"ל האמור, נשלח מסמך שהוכן על ידי עוה"ד שרון קלינמן, בו פורטו נימוקים והסברים ביחס לנושא מס' 2 שעל סדר יומה של הישיבה - תיקון כתבי השיפוי (להלן: "מסמך קלינמן").
- העתק הדוא"ל מיום 7.5.20 אליו צורף המסמך שהוכן על ידי עוה"ד שרון קלינמן, מצ"ב כנספח 15 לתצהיר זה.
88. במאמר מוסגר יסופר, כי עוה"ד קלינמן בעבר שימשה כיועצת משפטית לדירקטוריון. בעת האחרונה, בהתכתבות בין הצדדים, עונה לי עו"ד קליימן בשם יתר חברי הדירקטוריון.
89. מסמך עוה"ד קלינמן נושא את הכותרת: "הצעת החלטה לתיקון כתבי השיפוי של נושאי המשרה בחברה - החלפת סעיף 3.3.3 לכתב השיפוי".
90. בפתח למסמך הובהר התיקון שמר מוזס ביקש לבצע בנוסח כתב השיפוי:

1. להלן נוסחו הקיים של סעיף 3.3.3 (אשר יבוטל, אם תאושר ההחלטה):

"3.3.3 הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויך מן האישום".

2. להלן הנוסח המוצע לתיקון סעיף 3.3.3 (אשר יתווסף לכתבי השיפוי ויחליף את סעיף 3.3.3 הקיים, אם תאושר ההחלטה):

"3.3.3 למען הסר ספק, במקרה של אישום פלילי בעבירה שדורשת הוכחת מחשבה פלילית, החברה תעמיד לרשותך מעת לעת כספי הלוואה הדרושים למימון הוצאות התדיינות סבירות בהליך (כולל הליכי ערעור), לרבות שכר טרחה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן סכומים אלה בעצמך. ככל שיתברר בסיום ההליך המשפטי בפסק דין חלוט, כי אינך זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלה, יחולו על ההלוואה האמורה ההוראות הקבועות בסעיף 3.4 לכתב שיפוי זה. למען הסר ספק, ככל שתהא זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלו על פי כתב שיפוי זה (לרבות במקרה שבו תזוכה, או תורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית), אזי לא תידרש להחזיר את ההלוואה, וכספיה יהיו שיפוי מאת החברה, וזאת עד לגובה סכום השיפוי המירבי".

3. החלפת סעיף 3.3.3 תאפשר להקדים תשלומים בגין הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (כולל הליכי ערעור), כהלוואה לנושא המשרה, בדומה להסדר החל בכתבי השיפוי ביחס להליך חקירה פלילית. אם חלילה נושא המשרה יורשע בפסק דין חלוט בעבירה הדורשת מחשבה פלילית - יהיה עליו להשיב את התשלומים לחברה בתנאים הקבועים בסעיף 3.4 לכתבי השיפוי."

91. לאחר מכון, בסעי' 9-10, הבהירה עוה"ד קלינמן כך:

"על הפרק מונחת הצעה לתקן את כתבי השיפוי כך שהחברה תתחייב להעמיד מימון מראש כהלואה גם לשלב האישום הפלילי (כולל הליכי ערעור), כאשר אם חלילה תהיה הרשעה בפסק דין חלוט בעבירה המחייבת הוכחת מחשבה פלילית - תחול חובה להשיב את המימון כהלואה שניתנה לנושא המשרה בתנאים הקבועים בכתבי השיפוי.

הצעה זו כפופה לשני תנאים:

ראשית, מבחינה משפטית, יש לוודא שהדין מאפשר את התיקון המבוקש...

שנית, תיקון כתב השיפוי מחייב את אישור האורגנים המוסמכים של החברה, ובענייננו אישור דירקטוריון ואסיפה כללית. לא נדרש תיקון התקנון (תקנון החברה מאפשר לחברה להעניק שיפוי לנושא משרה; התיקון המוצע נוגע למתן הלואה, באופן שאינו מצריך הסמכה בתקנון).

92. לאחר מכון, סקרה עוה"ד קלינמן את הוראות החוק החברות, ואף ציטטה מפרוטוקול של ועדת המשנה של ועדת חוקה, בו נידון תיקון מס' 3 לחוק החברות, בו תוקנו חלק מהסעיפים שבחוק החברות, בדבר יכולת החברה להעמיד פטור, שיפוי וביטוח לנושאי משרה.

93. לבסוף, הציגה עוה"ד קלינמן את מסקנתה המשפטית בעניין, תוך שקבעה, בסעי' 20, כדלקמן:

"בהתייחס לציטוט המובא בסעיף 5 למכתבו האמור של עו"ד פירט, אכן כאמור שם - חברה אינה רשאית לשפות את נושא המשרה במסגרת אישום פלילי (ויש לסייג - בעבירה הדורשת הוכחת מחשבה פלילית), אלא רק עם זיכוי. עם זאת, כעולה מן הדיון מהדיון שהתקיים בעניין הצעת חוק החברות ושצוטט לעיל; ומהפרקטיקה הנהוגת - חברה רשאית להעמיד תשלומים אלה כהלואה, ואם יתברר כי נושא המשרה אינו זכאי לשיפוי, יהיה עליו להשיבם."

94. וביחס לדרישת חייב את מר מוזס להשיב לחברה את הכספים שהועמדו לו בעבור הייצוג המשפטי בשלב החקירה הפלילית, כתבה עוה"ד קלינמן:

"בהתייחס לנטען בסעיף 15, לפיו כביכול על מר מוזס להשיב סכומים שבהם נשאה החברה עד כה בקשר להליך הפלילי, יובהר כי בכל הקשור למימון ההוצאות בשלב החקירה הפלילית, לא חל סעיף 3.3.3 לכתבי השיפוי ולפיכך החברה רשאית להעמיד תשלומים אלה עוד בטרם התבררה הזכאות לשיפוי. ככל שלא תתקיים זכאות לשיפוי - יחול ההסדר הקבוע בסעיף 3.4 לכתבי השיפוי בעניין החזרת התשלומים."

95. ביום 10.5.20 נשלח מטעמי מכתב תשובה, בו דחית את טענותיה של עוה"ד קלינמן האמורות.

העתק מכתבי מיום 10.5.20, לכלל הדירקטורים, מצ"ב כנספח 16 לתצהיר זה.

² פרוטוקול מס' 10 מיישיבת ועדת המשנה לענין הצעות חוק החברות (תיקון), התשס"ב-2002, מיום 23.3.2004.

96. הבהרתי, כי אותה "הלוואה" שמר מוזס מבקש לטול מהחברה, אֵינָה בגדר "הלוואה לכל מטרה" אלא בהלוואה שמטרתה ברורה - לאפשר למר מוזס לקבל בפועל מהחברה את כספי השיפוי מראש, מקום בו, על פי עצת יועצי המשפטיים, אסור לחברה לשפותו בשלב ההליך הפלילי, ותוך עקיפת האיסור הגורף הקבוע בחוק החברות.
97. אי לכך, טענתי כי הניסיון לתקן את הוראות כתב השיפוי, על דרך ביטול ההוראה האוסרת העמדת מימון להוצאותיו של מר מוזס בשלב ההליך הפלילי, וקביעת הוראה חדשה, הפוכה ומנוגדת, הוא, כעצת יועצי המשפטיים, ניסיון פסול, בוטה וחסר תום לב לעקוף ולהתנות על הוראות הקוגנטיות שבחוק החברות, ובהתאם לסעי' 264(א) - הוא חסר כל תוקף לחלוטין.
98. בנוסף, במסגרת המכתב מיום 10.5.20 השבתי על טענות שונות שעלו במסמך קלינמן, תוך שטענתי כי בהתאם לעצת יועצי המשפטיים, נוסחו העכשווי של כתב השיפוי, אשר אושר בחברה פה אחד אך בשנת 2016 ואוסר השתתפות בהוצאות המשפטיות בשלב ההליך הפלילי, תומך בעמדותי האמורה ומלמד, כי גם אלו שניסחו ואישרו את כתב השיפוי המקורי, החזיקו בעמדה משפטית דומה, במועד האישור.
99. עוד הוספתי, כי העובדה שפתאום ה"עמדה" השתנתה, ערב פתיחת משפטו הפלילי של מר מוזס, רק מעידה על חוסר תום הלב המובהק בו נגוע המהלך כולו.
100. הוספתי לאזכר את הוראות סעי' 263(1) ו-2(2) לחוק החברות, אשר על פי עצת יועצי המשפטיים קובעות, כי "לא יהיה תוקף...להחלטת דירקטוריון המתירה לשפות נושא משרה, בשל כל אחד מאלה: (1) הפרת חובת אמונים, למעט לעניין שיפוי וביטוח בשל הפרת חובת אמונים כאמור בסעיף 261(2); (2) הפרת חובת זהירות שנעשתה בכוונה או בפזיזות, למעט אם נעשתה ברשלנות בלבד".
101. על יסוד אלו הבהרתי, כי בהתאם ליעוץ משפטי שקיבלתי, המעשים החמורים שביצע לכאורה מר מוזס, בגינם הוא מואשם בעבירות הבטחת והצעת השוחד, עולים על פני הדברים כהפרות של חובות האמונים והזהירות בהם מחויב מר מוזס. גם מטעם זה, על פי עצת יועצי המשפטיים, אֵין ביכולתה של החברה לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כמבוקש על ידו.
102. מעבר לכל האמור, הבהרתי כי גם אם אכן היה מדובר בהלוואה גרידא (ולא בהלוואה חלף שיפוי), הרי שבטרם אישורה - על דירקטוריון החברה לבחון האם העמדת הלוואה משרתת את טובת החברה, וכן לבחון את יכולת ההחזר של הלוואה (לרבות ביחס לחובות עבר שלו כלפי החברה), ואילו בטוחות ביכולתו להעמיד להבטחת הפירעון ועוד. לאחר בחינות אלו, היה על דירקטוריון לקבוע האם הסכומים המבוקשים הם סבירים, מה סכומה הכולל של הלוואה (ולא לתת "שיק פתוח"), ואת תנאיה - לרבות גובה הריבית שתשולם בגינה ובטחונות להשבתה.
103. עוד הזכרתי, כי כל המידע הנדרש לבחינת העניין, טרם נמסר לכלל הדירקטורים. בהתאם, נכון למועד המכתב האמור, ובהתאם ליעוץ משפטי שקיבלתי, אֵין ביכולתם של הדירקטורים לקיים דיון מלא ומידע בהצעת התיקון וההלוואה שעל הפרק.
104. בנוסף הבהרתי, כי לאור שורת האירועים והחלטות החריגות שמר מוזס ביקש לקדם בחברה ולאור סירובו להשיב לשאלותיי ביחס למצבו הכלכלי, קיים חשש כבד ביחס ליכולת הפירעון של מר מוזס וקיימות תהיות בדבר יכולתו להשיב לחברה כספים שהוא חייב לה ו/או שיהיה חייב לה. משכך, על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, מוטלת על כל הדירקטורים החובה לבחון היטב ועל בסיס מידע מלא, כל החלטה ביחס להעמדת הלוואה ו/או מימון למר מוזס מהחברה. ברור, כי במידה שמר מוזס לא יהיה מסוגל לפרוע את

כלל חובותיו לחברה בסופו של יום, הרי שעל פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, הדירקטורים שנתנו יד להוצאת הכספים שלא כדין מקופת החברה, יהיו אחראים בגין כל הנזקים שיגרמו בשל כך לחברה.

105. **ביחס להחזר התוצאות מן העבר**, הבהרתי במכתב מיום 10.5.20, כי על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, האירוע שקובע כי מר מוזס לא היה זכאי לשיפוי או להשתתפות החברה בהוצאות המשפטיות בשלב החקירה הפלילית, **בבר קרה** - בעצם הגשת כתב האישום נגדו. לפיכך - עתה - על מר מוזס להשיב לחברה **לא לתר** את הסכומים שבהם נשאה החברה עד לשלב זה, במלואם (שכן, ממילא, על פי עצת יועציי המשפטיים, ניתן היה לשפותו רק לאחר שיוחלט שלא להעמידו לדין, בשעה שבפועל קרה ההיפך).

106. **מעל הכל, ובלי קשר לאיסור בדין לשפות בהליך פליל בטרם זיכוי, על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי, בסוג העבירות והמעשים המיוחסים למר מוזס בכתב האישום, אי אפשר בכלל לשפות (גם במקרה של זיכוי).** זאת מכיוון שהעבירות המיוחסות למר מוזס כלל לא קשורות לביצוע תפקידו בחברה ובעיתון והבטחותיו במסגרת הצעת השותף, לא נועדו לקדם את החברה במסגרת תפקידו (אלא באו להעשיר את כיסו כבעל מניות בכך שיחסום באופן בלתי חוקי מתחרה).

ב.3.ג. ישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר תיקון כתב השיפוי

107. ביום 11.5.20 התקיימה ישיבת הדירקטוריון. **לא** קיבלתי ולו פרט מידע אחד מבין הפרטים שביקשתי טרם הישיבה, אליה התייצבו כלל הדירקטורים.

108. גם במהלך הישיבה, כל טענותיי ודרישותיי לקבלת מידע נדחו כלאחר יד.

109. לאחר דיון שהתקיים בתיקון המבוקש בכתב השיפוי, ההחלטה בדבר תיקון כתב השיפוי **התקבלה** (3 נגד 1) - כאשר גם מר מוזס מצביע בעד התיקון המבוקש!

110. **כד, אושר למר מוזס הוצאת כספים נוספת מהחברה בהיקף של מיליוני שקלים נוספים (ובעצם בלתי מוגבל), ואף מבלי שהובהר כיצד התיקון וההלוואה משרתים את טובת החברה.**

111. בין יתר, הדברים שנאמרו ואשר ניתן להגדירם כ"שיקולים" בתמיכה בהצעה, היו דברי גבי' נופך מוזס שטענה, כי היא מאמינה בלב שלם כי מר מוזס יזוכה; ודברי עוה"ד פילוסוף שטען, כי החברה צריכה "לממן ולומר תודה" למר מוזס ולמעשיו בחברה ולאשר לו את הסכום הנחוץ לשם הגנתו.

112. עוה"ד פילוסוף - הדירקטור מטעם הבנק - אף הוסיף כי לגישתו מר מוזס הונע מהצורך לעשות כל פעולה לשם "הגבלת או עצירת השיגעון הנקרא חינמון" (הכוונה - לעיתון המתחרה - ישראל היום).

113. מכל מקום, כאמור, במסגרת ספירת קולות המצביעים בישיבה, **נספר גם קולו של מר מוזס**, מבין אלו שתמכו בהצעת התיקון. זאת, תוך אימוץ חו"ד המשפטית הקודמת שניתנה על ידי עוה"ד קלינמן (וכן ע"י פרופ' עמיר ליכט), אשר גורסת, כי מר מוזס (בעל זכויות הרוב בדירקטוריון ובאסיפה הכללית) רשאי להצביע בדירקטוריון ביחס לכל עסקת בעלי עניין שהוא מנסה לקדם לטובתו.

ב.3.ד. ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר הארכת תוקף ההתקשרות של החברה

עם מר מוזס בשמונה שנים נוספות שהתקבלה במחטף

114. כאמור לעיל, בסדר היום שפורסם לקראת ישיבת הדירקטוריון [נספח 16 לעיל], נקבע כי במהלכה צפוי להתקיים דיון בעניינים השונים שביקשתי לעלות על סדר היום, במכתביי מהימים 27.4.20 ו- 7.5.20 -

וביניהם נושא בחינת אופן איתורו של מנהל עסקים ראשי לחברה, לאור סיומה של תקופת ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה.

115. למרות שהנושא היה על סדר היום, הרי שבמהלך הישיבה המשיבים סירבו לקיים דיון בנושא, בטענה מראש שמר מוזס הוא היתיד המסוגל והראוי להוביל את החברה גם בעתיד.

116. חלף זאת, במהלך הישיבה פתאום 'נשלף' מסמך שלא הוצג קודם לכן - הסכם בן עמוד אחד, המאריך את תוקפה של ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה, בשמונה שנים נוספות!

העתק טיוטת ההסכם שהוצגה בפניי בישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 המאריכה את ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה בשמונה שנים נוספות, מצ"ב כנספח 17 לתצהיר זה.

117. התבקשתי לעיין בהסכם ולאשרו במקום. נגלה לי, כי ההסכם קובע שתוקפו ימשיך להתקיים גם אם חלילה יורשע מר מוזס בדין ויושת עליו עונש מאסר בפועל. עוד ההסכם קובע, כי במקרה שבו יבצר ממר מוזס להמשיך בתפקידו בתקופה המוארכת, הרי שהצדדים ינסו להגיע להסכמות, לרבות ביחס לתגמול החוזי ("היינו - גם מהכלא ימשיך מר מוזס להכתיב לעיתון הכל, אלא אם העיתון "יגיע איתו להסכמות" לשביעות רצונו).

118. מובן שסירבתי לקיים דיון במסמך האמור, אולם סירובי נדחה.

119. בניסיון להניע את המשיבים מאישור העסקת החריגה (אשר משמעותה הינה התחייבות כספית בסך של עשרות מיליוני שקלים של החברה למר מוזס), סקרתי בפני הדירקטוריון את הידרדרותה העקבית של קבוצת ידיעות אחרונות בהובלתו של מר מוזס בעיקר בשנים האחרונות; דרשתי כי הדירקטוריון יבחן חלופות אחרות, טרם אישור הארכת ההתקשרות לתקופה של שמונה שנים נוספות, טענתי, כי מר מוזס מהווה נטל על החברה; ועוד.

120. לאחר שהמשיבים סירבו לדון בטענותיי, ועמדו על אישור ההסכם בו במקום, הצעתי כפשרה לאשר בשלב הראשוני את הארכת ההתקשרות בלא יותר משנה אחת בלבד, במהלכה יוכל הדירקטוריון לבחור את המשך ההתקשרות, יוכל לבחון חלופות ואולי אף עד אז יתברר 'לאן נושבות הרוחות', שכן משפטו של מר מוזס עומד להיפתח בימים הקרובים. אך הכל לשווא.

121. בסופו של דבר, למרות שהחלטה האמורה לא עמדה כלל על סדר יומה של הישיבה, למרות שלא הוצג המידע המינימלי הנדרש לשם קיום דיון בה, הדירקטוריון לא בחר חלופות, ואף לא התקיים דיון בדבר המשמעויות וההשלכות הכלכליות של העניין על החברה או על טובתה, המשך ההתקשרות אושר (לכאורה), תוך שמר מוזס עצמו מצביע על האישור.

122. שוב, הגברת נופך מוזס (שלא במפתיע) תמכה כמובן. אבל יחד איתה נציג בנק הפועלים תמך בהחלטה שמשמעה עלויות שכר של עשרות מיליוני שקלים לחברה, הנפרשות על תקופה של 8 שנים, תוך שהוא מונע כל דיון. גם העובדה שלאדם במצב של פשיטת רגל אסור בכלל לכהן כמנהל בהתאם לתקנון החברה לא הביאה למחשבה נוספת. בהקשר ההצבעה האמורה, מעניין יהיה להבין האם בנק הפועלים הוא הנהנה העיקרי מאותם עשרות מיליוני שקלים של שכר (שאלה שהעלתי כאמור, פעם אחר פעם, וזכתה לקשר שתיקה מוחלט).

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 הכולל את הערות המבקש לפרוטוקול, מצ"ב כנספח 18 לתצהיר זה.

123. מתוך ניסיון למנוע צעדים חד צדדיים מצידו של מר מוזס, ביום 18.5.20 פניתי לסמנכ"ל הכספים של החברה, ודרשתי כי ימנע מלהעביר כספים לעורכי דינו של מר מוזס או אליו באופן אישי, מכוח ההחלטות האמורות, וזאת עד לאתר אישור ההחלטות כדן במוסדות החברה.

העתק פנייתי לסמנכ"ל הכספים של החברה מיום 18.5.20, מצ"ב כנספח 19 לתצהיר זה.

ב.3.ה. המאורעות לאחר ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20

124. לאחר שבמסגרת ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 התיימרו המשיבים לאשר את שתי ההחלטות, ומכוון שאלו עדיין כפופות לאישור האסיפה הכללית, הרי שביום 14.5.20 פנו בעלי המניות מבית האב יודקובסקי במכתב ליו"ר הדירקטוריון ולמנכ"ל בנק הפועלים.

העתק מכתב בני משפחת יודקובסקי ליו"ר דירקטוריון ומנכ"ל בנק הפועלים, מיום 14.5.20, מצ"ב כנספח 20 לתצהיר זה.

125. בעקבות המכתב החליטו כונסי הנכסים מטעם הבנק להתערב בהחלטת הדירקטוריון מיום 11.5.20.

126. ביום 18.5.20 שלחו כונסי הנכסים מכתב לכלל הדירקטורים בו התייחסו לחוסר סבירות שתי ההחלטות שהמשיבים התיימרו לאשר, באופן הבא:

"2.2 הארכת תקופת העסקתו של מר מוזס לשמונה שנים נראית בעינינו, לפחות לכאורה, בנסיבות העניין, ארוכה מאד, והיא מקבעת את החברה לתקופה ארוכה מהסביר. אמנם איננו מודעים לשקלא ולטריא של הדירקטוריון כששקל את ששקל, אבל לנו, הח"מ, התקופה נראית ארוכה מאד (ארוכה מדי).

ומעניין לעניין באותו עניין. המשך הסכם העסקה לתקופה סבירה צריך לעניות דעתנו להתייחס גם "לפיל שבחדר", דהיינו להתייחס לכתב האישום התלוי ועומד נגד מר מוזס. לעניות דעתנו נכון לאפשר לדירקטוריון, כחלק אינטגרלי מהסכם הארכת העסקתו, להפסיק את כהונתו של מר מוזס או לשנות מתנאיו, אם וככל שישורשע ובהתחשב בפסק הדין שיפסק.

2.3. אשר לשינוי הוראת השיפוי בתקנון, לא בחנו את הסוגיה המשפטית ובמידת הצורך נבדוק אותה. אך מכל מקום, רצוי - (א) במקרה שיהיה צורך להחזיר את "ההלוואה השיפוית" שתינתן, אם יוחלט לתיתה, סכום החזר יוחזר לחברה בתוך זמן מוגדר, שיהיה ברור שיש מקורות לפירעונה ושניתן יהיה לקזזה גם מתנאי העסקתו; ו- (ב) סכום ההלוואה השיפוית יהיה סביר ומקובל."

העתק מכתב כונסי הנכסים לחברי דירקטוריון החברה, מיום 18.5.20, מצ"ב כנספח 21 לתצהיר זה.

127. ביום 21.5.20 נשלח מכתב תשובה מטעם בעלי המניות מבית האב יודקובסקי לכונסי הנכסים, המדבר בעד עצמו, בו סקרו את האירועים האחרונים, והבהירו כי הם דורשים כי כונסי הנכסים ו/או בנק הפועלים לא יתנו יד לפגיעה בחברה ו/או בשווי מניותיה.

העתק מכתב התשובה של בעלי המניות מבית האב יודקובסקי לכונסי הנכסים מיום 21.5.20, מצ"ב כנספח 22 לתצהיר זה.

128. בין לבין, לפתע פתאום, בעקבות התערבות כונסי הנכסים, קיבלתי זימון לשיבת דירקטוריון נוספת - בה היו אמורות להעלות שוב לדיון מחודש שתי ההחלטות שעל הפרק.

129. הוזה אומר - כאשר אני הוא זה אשר זועק ביחס לחוסר סבירות ההחלטות שעל הפרק, זעקותיו נופלות על אוזניים ערלות, תוך שהמשיבים טוענים, כי המבקש פועל ממניעים פסולים וכי אין כל פסול בעסקאות האמורות.

אולם, כאשר כונס הנכסים מטעם בנק הפועלים מתערב בניהול החברה, הרי שדי ב'יתהיות' ביחס לסבירות העסקאות (תוך התעלמות גורפת מחוסר חוקיותן), כדי שיתר הדירקטורים יחליטו להתכנס ולנסות לרפא את הכשלים.

130. על פי עצת יועצי המשפטיים, המדובר בהתנהלות אסורה, שמצביעה על קיומו של שיתוף פעולה האסור על פי חוק בין מר מוזס, גב' נופך מוזס ונציגי בנק הפועלים בחברה.

131. המדובר באותו שיתוף פעולה, השורר בין אותם הגורמים כבר שנים, ואשר מוביל אותם פעם אחר פעם לנסות ולאשר בדירקטוריון החברה שורה של עסקאות בעלי עניין בין מר מוזס לחברה, בניגוד גמור לטובת החברה, רק כדי לשרת את גחמותיו וצרכיו הפיננסיים המיידים של מר מוזס - בין היתר - לצורך פירעון חובותיו הלכאוריים לבנק הפועלים.

132. מכל מקום, ישיבת הדירקטוריון הנוספת נקבעה בתחילה ליום 21.5.20 ולאחר מכן נדחתה ליום 27.5.20.

133. ביום 23.5.20 פניתי למשיבים ודרשתי לקבל מראש עד ליום 24.5.20 את כל הנוסחים של ההסכמים ו/או המסמכים שברצון המשיבים לאשר בישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 27.5.20.

העתק פנייתי למשיבים מיום 23.5.20, מצ"ב כנספח 23 לתצהיר זה.

134. ביום 23.5.20 נפתח משפטו הפלילי של מר מוזס, בנוגע לפרשת "תיק 2000".

135. ביום 25.5.20 קיבלתי את סדר יומה של ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 27.5.20. נכתב כי על סדר היום שני נושאים: (1) דיון מחודש בנושא אישור הסכם ההעסקה של ארנון מוזס ותיקון כתבי השימוי, בעקבות מכתבם של כונסי הנכסים מיום 18.5.2020; (2) שונות.

136. אל סדר היום צורף הנוסח המוצע וה"מתוקן" של הסכם חידוש ההתקשרות בין מר מוזס לחברה, שביקשו המשיבים לאשר בישיבה מיום 27.5.20.

137. עיון בהסכם האמור העלה, כי המשיבים הותירו בו תקופת ההתקשרות המוצעת כשהיא ריקה - עם רווח ריק למילוני!! ר' סעי' 1 לטיטת ההסכם שהועברה לעיוני:

"הסכם העבודה 2005 מוארך בזה עד ליום _____ ("תקופת ההארכה"), בכפוף

לתנאים המפורטים להלן."

העתק סדר היום שנשלח ביום 25.5.20, יחד עם הנוסח המוצע וה"מתוקן" של הסכם חידוש ההתקשרות בין מר מוזס לחברה, מצ"ב כנספח 24 לתצהיר זה.

138. ביום 25.5.20 פניתי למשיבים במכתב נוסף, בו הבהרתי, כי בהתאם ליעוץ משפטי שקיבלתי, שיתוף הפעולה בין המשיבים, בכל הקשור להחלטות המתקבלות בדירקטוריון החברה הינו אסור על פי חוק. בנוסף, שבתי על טענותיי בדבר אי חוקיות ההחלטות שעל הפרק, תוך שבסוף הדברים טענתי, כך:

"אתמול נפתח ההליך הפלילי נגד מר מוזס (ואחרים). גם העובדה שמר מוזס מואשם בהליך הפלילי בעבירות חמורות של הצעת השוחד והבטחת השוחד, תוך ניסיון לסחור בקו העיתונאי של העיתון היא מהותית ורלוונטית לשתי ההחלטות שעל הפרק.

החברה אינה פועלת בתחום העמדת ההלוואות. וודאי שלא לנאשמים בעבירות פליליות חמורות. וודאי וודאי שלא כחלופה לשיפוי אסור על פי דין.

בנוסף, לדעת מרשי, בעת הנוכחית ולאור האישומים החמורים בהם מואשם מר מוזס, לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי טובת החברה אינה לאשר את חידוש כהונתו של מר מוזס בתפקידיו בחברה ובעיתון, לא ליום, לא לשנה ובוודאי שלא לשמונה שנים.

במצב הדברים הנוכחי החלטה היחידה שיכולה להתקבל בדירקטוריון לטובת החברה, הינה החלטה על הפסקת ההתקשרות מול מר מוזס (עד ובכפוף לניקוי שמו) ועל חיובו בהשבת מלוא הכספים שכבר נטל מהחברה בעבר, שלא כדין, לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות בשלב החקירה הפלילית [המדובר בכספים שגם הם ניטלו מהחברה שלא כדין - מבלי שהוצאתם אושרה כנדרש בדירקטוריון החברה, וכאשר היום - בעקבות הגשת כתב האישום נגדו - ברור כי מר מוזס לא היה זכאי לקבלם]."

העתק מכתבי למשיבים מיום 25.5.20, מצ"ב כנספת 25 לתצהיר זה.

139. ביום 26.5.20 הועברה לעיוני חוות דעת נוספת התומכת כביכול בהצעת התיקון של כתב השיפוי - הפעם חו"ד אשר הוכנה על ידי פרו' אסף חמדני. כפי שמפורט בבקשה להלן, גם לפי הנתען בחו"ד זו - ההחלטות שהתקבלו בישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 ולאחר מכן - ביום 27.5.20 הן החלטות פסולות מן היסוד.

העתק הדוא"ל מיום 26.5.20 אליו צורפה חו"ד פרופ' אסף חמדני, מצ"ב כנספת 26 לתצהיר זה.

ב.3.ו. ישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 - והחלטות הפסולות הנוספות שהמשיבים התיימרו

לקבל במסגרתה

140. ביום 27.5.20 התקיימה ישיבת הדירקטוריון הנוספת בחברה.

141. במהלך הישיבה שבתי ודרשתי, כי בטרם כל החלטה, תערך בדיקה ביחס למצבו הכספי של מר מוזס, על מנת לבחון האם הוא מצוי אכן במצב של חדלות פירעון והאם הוא מסוגל לפרוע את חובותיו לחברה, תוך שהובהר כי לעניין זה רלוונטיות הן החלטה בדבר העמדת ה"הלוואה" למר מוזס חלף השיפוי, והן החלטה בדבר חידוש כהונתו בחברה.

142. בתגובה, עו"ד פילוסוף התנגד לדרישה והבהיר, כי הוא לעולם לא היה מבקש ממר מוזס לחשוף את מצבו הכלכלי, או את יכולתו לפרוע את חובותיו לחברה, לא חשוב ביחס לאיזו החלטה שתעלה על סדר היום (מבחינת עו"ד פילוסוף, מצבו הכלכלי של מר מוזס, אינו רלוונטי כאשר מעמידים לו הלוואה בסכום בלתי מוגבל וללא בטחונות, או כאשר ממנים אותו למנהל, דבר האסור אם מר מוזס אכן פושט רגל, ובכל מקרה חייב להיות שיקול מהותי הן במישור ההלוואה והן במישור המינוי).

143. כזכור, טרם הישיבה האמורה, הועברה אליי טיוטת הסכם מתוקנת לחידוש והארכת כהונתו של מר מוזס, כאשר משך התקופה בטייטה היה ריק (ואזכיר שבישיבה מיום 11.5.20 - אושרה תקופה של שמונה שנים).
144. במהלך הישיבה ביקשתי לדעת לאיזו תקופה מבקשים המשיבים להאריך את ההתקשרות עם מר מוזס. הדירקטור מטעם בנק הפועלים טען שהוא דבק בעמדתו – 8 שנים, אבל מוכן לקבל גם תקופה קצרה יותר אם כזו תוצע. תזרתי על עמדתי לפיה אסור לדירקטוריון להאריך את כהונתו של מר מוזס, אפילו ביום אחד. הגברת מרים נופך מוזס הציעה לקצר את תקופת שמונה השנים שכבר אושרה, ב"שנתיים-שלוש", דהיינו להאריך את ההסכם ב- 5 או 6 שנים (!). מר מוזס הסכים "להסתפק" בחמש שנים!
145. שבתי וביקשתי מיתר המשיבים להשהות את קבלת ההחלטה, ולבחון חלופות אפשריות. המשיבים סירבו ובו במקום נערכה הצבעה, כאשר המשיבים כולם (כולל מר מוזס) מצביעים בעד חידוש והארכת הכהונה של מר מוזס לחמש שנים נוספות (חלף שמונה השנים שאושרו בישיבה מיום 11.5.20). אני התנגדתי בהצבעה.
146. ביחס לתיקון כתב השיפוי, עוה"ד שרון קליימן הציגה בפני הדירקטוריון מדוע לגישה מדובר בתיקון המתיישב עם הוראות החוק.
147. עוה"ד קליימן אף הוסיפה והסבירה - כי לגישה - בעת קרות אירוע שיפוי ולצורך הוצאת כספים בפועל מהחברה מכוח כתב השיפוי - די באישורו של כתב השיפוי. אין צורך להעלות את העניין לאישור הדירקטוריון, ואין צורך לבחון את הסכומים ו/או את סבירותם, בכל פעם שבה נושא המשרה מבקש להוציא כספים מהחברה מכוח כתב השיפוי. לגישה - בחינת סבירות הסכומים יכולה להיעשות ברמה התפעולית של החברה, ואין צורך לקבל את אישור הדירקטוריון בכך. עו"ד קליימן התייחסה להערת ביחס לכך שאין זה הגיוני שמר מוזס מאשר לעצמו את השיפוי וסבירותו, תוך שטענה כי "זו לא הצעה גרועה כל כך".
148. ביקשתי לדעת, מה סך הסכומים שבהם נשאה החברה עד לאותו היום, כהשתתפות בהוצאות המשפטיות של מר מוזס.
149. בתגובה נמסר לי שוב בעל פה, כי מדובר בסך כולל של 1,350,000 ש"ח שיצאו מהחברה לצורך מימון הוצאות המשפטיות של מר מוזס. רק בשלב החקירה הפלילית!!
150. שבתי על טענותיי בדבר חוסר חוקיות התיקון, על חובת הדירקטוריון לבחון את כל הפרמטרים הרלוונטיים טרם אישור מתן "הלוואה" נוספת בסכומי עתק מהחברה למר מוזס, על כך שאין כל מקום לשיפוי של מר מוזס על מעשיו שאינם קשורים כלל למילוי תפקידו, ועל החובה של מר מוזס להשיב את הכספים שהוציא מהחברה, בגין שלב החקירה הפלילית. אולם כל טענותיי נדחו.
151. בסופו של דבר, הועלה העניין להצבעה.
152. המשיבים כמובן הצביעו פה אחד בעד ההצעה, תוך שמר מוזס שוב משתתף בהצבעה. אני התנגדתי, ובכך נסתיימה הישיבה.
153. הינה כי כן, בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 התיימרו המשיבים לקבל את שתי ההחלטות המהותיות הבאות:
- 153.1 החלטה בדבר חידוש והארכת תוקף ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה לחמש שנים נוספות;

153.2 החלטה בדבר תיקון כתב השיפוי, כך שבניגוד למצב הקיים, מר מוזס יהא רשאי לכפות על החברה לשאת בהוצאותיו המשפטיות גם בשלב ההליך הפלילי ועוד טרם זיכוי, בכסות של "הלוואה" פתוחה. כבדרך אגב, אושר גם למר מוזס למשוך כספים מהחברה, מכוח כתב השיפוי, מבלי לאשר את המשיכות ואו את סבירותו בדירקטוריון החברה.

4. סירובם של המשיבים לדון בנוק האדיר שמר מוזס הסב לחברה במסחר בחוזים

עתידיים/מטבעות

154. כאמור לעיל, כחלק מהתיקונים שהוכנסו לתקנון החברה בהתאם לפסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, גם נקבעה בתקנון זכותו של כל דירקטור להעלות נושאים על סדר יומו של הדירקטוריון [סעי' 67 ט' לתקנון החברה].
155. בעניינינו, מזו תקופה ארוכה שאני מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון מספר החלטות, אשר קבלתן (או לכל הפחות - קיום הדיון בהן) תשרת את טובת החברה באופן מובהק.
156. בין יתר העניינים שאני מנסה להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון, מצוי עניין מינויו של מומחה כלכלי חוקר שיבחן את הנזקים שמר מוזס גרם לחברה במסחר בחוזים עתידיים/מטבעות.
157. לעניין זה יוסבר, כי נודע לי שבשנים עברו, מר מוזס עשה שימוש בכספי החברה במסגרת מסחר בנגזרים ובחוזים עתידיים (בין היתר על שערי ריבית ומטבעות זרים), בסכומים אדירים, והוביל לכך שהחברה איבדה ומחקה כתוצאה מאותו מסחר, סכום אסטרונומי. משתקי ההימורים של מר מוזס עלו לקבוצת ידיעות אחרונות סכום בלתי נתפס של כמעט מיליארד ש"ח!
158. למיטב הבנתי, העובדה שמר מוזס ביצע את המסחר האמור מאחורי גב הדירקטוריון, ואף גובה הנזק שנגרם לחברה ולקבוצה בעקבותיו, כלל אינם שנויים במחלוקת.
159. ראיתי, ועודני רואה, בהימורים הפרועים שעשה מר מוזס בכספי החברה משום התנהלות רשלנית ונואשת ביותר מצד מר מוזס. זעמתי ממש עת התגלה הדבר, אך בחרתי להבליג.
160. הדברים השתנו באחת (והפכו חמורים בסדרי גודל) עת חשף מר רביב דרוקר שלמר מוזס יש חוב עצום אישי כלפי בנק הפועלים.
161. או אז, הבנתי, כי באותה העת ממש (ובזמן שמר מוזס מהמר עם כספי החברה) "נוצר" למר מוזס במקביל גם חוב אישי אדיר לבנק הפועלים - המוערך במאות מיליוני שקלים. למיטב ידיעתי, מר מוזס ביצע במקביל מסחר בחשבונותיו האישיים, כאשר המסחר האמור בוצע באמצעות מערכות וחשבונות שנוהלו בין השאר בבנק הפועלים. באחת עלה בי החשד שמעשיו של מר מוזס אינם בהכרח רק "רשלנות" איומה.
162. יצוין, שגם כאשר מר מוזס הודה ודיווח דרך המשנה למנכ"ל דאז – מר ינון אנגל לחברי הדירקטוריון (לכל הפחות לי) שסחר בכספי החברה מאחורי גבם והסב את הנזק העצום, הוא הסתיר את החוב האישי שנוצר לו כלפי בנק הפועלים בסמוך לאותם המועדים ואת העובדה שכל הנראה הימר במקביל גם מכספו האישי.
163. ויובהר, עצם העובדה שמר מוזס סחר במקביל מעלה שאלה כיצד בחר לייחס כל הימור (לעצמו או לחברה). גם לא מן הנמנע שמר מוזס בחר בדיעבד או אפילו השתמש בכספי החברה כדי לחלץ את עצמו מפוזיציות מפסידות (או "לשפרן"). זה בדיוק מה שביקשתי שייבדק על ידי בודק אובייקטיבי, כמפורט להלן.

164. אלא שאני נתקל בקשר שתיקה מוחלט. מר מוזס מסרב לענות (לפניות בעל פה ובכתב), הגברת נופך מוזס "זועמת" שאני בכלל מעז לשאול על כך, וכמוה גם הדירקטור מטעם בנק הפועלים. השיא הוא בתקשורת מול הבנק (שמסרב לענות וטוען שבכלל רק כונס הנכסים עסוק בחברה), ובמקביל לתקשורת מול כונס הנכסים (שטוען, בעל פה ובכתב) שהוא כלל לא יודע האם מר מוזס הינו לקוח של בנק הפועלים והאם קיים חוב (שלא לדבר על מקורו).

165. אני סבור שאם לא היה חוב לבנק הפועלים או לא היה מסחר פרטי מקביל, מישהו מהגורמים היה אומר לי שאני פשוט טועה. השתיקה הרועמת מלמדת כי המציאות כנראה אחרת.

166. בצר לי, לאור הסירוב להשיב, מזה תקופה ארוכה ביותר שאני מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון החברה החלטה בדבר מינוי מומחה כלכלי אחר אשר יבחן את הנסיבות היווצרותו של הנזק האדיר האמור.

167. ברור לי, מה שאמור להיות ברור כשמש לכולם: לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי עצם הבדיקה, משרתת את טובת החברה. אם תוצאות הבדיקה יעלו כי לחברה עומדת עילת תביעה טובה נגד מר מוזס ואו בנק הפועלים ואו כל גורם אחר שהיה מעורב ביצירת הנזק האסטרונומי האמור שנגרם כתוצאה מהמסחר בחוזים העתידיים, אזי החברה תוכל לפעול בעניין לשם הטבת נזקה. אם יתגלה כי לא עומדת לחברה עילת תביעה טובה בעניין זה, אזי ניתן יהיה לנקות את שמו של מר מוזס מהפרשה.

168. למרות כן, לאחר שדנו פעם אחת ודחו הצעתי לבחון את ביצוע הבדיקה, בטענה שיש להם אמון מלא במר מוזס והבדיקה עלולה להזיק לחברה, פעם אחר פעם, מר מוזס - יחד עם המשיבים 2-3 מסכלים את קיום הדיון האמור, וחוסמים יחד כל דיון על הפרשה בדירקטוריון החברה, הם טוענים כולם פה אחד, שבקשתי להעלות את העניין סדר היום כבר נדונה ונדחתה ואין סיבות חדשות המחייבות דיון חוזר בבקשה האמורה.

169. כך למשל היה כבר בישיבת דירקטוריון שנערכה ביום 20.12.18 במסגרתה ביקשתי, כי הדירקטורים יקיימו הצבעה בדבר ההחלטה האמורה.

170. באותה הישיבה, גם המשיב 3 - הדירקטור מטעם בנק הפועלים - התנגד לעצם ביצועה של כל בדיקה בעניין, הטית טענות קשות בפניי על כך שבכלל העזתי לבקש כי מעשיו של מר מוזס יבחנו, ואף נתן ידו לפאראסה שבמהלכה מר מוזס הצביע בעצמו נגד קיום הדיון על בדיקת התנהלותו שלו.

171. הדברים תועדו בזמן אמת והועלו על הכתב במסגרת מכתב התראה שנשלח מטעמי, ביום 27.12.18 אל המשיב 3, המדבר בעד עצמו.

העתק המכתב שנשלח מטעמי לעוה"ד פילוסוף ביום 27.12.18, מצ"ב כנספח 27 לתצהיר זה.

172. פעם נוספת בה ניסיתי להעלות את עניין מינויו של החוקר הייתה בישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 12.3.19 - ישיבה אשר נערכה בסמוך לאחר הפרסום בתקשורת אודות החלטת היועץ המשפטי לממשלה להגיש נגד מר מוזס כתב אישום בגין עבירת השוחד, בכפוף לשימוע.

173. קודם לישיבה האמורה, ביום 4.3.19 שלחתי מכתב דרישה לדירקטוריון החברה, במסגרתו ביקשתי לכנס ישיבת דירקטוריון דחופה אשר על סדר יומה החלטה בדבר השעייתו של מר מוזס מכל תפקידיו האופרטיביים בחברה וכן החלטה על מינוי מומחה כלכלי לבחינת נסיבות היווצרות הנזק שמר מוזס גרם לחברה בשל המסחר בחוזים עתידיים.

העתק מכתב הדרישה לכינוס ישיבת דירקטוריון שנשלח על ידי למשיבים ביום 4.3.19, מצ"ב כנספח 28 לתצהיר זה.

174. טרם הישיבה, אף פניתי בכתב לעוה"ד פילוסוף והפצרתי בו לבדוק ולחשוף את היקף חובו האישי של מר מוזס לבנק הפועלים וכן לשקול שוב עמדתו ביחס להחלטה בדבר מינויו של רו"ח חוקר כאמור.

העתק מכתב מטעמי לעו"ד פילוסוף מיום 11.3.19, מצ"ב כנספח 29 לתצהיר זה.

175. הישיבה התקיימה ביום 12.3.19. והנה, גם במהלך ישיבה זו היה זה הדירקטור מטעם בנק הפועלים, אשר סירב בכלל להעלות להצבעה את עניין הבדיקה.

176. גם דברים אלו תועדו על ידי והועלו על הכתב. ביום 27.3.19 נשלח מאת בית האב יודקובסקי מכתב לדירקטוריון בנק הפועלים, במסגרתו נפרסה השתלשלות האירועים החריגה ביחס להתנהלות נציגי הבנק הפועלים בחברה, ניתן תיאור מדוקדק של פעולות נציגי הבנק בדירקטוריון החברה אשר פוגעות (כך נטען) בטובת החברה, ואף הובהר כי הבנק יהא אחראי לכל נזק שיגרם לחברה ו/או לשווי מניותיה, ככל שיגרם, כתוצאה מהתנהלות נציגיו בחברה.

העתק המכתב שנשלח לדירקטוריון בנק הפועלים ביום 27.3.19, מצ"ב כנספח 30 לתצהיר זה.

177. גם במכתב שנשלח מטעמי למשיבים ביום 31.7.19, לקראת ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 5.8.19, שבת על דרישתי להעלות על סדר יומה של הישיבה, את עניין מינוי הבודק (לצד עניינים נוספים).

העתק המכתב שנשלח מטעמי למשיבים ביום 31.7.19, מצ"ב כנספח 31 לתצהיר זה.

178. אולם, גם דרישה זו נדחתה - כבדרך אגב - בדוא"ל שהתקבל אצלי באותו היום ממנכ"ל החברה (דאז) - בו פורסם סדר יום לישיבה שנקבעה ליום 5.8.19, אשר לא כלל את עניין מינוי הבודק. דוא"ל זה הוביל לשרשור התכתבויות, במהלכו הבהרתי את הדברים הבאים:

"יוון שלום,

למען הסדר הטוב, הנחיתו של נוני לכלול בסדר היום רק נושאים שלא הועלו בבקשתי שנמסרה לפני מתן ההנחייה, כמוה כהתעלמות מבקשתי.

בברכה,

דני

179. במסגרת אותה התכתבות, פניתי שוב ישירות גם למר מוזס, בדרישה להוסיף את אותם נושאים נוספים שנזכרו במכתבי מיום 31.7.19 לסדר יומה של הישיבה:

"נוני שלום,

כשעתיים לפני שהופץ סדר היום לישיבת הדירקטוריון שלחתי מכתב לינון ולדירקטורים בו ביקשתי בין השאר להוסיף נושאים לסדר היום.

אני מבין שהוריית לינון להתעלם מבקשתי.

אני מזכיר לך שזכותי לבקש להעלות כל נושא שנראה לי על סדר היום.

מאחר שבקשתי נמסרה בטרם הופץ סדר היום, לא היתה לך כל זכות להתעלם מבקשתי.

אי לכך, אני מבקש שתוסיף את הנושאים שביקשתי לסדר היום לאלתר.

בברכה,

דויד"

העתק שרשור הדוא"ל שהוחלף ביני לבין מנכ"ל החברה ומר מוזס ביום 31.7.19, מצ"ב כנספח 32 לתצהיר זה.

180. מר מוזס לא טרח אפילו לענות.
181. רק לאחר מכן, במסגרת ישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 5.8.19 הובטח לי כי בתוך ימים ספורים ישלח לדירקטורים זימון לישיבת דירקטוריון אשר על סדר יומה יועלו העניינים על פי דרישתי.
182. אולם, זימון כאמור לא נשלח עד ליום זה.
183. ויודגש. עניין זה מהווה דוגמה מובהקת לאיפה ואיפה הקיים בדירקטוריון החברה וליחס הקלוקל המפלה והפוגעני לו אני זוכה, לעומת ייתר הדירקטורים.
184. כאשר גב' נופך מוזס מבקשת להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון נושאים שונים, לרבות בקשות אישיות שלה לקבלת תוספת שכר חריגה המסתכמת בתוספת של מיליוני שקלים מהחברה, הרי שהעניין מתואם מיד עם מר מוזס, ומועלה על סדר היום לאלתר.
185. מנגד, כאשר אני מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון החברה עניין אשר אמור לשרת את טובת החברה (ולא את טובתו האישית של מי מהדירקטורים) המשיבים מתעלמים מכך ומנסים למסמס את הדרישה.
186. כאמור לעיל, בפועל התגלה לי מפרסומים בעיתונות, כי לצד הנזק האדיר שמר מוזס גרם לחברה מהמסחר בחוזים עתידיים/מטבעות, הוא גם נותר חייב לבנק הפועלים באופן אישי (בין אם באופן אישי ובין אם באמצעות חברות בשליטתו) סכומי עתק, אשר הוערכו בפרסומים בכ- 56.7 מיליון דולר!!! (נכון לשנת 2013) (ר' נספח 6 לעיל).
187. חובות אלו יכולים ללמד על הקשר וניגוד העניינים הקיים בין בנק הפועלים לבין מר מוזס, בכל הקשור בהמשך כהונתו של מר מוזס בחברה, ובכל מקרה - מלמד מדוע גם נציגי הבנק בחברה מעוניינים למנוע כל בדיקה בעניין.

5. המשיבים מסרבים לחשוף בפניי מידע ומסמכים ביחס לחברה

188. לצד האמור לעיל, על דרך השגרה, המשיבים דוחים פעם אחר פעם את בקשותיי השונות לקבלת מידע ומסמכים ביחס לחברה ולמתרחש בה.
189. כך למשל, טרם הדיון בתיקון בכתב השיפוי שיאפשר למר מוזס למשוך כספים לטובת הגנתו הפלילית, דרשתי לקבל לעיוני את הסכם שכר הטרחה בין מר מוזס לבין פרקליטותיו, את היקפי הסכומים הנדרשים (כולל אסמכתאות) אך הפרטים והמסמכים לא נמסרו.
190. וכך למשל, בעבר דרשתי מספר רב של פעמים לקבל לעיוני את פרטי ומסמכי העסקה המהותית שמר מוזס ביקש לקדם בחברה ואשר נכרתה (אך לא יצאה אל הפועל) בין כונס הנכסים מטעם בנק הפועלים לבין החברה - במסגרתה מר מוזס רצה כי החברה תרכוש את מניותיה מכל בעלי המניות האחרים - פרט למר מוזס - כך שהוא יוותר בעל המניות היחיד בחברה.

191. בין מסמכי העסקה שהוכנו לקראת כריתת העסקה האמורה מצויות עבודות כלכליות שונות וחוות דעת בכל הנוגע לנכסי החברה ושוויה. המדובר בעסקה, שהחברה צד לה, שככל הנראה כוללת את שיעבוד נכסיה המהותיים של החברה, ואשר בוודאות גובתה בהערכות שווי כאמור. ניתן לשער שהכנת המסמכים, העבודות הכלכליות והערכות השווי עלו לחברה סכומי עתק.

192. המשיבים סרבו בתוקף למסור לי את המסמכים, בזמן אמת.

193. גם לאתר שהעסקה כבר "נפלה" המשיבים סירבו לבקשותיי לקבלת המסמכים. התירוץ שניתן היה כי מאחר שהעסקה כבר "נפלה", אין לי – דירקטור בחברה – זכות לראותם!!

ר' דוגמאות להתכתבויות שהוחלפו ביחס לדרישות המסמכים מטעמי וביניהן - את מכתבה של עוה"ד קלינמן מיום 20.8.19 אשר נשלח מטעם המשיבים במענה לבקשתי לקבלת מסמכי העסקה, שם נמסר כי איני זכאי לקבל את המסמכים והמידע, המצ"ב כנספח 33 לתצהיר זה.

194. כאמור לעיל, ביקשתי לקבל גם את מלוא המידע, הנתונים והמסמכים הרלוונטיים מהחברה ו/או ממר מוזס ביחס למסחר בחוזים עתידיים שביצע מר מוזס באמצעות החברה וכספיה, וכן מידע בכל הנוגע למסחר שביצע מר מוזס בעצמו ובכספו במקביל. המסחר יצר כאמור נזק עצום לחברה, אבל לטעם יתר הדירקטורים אין לי זכות לקבל את המידע.

195. הסתרת המידע בכל הנוגע למצבו הכלכלי של מר מוזס וקשריו עם בנק הפועלים – מעל כל ההתנהלות המתוארת בבקשה זו מרחפת הסתרת שתי עובדות בסיסיות, אשר יש בהן כדי להשפיע על בחינת ההתנהלות בצורה מובהקת.

195.1 מצבו הכלכלי של מר מוזס: כל העובדות, החל מפרסום החוב האסטרונומי הפרטי לבנק הפועלים לפני כ-7 שנים (2013), בגובה של 56.7 מיליוני דולר, דרך העובדה שכולם (מר מוזס, בנק הפועלים, כונס הנכסים והדירקטור מטעמו) מסרבים לומר האם אכן עדיין קיים חוב וכלה בלחץ ההיסטרי לאשר למר מוזס הלוואות מהחברה בעשרות מיליוני שקלים באישון לילה, מצביעות על כך שככל הנראה מר מוזס הינו חייב במצב אקוטי וכנראה אף פושט רגל של ממש. קל להאמין שאם לא היה חוב, היה מר מוזס או אחד מיתר הגורמים המעורבים אומר שפשוט אין חוב. לעובדת קיומו של חוב עצום למר מוזס יש השלכות עצומות בכל נושא המובא בבקשה זו. יש לכך חשיבות כאשר רוצים לתת לו כעת הלוואה נוספת במיליוני שקלים לטובת ייצוג משפטי (כאשר כבר קיבל מעל מיליון ₪) ויש לה חשיבות כאשר רוצים לתת לו להמשיך ולנהל כראות עיניו את החברה והעיתון. דירקטוריון לא יכול לטמון ראשו בחול ולהתעלם מסוגיה זו כאשר מובאים לפניו לאישור התקשרויות עם מר מוזס.

195.2 מערכת היחסים בין מר מוזס לבנק הפועלים: גם כאן כל העובדות, מצביעות על קיומו של חוב. קשה לראות כיצד אדם מוחק חוב של עשרות ואף מאות מיליוני שקלים בתקופה קצרה (בפרט כאשר ידוע לי כמה כסף חולק למר מוזס מהחברה שהיא נכסו המרכזי של מר מוזס). לפי ייעוץ משפטי שקיבלתי, לקשר הזה יש חשיבות עצומה כאשר מאושרת עסקה מול מר מוזס (הבנק רוצה שמר מוזס ימשיך ליהנות ממנעמי החברה כדי לממן את החזר חובו), וגם כאשר מאושרת עסקה בין החברה לבין בנק הפועלים.

- 195.3 ועוד – קשה להפריז בחשיבותו של גוף תקשורת כדוגמת קבוצת ידיעות אחרונות לבנק הפועלים ולקוחותיו. רק לדוגמא, סיקור אוהד, או אפילו השתקה של מצב חירום של לקוח של בנק הפועלים, יכול להיות שווה לבנק הפועלים סכומי אין קץ.
196. חרף העובדה שהדברים כל כך ברורים. כל הצדדים שותפים לקשר שתיקה. איש מהם, לא פותח את הקשר הגורדי, ומספר לי, כדירקטור בחברה, מה המצב לאשורו.
197. מהאמור לעיל עולה, כי במצב הדברים הנוכחי, המשיבים מסרבים שוב ושוב למסור ולגלות בפניי מידע ומסמכים ביחס לחברה, לפעילותה, לניהולה ולכספים שהיא מוציאה. זאת, תוך פגיעה בזכויותיי ובאופן הפוגע ביכולתי לתפקד כדירקטור בחברה.
198. עשיתי כל שביכולתי על מנת להימנע מנקיטה בהליך משפטי נגד המשיבים, ובכלל זה פניתי אליהם פעמים רבות בניסיון לגרום להם לתקן את דרכם ולקיים את הוראות הדין. אולם, ללא הועיל.
199. בקשותיי ודרישותיי לקבלת המידע כאמור נתקלות פעם אחר פעם בסירוב, ומשכך - לא נותרה לי כל ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בעניין, לשם עמידה על זכותי הבסיסית ביותר כדירקטור - לעיין במסמכים החברה הדרושים לי לשם ביצוע תפקידי כדירקטור בחברה.

ב.6. מר מוזס (או כל דירקטור אחר בחברה) מנוע מלהצביע ביחס לכל עסקה בה יש לו

עניין אישי, והוראות סעי' 278(ב) לחוק החברות אינן חלות בענייננו

200. כאמור לעיל, בתמיכתם של המשיבים 2-3 מר מוזס אימץ לעצמו שיטה שמאפשרת לו לאשר בחברה כל עסקה בה הוא נגוע בעניין אישי, וזאת מבלי שאף אחד מהאורגנים של חברה יוכל למנוע אותה.
201. שיטה זו, הינה תולדה של פרשנות משפטית להוראות סעי' 278(ב) לחוק החברות - הגורסת כי יש לפרש את התיבה "רוב הדירקטורים" הקבועה בסעי' האמור - ככזו אשר חלה גם על דירקטור אחד המחזיק במעל 50% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון.
202. בדרך זו, מר מוזס (המחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון) מצביע בדירקטוריון בעד כל עסקת בעלי עניין שהוא מבקש לקדם, ולאחר מכן (ע"פ סעי' 278(ג) מאשר את אותה העסקה גם באסיפה הכללית - אשר גם בה הוא מחזיק ברוב זכויות ההצבעה.
- העתק חלק מהתכתובות שהוחלפו בין הצדדים בעניין הפרשנות המשפטית שהומצאה על ידי המשיבים, על מנת לאפשר למר מוזס להצביע בכל הצבעה בקשר לעסקאות בעלי עניין, בהן הוא נגוע אישית, מצ"ב כנספח 34 לתצהיר זה.**
203. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, כתוצאה מפרשנות זו, נשללת מהדירקטוריון היכולת לבקר, לבחון או לדון בעסקאות בעלי עניין שמר מוזס מבקש לקדם כך שהוא הופך למעין 'חותמת גומי' לכל גחמותיו על פי עצת יועציי המשפטיים, פרשנות זו של המשיבים את הוראות סעי' 278 לחוק החברות, נוגדת את לשון החוק הפשוטה והברורה, נוגדת את הרציונליים שבלב הפרק ביחס לאישור עסקאות בעלי עניין, נוגדת את היסטוריית ההצבעות בחברה (בכל פעם שהועלתה לדירקטוריון החלטת בה למר מוזס היה עניין אישי, הוא לא טען כי הוא רשאי להצביע לגביה, אלא לאחר הדיון יצא ולא השתתף בהצבעה), ואף נוגדת את ההיגיון הפשוט שמאחורי הוראות החוק. לעניין זה אציין, כי בעבר דירקטוריון החברה דן בשורה של עסקאות בהן היה למר מוזס עניין אישי.

204. בכל אותם מקרים בעבר, מר מוזס הציג את העסקה המוצעת לאישור הדירקטוריון ואז נמנע מלהצביע בישיבה, ביחס לאישורה של אותה העסקה.

205. בכל אותן הצבעות מר מוזס לא השתתף בהצבעה וממילא מעולם לא טען, כי הוא רשאי להצביע ביחס לאישור עסקאות בהן יש לו עניין אישי, או כי יש להעביר את ההכרעה לאישור האסיפה הכללית.

206. כך היה למשל ביום 7.8.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר את תנאי הפרישה של אחותו של מר מוזס - גב' תמר מוזס-בורוביץ' מהחברה, לאחר שזו מכרה את מניותיה בחברה למר אליעזר פישמן (בשרשור).

207. במסגרת הדיון שהתקיים בדירקטוריון החברה על תנאי פרישה אלו, הבהירו מר מוזס ומר פישמן שכיהנו באותה העת כדירקטורים בחברה (לצד מר עודד מוזס, גב' נופך מוזס ומר דב יודקובסקי), כי הם נטלו על עצמם אחריות כלפי גב' תמר מוזס-בורוביץ' ביחס לתנאי הפרישה, ועל כן יש לראותם כבעלי עניין אישי ביחס להחלטה לאשרם (קרי - שני דירקטורים 'נגועים' מתוך חמישה חברי דירקטוריון).

לאור העניין האישי האמור, ביקשו מר מוזס ומר פישמן שלא להשתתף בהצבעה, והותירו את ההחלטה בעניין ליתר הדירקטורים.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 7.8.1998 בה נידונו תנאי הפרישה של גב' תמר מוזס-בורוביץ', מצ"ב כנספח 36 לתצהיר זה.

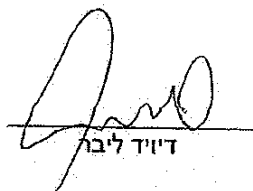
208. וכך היה למשל גם ביום 8.9.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר עסקה לרכישה עצמית של מניות החברה, אשר הוחזקו בידי חברת גלעד בע"מ, אשר הייתה בשליטתו של מר מוזס, ואשר חבה כספים שונים למר דב יודקובסקי.

209. לפי מידע שנמסר לי, טרם אישורה של העסקה, הן מר מוזס והן מר יודקובסקי הצהירו על קיומו של עניין אישי ביחס לעסקה (שוב- שני דירקטורים 'נגועים', שהחזיקו ברוב זכויות ההצבעה, מתוך חמישה חברי דירקטוריון סה"כ), ובהתאם לא נטלו חלק בהצבעה עליה.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 8.9.1998 בה נדונה עסקת רכישת מניות חב' גלעד בע"מ, מצ"ב כנספח 37 לתצהיר זה.

210. כאמור, מדובר בדוגמאות בלבד, המבהירות כי בעבר, גם כאשר מר מוזס החזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון והיה נגוע בעניין אישי ביחס להחלטה מסוימת שבסמכות הדירקטוריון לאשרה, הוא לא השתתף בהצבעה, ובוודאי שלא טען כי יש להעביר את ההחלטה לאישור האסיפה הכללית.

זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

דיויד ליברמן

הריני מאשר, כי ביום 8.6.20 בשעה 16:00 הופיע לפניי, דיויד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, שזוהה על ידי והמוכר-לי אישית ו/או כלקוח קבוע בהתאם להגדרת כלל 14(ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986.

ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניו והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בזמן החתימה והאימות וכי הוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו.

לאחר שהזהרתי את המצהיר, כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר הנ"ל את נכונות הצהרתו אשר הוצגה לי במלואה במסגרת היוועדות החזותית וחתם עליה מולי.

דיויד ליבר
עו"ד

~~לירון ליברמן, עו"ד
מרט, וילנסקי, ארמון, כעני
משרד עורכי דין~~
לירון ליברמן.